

Giới thiệu Con Gái Hiên Viên Tuyệt

Đọc rồi biết. Cảnh báo với những bạn ngây thơ trong sáng

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Chương 1 Phòng ngủ đẹp đẽ rộng rãi nhưng không hề mất đi sự ấm áp của nó, dưới cái giường lớn cỡ kingsize, loáng thoáng nghe được tiếng rên rỉ uyển chuyển. Ngọn đèn mờ nhạt mà ái muội, tất cả hiện lên vẻ tình sắc và hư hỏng. “A, cục cưng, con thật sự rất đẹp, tiểu anh đào của cục cưng ăn ngon thật, cha rất thích..... A.....” Người đàn ông miệng không ngừng đùa nghịch tiểu anh đào trước mắt, vừa nhâm nhi còn không quên khích lệ vài câu. Tay phải không ngừng xoa nắn bầu vú mềm mại, tay trái mân mê tiểu đậu đồ ở phía dưới. Giờ phút này người đàn ông tiếc không thể mọc thêm cái tay để âu yếm cái mông xinh đẹp, tron bóng phía dưới, làm cho toàn thân cô gái lưu lại ấn ký của chính mình. “Àn, cha, nhẹ một chút..... ư ư um um a.....” cô gái đặt trên bả vai của người đàn ông trước mặt. “A..... Cha ... ..” cô gái vô ý thức rên rỉ. Áo ngực hoàn toàn mở ra, ầu yếm bầu ngực đã đủ, người đàn ông hôn liếm nhẹ một đường từ trên xuống dưới, cuối cùng đi vào nơi hoa viên tư mật nhất của cô gái. Tay trái xoa nắn nầy giờ làm nụ hoa ở tiểu huyết chảy đầy mật ngọt, ướt đầm, long lánh như sương sớm. Nam nhân đem hai chân cô gái tách ra, trước mắt liền hiện ra phong cảnh tuyệt đẹp, không chút do dự hôn lên lên chỗ mất hồn kia. “A, cha, cha làm gì vậy?” cô gái then thùng hỏi người đàn ông trước mặt. “Vì cái gì không thể? Nơi này của con nước thật nhiều, uống thật ngon, cha thích uống.....” Nói xong người đàn ông như muốn chứng minh lời nói của mình, càng cuồng nhiệt liếm hút, vang lên tiếng kêu chụt chụt đầy xấu hổ. Cô gái dưới dự khiêu khích của cha, chỉ cảm thấy thân thể trống rỗng, muốn càng nhiều. “Àn, cha, cục cưng muốn.....” Nghe cô gái mềm giọng cầu xin, người đàn ông nhiệt huyết sôi trào, Khóe miệng cười xấu xa: “Cục cưng muốn? Muốn cái gì? Cha không biết.....” “Ừm, cha làm con khó chịu.....” Cô gái lấy tay đánh nhẹ lên ngực người đàn ông, “Cục cưng muốn đại cơn bông của cha..... Àn, cha nhanh lên ăn cục cưng a..... Cha ... ..” Người đàn ông nghe được cục cưng nói, cũng không chờ đợi thêm, tay vịn dương vật chính mình đã sớm cương cứng đến phát đau, đối diện hoa huyết của cô gái đâm thẳng vào. “A.....” Hai người phát ra tiếng thở dài thỏa mãn. Vách huyết non mềm mại bao quanh, ấm nóng dễ chịu, làm cho người đàn ông kèm không nổi nuốt chút nữa bắn ra. Hít sâu một hơi, bắt đầu rất nhanh di chuyển ra vào. “A..... Cha, chậm một chút, nhanh quá, cục cưng chịu không nổi ... .. A.....” cô gái nhắm chặt hai mắt, vô ý thức rên rỉ. “Àn, cục cưng giỏi quá! Làm cha sướng quá đi!... .. A, sướng chết ta, a.....” Người đàn ông hai tay nhanh vịn eo cô gái, dùng sức di chuyển, dương vật đâm thẳng chỗ sâu nhất của hoa huyết. Thân thể va chạm phát ra âm thanh, cô gái toàn thân mềm nhũn, miệng ngậm nga, người đàn ông dồn dập tiếng thở dốc, đan vào tạo thành khúc nhạc động lòng người, quanh quẩn thật lâu ở trong phòng. Dưới sự di chuyển mạnh mẽ, hai người cùng đạt đến cao trào. Người đàn ông thâm tình nhìn cô gái, nhìn không được lại hôn lên. “Cục cưng, cha yêu con!” Nghe được lời âu yếm của cha, cô gái ngọt ngào cười, hạnh phúc đáp lại: “con cũng yêu cha, rất nhiều!” Khó có khi nghe được cô gái thẳng thắn thành khẩn, người đàn ông kích động không thôi, dương vật vừa mềm xuống lại phồng to lên, nhắm ngay hoa huyết lại công thành đoạt đất..... Một đêm mất hồn.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 2

Chương 2 (thượng) Phòng ngủ mở rộng sáng ngời, các loại vật phẩm được sắp xếp gọn gàng ngăn nắp, giường, tủ bát, cái bàn, rèm cửa tất cả đều đen tuyền. Lạnh lùng mà lại không mất đi sự cao quý. Cửa sổ sát mặt đất, một thiếu niên mang bộ mặt tuấn tú làm tất cả nữ nhân trên thế giới phát cuồng, còn nam nhân thì ghen tỵ đang cầm ly vang đỏ đứng yên. Cặp mắt sắc bén như bảo thạch lóe ra những tia sáng lợi hại, mũi anh tuấn, môi mỏng kêu gọi. Là sự kết hợp hoàn mỹ của Đông Phương thần bí cùng Tây Phương tao nhã, những đường nét trên mặt như một bức tượng điêu khắc. Không ai có thể nghĩ đến, thiếu niên cả người phát ra hơi thở vương giả này chỉ mới mười lăm tuổi. Hiên Viên Tuyệt, là con một cũng là con riêng của Hiên Viên Hàn gia chủ Hiên Viên gia đương nhiệm. Bởi vì kết hôn nhiều năm mà đến nay vợ chính thức không thể sinh đẻ, Hiên Viên Hàn đành phải đem vợ bé ra nước ngoài sinh con. Lúc Hiên Viên Tuyệt năm tuổi, trở về Hiên Viên gia, được bồi dưỡng làm người thừa kế tiếp theo của dòng họ Hiên Viên. Hiên Viên Tuyệt, người cũng như tên, tuyệt tình tuyệt nghĩa, đối với cha ruột cũng lạnh nhạt như người xa lạ. Mười lăm tuổi, hắn cũng đã đem nữ nhân là công cụ phát tiết, cho rằng nữ nhân chỉ là đồ dùng trên giường. “Tham kiến thiếu gia!” Đi vào là một người đàn ông lạnh lùng. Dạ, tâm phúc của Hiên Viên Tuyệt, mười năm trước vừa trở về bị Hiên Viên Tuyệt giữ lại, trải qua huấn luyện tàn khốc, một lòng vì Hiên Viên Tuyệt vào sinh ra tử, đã mười năm không thay đổi chân thành này. “Chuyện gì?” Hiên Viên Tuyệt nhẹ nhàng uống một ngụm rượu. “Người đàn bà kia đã sắp sinh, là con gái.” Dạ vẫn như trước, mặt không đổi sắc. “Ừ.” Hiên Viên Tuyệt lạnh nhạt lên tiếng. Híp lại hai mắt, cho dù là tùy tùng mười năm của hắn Dạ cũng không biết thiếu gia suy nghĩ cái gì. Sau một lúc im lặng, Hiên Viên Tuyệt chậm rãi mở miệng: “Dạ, cho con đàn bà đẻ tiện kia chút tiền xứng đáng, đừng để cho ta thấy cô ta thêm lần nữa.” Môi mỏng kêu gọi nói ra lời nói lạnh như băng. Nữ nhân chết tiết, cũng dám có ý đồ với hắn, nếu đã dám làm, thì cũng nên có sự giác ngộ. Chính mình bây giờ còn chưa nắm giữ Hiên Viên gia, tránh cùng lão bất tử xung đột, nữ nhân kia, hừ. “Đưa nhỏ thì sao? Thiếu gia ngài chuẩn bị xử trí ra sao với nó?” Dạ vô cùng trách nhiệm hỏi. “Đưa đến cô nhi viện thì không tốt lắm. Sinh tại đây thì ở đây đi.” Nói xong một ngụm uống cạn rượu vang trong

chén. Chương 2 (hạ) Đứa nhỏ cứ như vậy ở tòa nhà lớn Hiền Viên khoái hoạt trưởng thành. Mỗi ngày, buổi sáng ngủ dậy, ăn uống no đủ thì ở trong nôi cười nhào. Có chị giúp việc dễ thương, lão quản gia hiền từ, chú Dạ la hét. Nhất là buổi tối được cha ôm ấp vào lòng thật thoải mái, so với nằm giường trẻ con thoải mái hơn. Ừ thì, mặc dù có lão bà bà luôn xem nàng không vừa mắt, bất quá không sợ, còn có cha, cha sẽ đánh lão vu bà đó. Kể ra cũng lạ, dù cho vẫn là trẻ con, và bọn hạ nhân đối với nàng có bao nhiêu ôm ấp lấy lòng, thì cũng không thoải mái bằng được cha ôm ấp. Cảm giác phân biệt rõ ràng, có lẽ là do huyết thống. Hôm nay, Hiền Viên Tuyệt vừa mới từ trường học trở về, liền nghe thấy hạ nhân nhỏ giọng báo cáo nàng khóc lóc thảm thiết đòi cha. Gần đây Hiền Viên Tuyệt lo việc xuất ngoại du học bận rộn, ít ở nhà, bởi vậy không thể giống như trước mỗi đêm đều dỗ cục cưng ngủ. lúc ra khỏi nhà cục cưng còn ngủ say, không thể chào mừng cục cưng một chút nên cục cưng thường cáu kỉnh. “Người nói cái gì? Cục cưng khóc rất nhiều? Vì cái gì không dỗ nàng? Các người đều là đồ phế vật!” Dứt lời vội vàng tiến tới chỗ cục cưng. “Oa..... Cha, ân, cha ... ..” Mới vừa vào cửa, nghe đến tiếng cục cưng khóc tê tâm liệt phế, Hiền Viên Tuyệt luôn luôn lãnh khốc vậy mà đau lòng “Cục cưng ngoan, cục cưng không khóc, nhanh tới cha hôn này!” Hiền Viên Tuyệt mềm giọng dỗ cục cưng đang khóc thê thảm ở trong lòng. “Cha, cha ... .. Muốn, muốn cha, hu hu.....” Cục cưng nghẹn ngào nói “Cha ở đây, cục cưng đừng khóc, đừng khóc nữa nha.....” Hiền Viên Tuyệt vỗ nhẹ mông cục cưng, không ngừng hôn lên mặt. Bị cha hôn đến trên mặt đầy nước miếng cuối cùng cục cưng cũng ngừng khóc, vui vẻ ra mặt, vung tay nhỏ cười khanh khách: “Ha ha, cha, a, cha ... ..” “Cuối cùng cũng ngừng khóc, bé cưng thích khóc này!” Nhìn đến cục cưng giờ miệng cười, Hiền Viên Tuyệt thở phào nhẹ nhõm. “A, cục cưng con vừa mới ở kêu cha là cha? Cục cưng, kêu lại lần nữa đi!” “Cha!” Âm thanh trẻ con mềm mại ở vang lên bên tai. “Cục cưng có thể nói, cục cưng vừa kêu cha, cục cưng quá tuyệt vời, cục cưng, cục cưng.....” Hiền Viên Tuyệt kích động không thôi. Cục cưng cũng đã bị Hiền Viên Tuyệt vui sướng ảnh hưởng cảm xúc, kêu cha cha không ngừng. Hiền Viên Tuyệt hoa trong lòng nở rộ, ôm cục cưng hôn không ngừng. “Cục cưng, cục cưng, cục cưng của cha, cha yêu con!” “Yêu? Yêu, ha ha, yêu, yêu cha!” Cục cưng ở cha trong lòng hoa chân múa tay vui sướng. Lúc này Hiền Viên Tuyệt từ trong vui sướng tỉnh táo lại, hồi tưởng mới vừa mới thốt ra chữ yêu. Yêu sao? Hẳn là yêu đi. Nếu không thương cục cưng, kiêu ngạo như chính mình như thế nào đối với cục cưng ngàn y trăm thuận? Nếu không thương cục cưng, bình tĩnh như chính mình như thế nào dễ dàng bị cục cưng đảo loạn cảm xúc? Nếu không thương cục cưng, tuyệt tình như chính mình như thế nào như vậy dễ dàng phun ra chữ yêu? Một câu cha yêu con, đủ để giải thích hết thái độ khác thường của chính mình. Thì ra, yêu thương một người, đơn giản như vậy. “Cục cưng, nhìn cha!” Hiền Viên Tuyệt nghiêm trang nhìn thẳng cục cưng. “Cha?” Cục cưng tò mò chớp to mắt. “Cha yêu con, cục cưng!” Thăm tình hôn lên. Cục cưng đáng thương, không đến một tuổi liền đem nụ hôn đầu tiên vứt bỏ, vẫn là cho một người bên ngoài là người, nội tâm là sói, hơn nữa hàng năm tùy thời tùy tuổi mà thực hiện hành vi tình dục cho thích hợp. P/s: Ta mới tập edit, và edit từ cover bên watpat nên có nhiều đoạn không đúng bản gốc. Cơ mà ta nghĩ loại truyện này chỉ giải trí cho ai thích sắc, không cần phải tuyệt đối 100% giống bản gốc lắm. Mong mọi người ủng hộ nha. Thanks

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 3

Chương 3 “Dạ, làm cái gì ở đó?” Nam nhân cao quý chậm rãi đi xuống thang lầu. Sợi tóc lờ lờ màu vàng phát sáng, làm cho ánh đèn đèn rực rỡ trong phòng bỗng dưng ảm đạm, tựa như thần tiên xuống ở nhân gian, nếu bỏ qua một bên chỉ đứng lặng im không nói. “Khởi bẩm thiếu gia, là chuyện của đứa nhỏ kia.” Dạ lập tức cung kính trả lời. “Đứa nhỏ nào?” Hiền Viên Tuyệt hỏi. “Thiếu gia, là tiểu thư. Người xem, tiểu thư vừa mới sinh ra không có mẹ, thật sự rất đáng thương.” Lão quản gia mạo muội nói. “Tiểu thư? Tiểu thư nào?” Hiền Viên Tuyệt ngạc nhiên hỏi. “Chính là Bạch gia tiểu thư sinh đứa nhỏ, con ruột của thiếu gia a!” “Đem nàng lưu lại đi, mặc kệ nói sao, nàng cũng là đứa nhỏ của ngài, là huyết mạch của Hiền Viên gia!” Lão quản gia than thở khóc lóc. “Câm miệng! Hàn quân gia, đừng tưởng rằng là ta coi ông là người lớn thì có thể can thiệp vào quyết định của ta. Nếu ông còn nói lời ngu ngốc, thì có thể cùng tiểu tạp chủng đó đi khỏi đây đi.” “Thiếu gia, lão nô là thật quan tâm ngài, còn thỉnh thiếu gia ngài.....” Hàn quân gia vội vàng thò lộ. “Dạ, đem đứa nhỏ về đi!” Hiền Viên Tuyệt lạnh lùng ra lệnh. Nói xong xoay người, chuẩn bị trở về phòng. Trong phút chốc, Hiền Viên Tuyệt định ở tại nơi đó. Đứa trẻ con trong lòng quân gia ngủ say, giống như nghe được động tĩnh, chậm rãi mở hai mắt, vừa lúc đưa mắt đánh giá bốn phía. Trong khoảnh khắc, lam mâu chống lại lam mâu, liếc mắt một cái tức là vạn năm. Thân nhiên cười, khoảnh khắc phương hoa. Như thế nào mà là một đôi mắt xinh đẹp a! Khác xa màu mắt xanh lạnh lẽo của Hiền Viên Tuyệt, cái loại này màu xanh quả thực không cách nào hình dung. Giống ánh sáng ngọc bảo thạch, ánh mắt tinh thuần. Giống trời vừa trải qua cơn mưa trở nên trong suốt, lại giống mở ra cả một đại dương mệnh mang. Một cái liếc mắt, liền làm cho người ta chìm đắm trong đó. Muốn đọc chiếm ánh mắt này, muốn này ánh mắt chỉ chứa đựng hình bóng duy nhất là mình, muốn làm chủ nhân ánh mắt này vĩnh viễn. Nội tâm xẹt qua cảm giác kỳ dị, đây là ý tưởng duy nhất của Hiền Viên Tuyệt sau khi nhìn đến ánh mắt này. Chậm rãi tiến lên, ôm lấy trẻ con trước mắt, một loại cảm giác chưa bao giờ từng có trải rộng toàn thân. “Nha, nha.....” đứa bé trong lòng cười hươu hươu cánh tay nhỏ bé, giống như cảm nhận được cha tán thành, cười không ngừng. “Hiền Viên Sa, tên của người. Nhũ danh của cục cưng. Từ hôm nay trở đi, người chính là cục cưng của Hiền Viên Tuyệt ta, ta độc nhất vô nhị. “Cục cưng!” Nam nhân khẽ miệng lần đầu tiên lộ vẻ tươi cười ra bên ngoài. Chỉ trong một khắc, bánh xe vận mệnh bắt đầu chuyển động.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 4

Chương 4 Mặt trời nhô cao, Hiền Viên Tuyết xuất ngoại, đem Hiền Viên Sa đã hơn 1 tuổi đi cùng. Dọc theo đường đi, cái gì cũng lạ lắm Tiểu Sa nhi vô cùng hưng phấn, hai tay vịn cửa kính xe không ngừng nhìn đông hết tới nhìn tây. Lần đầu tiên, Tiểu Sa nhi cảm thấy đôi mắt chính mình không đủ dùng. Thấy được chiếc xe bên này lui tới mê hoặc, liền bỏ lơ bên kia bao nhiêu cửa hàng. Oán khí buổi sáng bị cha quấy rầy mộng đẹp đã sớm tan thành mây khói. “Oa! Cha xem! Thiết nhiều người nha!” Tiểu Sa nhi hưng phấn chỉ ra ngoài cửa sổ. “Ừ, cha thấy được.” Hiền Viên Tuyết cười đáp lại, chỉ là những người qua đường mà lại làm cho cục cưng thích thú tới đường kia. “Cha, cha xem cái phòng ở đằng kia thật đáng yêu!” “Cha, cha, người xem nơi đó có dòng nước chảy ra kia!” “Cha, cha, chúng ta muốn qua đó thì phải bay qua sao?” “Ừ, ừ,” Hiền Viên Tuyết ở phía sau cục cưng giữ vững nòng, kiên nhẫn phụ họa. Chỗ ngồi này hẳn đã muốn sinh hoạt mười một năm. Thành thị, chưa bao giờ giống hôm nay làm cho hắn cảm thấy thích, thấy mới mẻ như vậy. Xem ra sau này nên mang cục cưng ra ngoài chơi nhiều hơn nữa. Đem cục cưng theo sẽ làm cho nỗi buồn tan biến. “Cha, cha, xem đại ca ca kia đẹp chưa kia!” Tiểu Sa nhi hưng phấn chỉ màn hình quảng cáo trên bảng điện tử bên ngoài cửa sổ la lớn. Nghe được cục cưng khen nam nhân khác, Hiền Viên Tuyết trong lòng không rõ tư vị. Ề ề âm hỏi: “Con nói xem? Đại ca ca đó so với cha có đẹp hơn không?” “Không! Cha là đẹp nhất!” Cục cưng ăn ngay nói thật: “Cha, người xem, ô.....” Nguyên bản còn muốn tiếp tục nói. Cái miệng nhỏ nhắn chưa kịp nói xong, bị Hiền Viên Tuyết nhanh chóng khóa lại. Cái lưỡi linh hoạt tiến quân thần tốc, quấn lấy cái lưỡi cục cưng, làm cho nòng cùng chính mình trôi dạt dây dưa. Đến khi cảm giác được cục cưng trong lòng đã khó thở, Hiền Viên Tuyết mới cảm thấy thỏa mãn chậm rãi rời khỏi miệng nhỏ nhắn yêu kiều của cục cưng, kéo ra từng sợi nước bọt long lanh như tơ. Nhìn cục cưng hai gò má phồng hồng, thở gấp, hai mắt mơ hồ, Hiền Viên Tuyết mới thấy một chút khó chịu trong lòng tan đi bớt. Sau khi lên phi cơ, bởi vì sáng sớm hơn nữa dọc đường cục cưng hưng phấn, còn bị hôn liếm tiếp tục hưng phấn, liền ở trong lòng cha ngủ một giấc. Trong mộng, cục cưng mơ thấy ăn điểm tâm ngon, nước miếng cũng không tự giác chảy ra. Ai, cục cưng đáng thương, lần đầu tiên đi phi cơ cứ như vậy ngủ mà vượt qua. Tỉnh lại, đã đến nhà mới ở Mỹ quốc. Hiền Viên Tuyết vì việc đi học và chăm sóc cục cưng, liền ở gần trường mua nhà trọ, trong nhà có một cái hoa viên nhỏ để tiện cục cưng sau này ở bên ngoài chơi đùa. Đến nỗi vấn đề trang hoàng nhà trọ, cũng là dựa theo ý thích của cục cưng mà làm. Sáng, Hiền Viên Tuyết còn cố ý tìm bảo mẫu biết tiếng Trung, thời điểm hắn đi học sẽ chiều cố cục cưng, hơn nữa phụ trách cơm nước một ngày ba bữa cùng với quét tước nhà cửa. Bất quá, vị bảo mẫu này chỉ làm việc ban ngày, buổi tối đương nhiên là về nhà. Có thể cùng cục cưng hưởng thụ thế giới hai người, ai mà muốn có người làm bóng đèn kia chứ. Và dĩ nhiên việc tắm rửa cho cục cưng sẽ do Hiền Viên Tuyết làm. Đút cục cưng ăn cơm cũng sẽ do Hiền Viên Tuyết dùng miệng đút. Cùng cục cưng tắm uyên ương, kể chuyện xưa cho cục cưng nghe, cùng cục cưng ngủ, đem cục cưng hôn đến khi tỉnh lại... Cha con Hiền Viên tuyết đang sống trong hạnh phúc.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Chương 5 Từ khi Hiền Viên Tuyết xác định rõ ràng tình cảm của chính mình đối với cục cưng, dường như là tất cả thời gian đều cùng cục cưng ở cùng nhau. Thời gian trôi nhanh, trong nháy mắt đã đến ngày Hiền Viên Tuyết xuất ngoại. Bởi vì Hiền Viên Tuyết muốn sớm nắm giữ thực quyền Hiền Viên gia, thoát khỏi khống chế của gia tộc, cho nên bắt đầu từ lúc anh trở về Hiền Viên gia, vẫn luôn cố gắng học tập. Thêm vào đó là thiên tư thông minh, lại được sự giáo dục tinh anh rất nghiêm khắc. Mới mười sáu tuổi Hiền Viên Tuyết trình độ đã tốt hơn cả sinh viên bình thường. Nên việc xuất ngoại học tập của anh không có gì làm khó được anh cả. Nếu hết thảy công việc xuất ngoại đều đã làm tốt, kế tiếp cái vấn đề trọng đại chính là cục cưng. Biết rằng nếu để cục cưng lại ở nhà, có thể khẳng định lão nhân tuy không thích cục cưng, nhưng tuyệt đối sẽ không làm khó cục cưng. Dù quản gia cùng nhóm nữ hầu tuyết đối không dám không tốt đối với cục cưng, nhưng là chính mình vẫn là luyến tiếc! Trước không cần nói Hiền Viên phu nhân sẽ làm khó cục cưng, căn bản cục cưng còn quan trọng hơn sinh mệnh của chính mình, mà lại chia cách lâu như thế, anh không chịu được. Nhưng là, để cục cưng theo mình phiêu bạt bên ngoài, nhất định rất nhiều khổ sở, hơn nữa chính mình mỗi ngày đều phải đi học, không thể lúc nào cũng giờ giờ phút phút ở bên cạnh cục cưng thân mật. Hôm nay, cục cưng đang ngồi ở trên thảm vui vẻ chơi xếp gỗ. Hiền Viên Tuyết nhìn khuôn mặt cục cưng thiên chân tươi cười, mở miệng hỏi: “Cục cưng, con yêu cha sao?” “Yêu!” Cục cưng cũng không ngần ngại trả lời, tiếp tục chơi đùa vui vẻ. “Này, nếu như cha tạm thời rời cục cưng đi một chút, cục cưng có mất hứng không hả?” “Không cần!” Đang còn chơi cao hứng, cục cưng vừa nghe cha phải đi, lập tức ném món đồ chơi trong tay xuống, nhanh chóng bỏ lại trong lòng Hiền Viên Tuyết, tay nhỏ bé nắm chặt quần áo Hiền Viên Tuyết, nói cái gì cũng không chịu buông tay. Xem ra cục cưng thật sự là rất sợ cha rời đi. “Cục cưng ngoan, cha chưa nói không cần cục cưng, cha chính là tạm thời rời đi một thời gian ngắn, sau khi trở về cha vẫn tiếp tục thương con, con có chịu không?” Hiền Viên Tuyết nhẹ giọng dỗ dành. “Không muốn không muốn không cần!” Cục cưng đầu lắc tròng bỏi, nói cái gì cũng không đáp ứng. “Cục cưng ngoan, cha là đi học, mang theo con không tiện lắm, ở cha trong lòng yêu nhất chính là cục cưng. Cục cưng ở nhà ngoan ngoãn chờ cha trở về, được không?” “Không cần! Cha đáng ghét! Chán ghét cha! Không thương cha ... ..” Dứt lời, cục cưng liền thương tâm khóc lên. Từ sau khi Hiền Viên Tuyết hướng cục cưng thổ lộ tình yêu, đem cục cưng sủng lên trời, cục cưng từ khi đó đã không khóc. Lần này vừa khóc, nhưng lại khóc tê tâm liệt phế, làm cho Hiền Viên Tuyết yêu cục cưng như mạng thấy đau xót trong lòng, tựa như nát cả tim gan. Khẽ cắn môi, Hiền Viên Tuyết quyết tâm hạ quyết định: “Cục cưng ngoan, cục cưng không khóc, cha không đi, cha làm sao cũng không đi, cha luôn ở bên cạnh cục cưng, cho đến cục cưng chán ghét mới thôi, được không?” “Àn, thật sự?” Cục cưng lau mắt, ủy khuất hỏi. “Thật sự, cha thề, tuyệt không rời cục cưng đi.” Nói xong còn làm động tác giơ lên tay phải, chuẩn bị hướng cục cưng thề. “Vậy nghèo tay đi, cục cưng sẽ không khóc.” “Được, nghèo tay nào!” Hai người ngón út gắt gao câu cùng một chỗ. Đồng thời Hiền Viên Tuyết đã ở trong lòng thầm hạ quyết tâm, sau này bất kể phát sinh cái chuyện gì cũng không cùng cục cưng tách ra, làm cục cưng không vui, cuối cùng vẫn là chính mình đau lòng. Ai kêu mình yêu cục cưng sâu nặng như thế. Tục ngữ nói đúng, ai yêu nhiều hơn sẽ là người thua, xem ra cả đời này mình nhất định bị cục cưng ăn gấu gao, triệt để. Được, bất quá là mình cam tâm tình nguyện! Thế là, trước sự tấn công bằng nước mắt của cục cưng, Hiền Viên Tuyết nhanh chóng đầu hàng, quyết định mang cục cưng cùng đi Mỹ quốc, cuộc sống hạnh phúc của hai người lập tức bắt đầu!

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 6

Chương 7 Mùa hè, trời nóng nực bức rứt. Trên vòm cây ve kêu ra rả, cái nóng như muốn xuyên thấu qua bức màn màu xanh nước biển. Trong phòng ngủ rộng rãi, máy lạnh mở ở nhiệt độ thích hợp như đem mùa hè ngăn cách ngoài cửa sổ. Trên chiếc giường rộng lớn kia, tiểu Sa nhi đang ở trong lòng Hiền Viên Tuyết ngủ say sưa. Hơi lạnh từ điều hòa phảng phất càng làm cánh tay anh ôm chặt bé. Một giờ sau tiểu Sa nhi từ trong giấc mơ tỉnh lại, con người màu lam như chứa nước đầy mê hoặc, khó trách Hiền Viên Tuyết mỗi ngày đều thích hôn đến khi cục cưng thức dậy, nhìn cục cưng nhà mình mê người như thế không tâm động mới là lạ. Bất quá, lúc này mỹ nhân của chúng ta không phải bị quốc vương hôn tỉnh, mà là ngủ thẳng tự nhiên tỉnh. Vặn vẹo vẹo thân mình, tiểu Sa nhi phát hiện chính mình bị cha “bắt cóc”. “Àn, cha, cục cưng muốn đi tè!” Tiểu Sa nhi nhỏ giọng nói. “Àn, cục cưng ngoan, tự mình đi đi!” Hiền Viên Tuyết không ý thức trả lời cục cưng một tiếng, ôm cục cưng vào trong lòng thật chặt, ngủ tiếp. Tiểu Sa nhi nhìn trần nhà, mê mang chớp chớp ánh mắt xinh đẹp. Nay Hiền Viên Tuyết, anh là ngủ hồ đồ hay là xảy ra chuyện gì? Trước không nói anh nắm chặt hết thầy cơ hội cùng cục cưng thân cận, vì làm cho cục cưng không cách xa anh, thậm chí ngay cả cục cưng đi WC anh đều một mình ôm lấy mọi việc, làm cho hiện tại cục cưng không biết phải dùng bộ chấu như thế nào. Dù dễ thấy Hiền Viên Tuyết dụng tâm cực kỳ hiếm ác, tất cả mọi việc lớn nhỏ trong sinh hoạt hàng ngày của cục cưng, mọi thứ đều do chính tay anh xử lý. Đang nói hiện tại anh đem cục cưng ôm chặt, cho dù cục cưng muốn đi tè, cũng là lực bất tòng tâm. “Cha ! Buồng tay! Con muốn đi tè!” Tiểu Sa nhi có thói quen tốt, bình thường ngủ sẽ không đái dầm, nhưng ngủ dậy nhất định phải đi tè cho nên hiện tại tiểu Sa nhi khó chịu vặn vẹo người, hy vọng thoát ra được. Nhưng là, vặn vẹo không có chút gì tác dụng, ngược lại khiến Hiền Viên Tuyết theo bản năng ôm cục cưng chặt hơn. Một lát sau... Tiểu Sa nhi khóc, khóc là kinh thiên địa quỷ thần khiếp. “Oa..... Cha phá hư! Chán ghét, chán ghét, chán ghét.....” Tiểu Sa nhi khóc lớn, liền dùng tay nhỏ bé mềm mại đánh Hiền Viên Tuyết. Lúc này Hiền Viên Tuyết bị cục cưng khóc hoàn toàn tỉnh ngủ. Lại cảm thấy trên giường có điểm ẩm ướt, Hiền Viên Tuyết biết cái này không xong rồi! Tiểu Sa nhi sẽ không đái dầm, hơn nữa đối với hành vi đái dầm có một loại chán ghét gần như cố chấp. Đây là lần đầu tiên tiểu Sa nhi đái dầm, bởi vì là chính mình không có mang tiểu sa nhi đi WC đúng lúc, dẫn đến nàng đái dầm phải khóc lớn, rất có khả năng vì vậy mà không thêm để ý đến mình đây. Hiền Viên Tuyết tính toán lợi hại, sợ rằng cục cưng sẽ giận mà không ngủ chung nữa. Từ khi khai giảng, phần lớn thời gian là không ở bên cục cưng. Nếu cục cưng lại giận dỗi lần nữa, phúc lợi của mình sẽ bị giảm bớt. Loại chuyện này tuyệt đối không thể phát sinh! “Cục cưng ngoan, đừng tức giận cha được không? Đến đây, cha mang con đi tắm rửa nha!” Hiền Viên Tuyết ôn nhu dỗ dành cục cưng. Dứt lời, gọi bảo mẫu đổi bộ chăn ga mới, ôm lấy cục cưng đã không khóc nữa nhưng còn giận dỗi đi vào phòng tắm. Lưu loát cởi quần áo trên người hai người, ôm cục cưng vào bồn tắm lớn. Bồn tắm lớn là Hiền Viên tuyết vì cục cưng đặc biệt mà làm, anh ôm cục cưng ngồi ở bên trong vừa vặn, vừa không đem bảo mẫu chết đuối, cũng sẽ không nhỏ đến nỗi co duỗi không được. “Nào, cục cưng, cha tắm cho con thật thơm!” “Không cần!” Cục cưng cự tuyệt rõ ràng. “Không cần” là từ ngữ lưu loát cục cưng nói nhiều nhất, đáng thương cho Hiền Viên Tuyết, lại bị cục cưng đá kích. Tiểu Sa nhi đứng ở bồn tắm lớn, nước không quá thất lưng của nàng, nàng lúc này đang ở trong nước đi tới đi lui, không cho người cha thấy ghét đụng tới nàng. Bình thường lúc tắm rửa nàng chỉ cần ngoan ngoãn ngồi ở trong lòng cha, nghịch nước, chờ cha đem xà phòng thoa lên người nàng, sau đó lau rửa sạch. Nhưng là hôm nay nàng đang giận, nàng không cần cha tắm cho nàng. Nhưng mà trên người bẩn bẩn, nàng lại không thích, nàng nghĩ chính mình tự tắm vậy. Đột nhiên tiểu Sa nhi ở bồn tắm lớn ngồi xuống nước không quá đầu, dọa Hiền Viên Tuyết sốc, đang muốn đem Tiểu sa nhi trong nước lên. Hiền Viên Tuyết há hốc mồm, cục cưng đây là muốn cái gì? Giã chết? Đã thấy tiểu Sa nhi theo bồn tắm lớn đi ra, chạy đến chỗ để xà phòng. À, cuối cùng Hiền Viên Tuyết cũng hiểu, cục cưng làm ướt người, sau đó lấy xà phòng chính là muốn tự mình tắm rửa. Không nên không nên, cùng cục cưng tắm tuyên ương, chính là phúc lợi lớn nhất hiện tại anh có! Đang suy tư tìm cách “lừa gạt” đem cục cưng tắm rửa thì Hiền Viên Tuyết bị một màn kẻ tiếp làm vui vẻ. Thì ra, tay cục cưng nhỏ xíu không giữ chặt được cục xà phòng trơn trượt. Nàng cầm tới thì nó trượt ra chạy trốn như cá chạch, tới tới lui lui vài lần nàng nổi lên ý chơi đùa với cục xà phòng. Nhìn cục cưng bộ dáng chơi đùa vui vẻ, chắc là đã hết tức giận rồi, Hiền Viên Tuyết tự đáy lòng cảm tạ khối xà phòng không hay ho kia

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Chương 8 Mỗi ngày khi mặt trời lên cao, Hiền Viên Tuyết mới đem cục cưng đánh thức. Cục cưng khi ngủ cái miệng nhỏ chu chu, lông mi thật dài run run, bộ dáng đáng yêu cực kỳ, Hiền Viên Tuyết xem bao nhiêu lần cũng không thấy chán. Mà đối với cục cưng mê ngủ này, chuyện đánh thức nàng dậy tuy khó sở nhưng cũng thực ngọt ngào. “Tiểu bảo bảo ngoan ngoan, mở mắt ra nào, nhanh nào, ta muốn yêu yêu!” Hiền Viên sắc lang dùng âm thanh nhẹ nhàng tràn ngập ca khúc tình yêu kêu gọi cục cưng rời giường. Chỉ thấy tiểu Sa nhi vô cùng đáng yêu nhướng mày, vươn tay nhỏ bé lên gần lỗ tai hươu hươu, giống như đuổi ruồi bọ, trên thực tế là không nghĩ bị cha dùng ma âm thì thầm bên lỗ tai. Tiểu Sa nhi người hơi nhúc nhích, rồi thuận thế dựa vào lòng cha thoải mái ngủ tiếp. Tiếp tục ngủ, cánh tay nhỏ sau khi đuổi ruồi bọ, lùi về trong chăn, lộ ra nắm tay nhỏ bé trông thật dễ thương. Dễ thương như thế, Hiền Viên Tuyết sao vậy nhẫn tâm đánh thức đây! Nhưng là nếu không gọi cục cưng dậy, sau khi cục cưng thức không thấy anh thì sẽ tức giận. Hơn nữa nếu buổi sáng không được cục cưng hôn tạm biệt thì cả ngày sẽ không tinh thần học tập chút nào hết. “Cục cưng! Ngoan! Rời giường!” Hiền Viên Tuyết bắt đầu gọi cục cưng. “... ..” Không phản ứng! “Cục cưng! Dậy đi!” Hiền Viên Tuyết gọi lại, lần này còn nhân tiện xoa bóp khuôn mặt mềm như bông của cục cưng. “U!” cục cưng bị tay Hiền Viên Tuyết vuốt ve liền xoay người sang chỗ khác, tiếp tục ngủ! “Hừ hừ! đây chính là cục cưng ép cha sử dụng tuyệt chiêu nha!” Đột nhiên, Hiền Viên Tuyết lấy hành động sét đánh không kịp bưng tai đem cục cưng từ trong chăn ôm ra ngoài, làm cục cưng kinh ngạc tỉnh giấc hơn phân nửa. Cục cưng đang nằm mơ bị quái thú bắt được, rồi mới bị quái thú ấn đến trong nước, hô hấp bắt đầu càng ngày càng khó khăn. Cuối cùng thống khổ vì thiếu dưỡng khí. Tỉnh lại, mở mắt ra liền nhìn thấy Hiền Viên Tuyết gần ngay trước mắt. “Cục cưng dậy rồi sao?” Hiền Viên

Tuyệt nhìn cục cưng bị hôn đến tỉnh lại, cười xấu xa “U, cha thấy ghét!” Cục cưng nũng nịu ôm Hiền Viên tuyệt, vờn đầu lưỡi còn ướt át liếm liếm. “A! Cục cưng!” Nhìn động tác dụ dỗ vô ý thức của cục cưng, Hiền Viên Tuyệt lại hôn cục cưng một cái thật sâu rồi mới ôm cục cưng đi rửa mặt. Ăn qua điểm tâm, sau đó dụ dỗ cục cưng uống xong một cốc sữa lớn, dẫn cục cưng vài câu, đơn giản là phải ngoan ngoãn, phải nhớ anh, có việc gì thì nói báo mẫu phải gọi cho anh gấp. Sau đó hôn thêm cái nữa mới chịu rời đi. Cha đi rồi, hiện tại trong nhà cục cưng lớn nhất! Không có cha quản lý, cục cưng thích làm cái gì là làm cái đó! Buổi sáng, cục cưng ngồi trên ghế có trái lông dê thoải mái đùa nghịch một mình. Nháy mắt tới buổi trưa, ăn cơm xong liền leo lên giường lớn ngủ. Bởi vì cha không ở nhà, cho nên cục cưng có thể tha hồ làm theo ý thích. Đem toàn bộ gấu cha, gấu mẹ, gấu con, chim cánh cụt nhỏ đáng yêu, con sói, còn có quái thú to bằng hình người ôm hết lên giường. Bình thường có cha ở nhà, các bạn bè bằng đồng này bị cha vớt xuống. Ngoại trừ cha ra thì cục cưng không được ôm bất cứ thứ gì. Đúng là một thùng dấm lớn à nha. Buổi chiều thức dậy, bình thường cục cưng sẽ chạy đến trong vườn hoa nhỏ chơi đùa, hoặc kêu báo mẫu cùng nâng chơi đu dây cho đến khi thấy Hiền Viên Tuyệt trở về. “Cha ! Cha !” Từ xa đã thấy cha trở về, cục cưng hưng phấn chạy về phía cha ! “Cục cưng!” Hiền Viên Tuyệt chạy vội đến, vui vẻ ôm cổ cục cưng, kéo vào trong lòng hôn không ngừng, giải đi nỗi khổ của ngày dài thương nhớ. Tục ngữ nói đúng, một ngày không thấy như cách ba thu. Sau khi cho báo mẫu đi về, Hiền Viên Tuyệt ôm cục cưng bắt đầu ăn cơm chiều. Đặt cục cưng ngồi trên đùi, đem thịt ở miệng nhai nhai rồi mớm vào miệng nàng, tuy rằng cục cưng không thích ăn thịt, nhưng vẫn nuốt xuống “Cá”. So với đứa nhỏ khác, cục cưng càng thích ăn cá. Hiền Viên Tuyệt bỏ một miếng cá vào miệng mình, nhai nhai rồi mới dứt cho cục cưng. “Con là cái đờ lưỡi!” Hiền Viên Tuyệt hôn cục cưng. Có đôi khi Hiền Viên Tuyệt cố ý chọc cục cưng, không có đem thịt nhai trước mà dứt luôn cho cục cưng. Lúc đó, cục cưng sẽ nhả ra không chút do dự. “Thấy ghét.” Nàng cuối đầu cắn lên nụ hoa cha một cái thật mạnh. Mỗi lần Hiền Viên Tuyệt bị cục cưng cắn, dục hòa của anh đều bị khơi lên, sẽ đem cục cưng hôn ngẫu nhiên, đến khi cục cưng kéo cổ áo anh kháng nghị mới thôi. Ăn cơm chiều xong một lát, Hiền Viên Tuyệt trở lại thư phòng học tập, nghiên cứu cổ phiếu, tích cực rèn luyện tài năng buôn bán. Mà cục cưng dĩ nhiên sẽ ở thư phòng cùng cha, bình thường thì ngồi trên thảm xem tranh, tự mình đọc sách, đồng thoại, chuyện xưa còn có một ít tạp chí cục cưng đều đã xem. Thỉnh thoảng cục cưng chạy đến cha bên người muốn ôm một cái, vừa tình cảm, vừa có thể nhắc nhở cha nghỉ ngơi một chút. Có khi Hiền Viên Tuyệt phải học đến khuya, lúc này anh luyến tiếc không thể cho cục cưng cùng thức với anh. Nhìn cục cưng một bên bắt đầu gập ngủ, Hiền Viên Tuyệt ôn nhu nói: “Cục cưng, nếu con mệt thì ngủ trước đi, cha còn nhiều việc lắm” “Không cần!” Cục cưng từ chối. “Con muốn cùng ở một chỗ với cha. Cha cứ làm tốt việc của cha đi, con không quấy rầy đâu” Cục cưng đẩy về sẵn sàng nói. Biết không lay chuyển được cục cưng, Hiền Viên Tuyệt mau chóng hoàn thành mọi việc, rồi mới ôm cục cưng trở về phòng nghỉ ngơi. “Cha, cục cưng muốn tắm rửa! muốn người thơm tho rồi mới ngủ!” “Ha ha, được rồi. con đúng là tiêu yêu ma nha!” Hiền Viên Tuyệt cưng chiều hôn nhẹ cái trán cục cưng. “Cục cưng không phải vậy đâu!” Cục cưng kiêu ngạo huơ tay nhỏ bé kháng nghị, làm Hiền Viên Tuyệt cười to không dứt. Sau khi tắm rửa xong, Hiền Viên Tuyệt cùng cục cưng trở lại trên giường, hai người bắt đầu hôn nhẹ, hoặc là cha sẽ kể chuyện xưa cho cục cưng nghe, sau đó cục cưng ở trong lòng cha ngọt ngào tiến vào mộng đẹp. A! Lại là hạnh phúc ngọt ngào mỗi ngày a!/[

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Chương 9 Lúc này cục cưng được 5 tuổi, Hiền Viên gia đã xảy ra một đại sự, ảnh hưởng đến toàn bộ giới thượng nhân. Gia chủ Hiền Viên gia đương nhiệm - Hiền Viên Hàn, theo lời từ Hiền Viên gia truyền ra là đạo này mệt nhọc quá sức, tìm xuất hiện vấn đề dẫn đến hôn mê sâu chưa biết sống chết thế nào. Toàn bộ Hiền Viên gia đại loạn, đối với quyền lãnh đạo Hiền Viên gia xuất hiện nhiều vấn đề nghiêm trọng khác nhau. Vợ chính thức của Hiền Viên Hàn - đại tiểu thư xí nghiệp Bạch thị, Bạch Uyên Trinh, ở Hiền Viên gia tích cực tập trung các cổ đông Hiền Viên cùng với hoạt động của một ít người thuộc chi thứ với ý đồ thôn tóm quyền lực, không chế Hiền Viên gia. Mà một phái khác ủng hộ con cháu trực hệ còn lại của Hiền Viên gia là Hiền Viên Tuyệt, về nước chủ trì đại cục. Đầu tiên, quyền hành của Hiền Viên gia sao có thể giao cho một nữ nhân được, dù nói là ra mặt giải quyết thì lợi ích cao nhất cũng sẽ thuộc về Bạch gia. Tiếp theo, mọi người đều thấy rõ năng lực của Hiền Viên Tuyệt, đừng nói bên Mỹ học trường nổi tiếng, mà còn là người thông minh minh mẫn tuệ, có sự phán đoán chuẩn xác, khả năng lãnh đạo cao. Cùng với vài năm này Dạ ở Hiền Viên gia chu toàn các thế lực, đặt trụ cột kiên cố chờ Hiền Viên Tuyệt trở về. Trên đường băng sân bay quốc tế, trong đám người nghênh đón thật dài, một nam nhân cao lớn anh tuấn chậm rãi đi ra. Tóc vàng, trông mắt màu lam phát ra tia sáng sắc bén, đường nét song mũi tao nhã, hình dạng tuyệt đẹp mà tàn khốc. Tay phải nam nhân ôm một đứa bé tóc vàng, cặp mắt xanh thăm thẳm đẹp nhất trên đời. Trông mắt bé cứ long lanh như ánh mặt trời chiếu xuống biển, lông mi đã dài lại còn cong vút, cái miệng nhỏ nhắn màu hồng mềm mại. Đáng yêu cực kỳ. Lúc này, một đám người mặc tây trang màu đen bước nhanh đi đến trước mặt nam nhân, nam tử đứng đầu cung kính về phía nam nhân hành lễ. “Chủ tử, hoan nghênh ngài về nước!” Dứt lời, đám người sau lưng cung kính xoay người hành lễ. “Miễn đi.” Hiền Viên Tuyệt thần nhiên đáp. “Thỉnh chủ tử đi bên này, thuộc hạ đã chuẩn bị xe.” Dạ vung tay lên, đám người tản ra chờ sai phái. “Chú Dạ, thật là chú u! Chú còn nhớ rõ cục cưng sao?” Tiểu sa nhi đã vài năm không thấy Dạ, rất là hưng phấn. Bởi vì đối với Hiền Viên nàng không nhớ gì nhiều lắm, trừ cha ra chỉ có chú Dạ là người thương nàng nhất. “Đúng vậy, vài năm không thấy, tiểu thư càng ngày càng đáng yêu!” Đối với tiểu cô nương đáng yêu này, hẳn rất thích. Quan trọng nhất là từ khi có cục cưng tồn tại, chủ nhân suốt ngày lạnh lùng không cảm xúc càng ngày càng giống một người bình thường. Ở trong lòng Dạ tự đáy lòng cảm tạ vị tiểu chủ tử này. “Thật vậy chăng?” Nghe được người luôn kiên trì yên lặng là chú Dạ khách lễ, tiểu Sa nhi rất là vui vẻ. “Chú Dạ, ôm một cái!” Tiểu Sa nhi đi lên cọ cọ làm nũng. “Tốt.” Bé đáng yêu như vậy làm cho người ta không thể cự tuyệt. Vờn hai tay, vừa muốn ôm lấy bé trước mắt, Dạ bỗng cảm nhận vài trận sát khí truyền đến, mà nguồn gốc là từ người chủ tử mình luôn kính ngưỡng! Ai, nhiều năm không gặp như thế, ham muốn chiếm hữu của chủ tử càng ngày càng mạnh! Dạ thu hồi hai tay, chỉ có thể cảm khái ở trong lòng. “Sao vậy? Chú?” Tiểu Sa nhi nhìn chú Dạ thu hồi hai tay, cho nên không rõ. “A! Cha!” đột nhiên bị người từ phía sau ôm lấy, thì ra người ôm mình là cha. “Đi thôi!” Hiền Viên Tuyệt lạnh lùng ra lệnh. Dứt lời, liền ôm cục cưng nhanh chóng rời đi. Đám người xem chuyện vừa xảy ra, đều âm thầm đồng tình với Dạ. Cục cưng tuy rằng đáng yêu, nhưng có một người cha như lang hổ bên cạnh, muốn lấy lòng chẳng khác nào nhỏ rặng trong miệng hổ à. “Cha ?” Tiến vào trong xe Hiền Viên Tuyệt ôm cổ cục cưng hôn không ngừng, hoàn toàn không để ý ánh mắt lái xe khác thường ở phía trước, cái lưỡi linh hoạt khuấy đảo trong miệng cục cưng, dường như muốn hít cả người nàng vào trong miệng. “Ồ, ô.....” Tiểu Sa nhi đã chịu không nổi, đá đạp lung tung hướng cha kháng nghị, cuối cùng có được cơ hội thở dốc. “Cục cưng, lần sau không được làm như vậy nữa! Không được làm nũng với bất kỳ đàn ông nào trước mặt cha, lại càng không cho đàn ông khác ôm con! Nhớ kỹ chưa?” Hiền Viên Tuyệt thờ hồng học ra lệnh. “Đã biết.” Tiểu Sa nhi vội vàng đáp ứng cha. “Cha, không

thể làm ở trước mặt, vậy sau lưng là được hả cha?” Tiểu Sa nhi không biết sống chết khiêu chiến sức nhẫn nại của Hiên Viên Tuyết. “Tốt, tuổi còn nhỏ sẽ không học giỏi, mới vài tuổi đã nghĩ hồng hạnh ra tường! Cha hôm nay không giáo huấn con, ngày mai con sẽ ra ngoài ngoại tình hử!” Hiên Viên Tuyết nổi giận. “Oa! Đừng mà! Cục cưng nói đùa mà, cục cưng yêu cha nhất, duy nhất mình cha thôi.” Chưa từng thấy cha giận như thế, cuối cùng tiểu Sa nhi ý thức được chính mình gây ra đại họa, vội vàng bày ra một bộ dáng lấy lòng ôm cha hôn không ngừng, sợ cha giận cầm một tháng không cho ăn đồ ngọt. Bánh ngọt kia chính là yếu điểm của nàng. “Hử hử! Trễ rồi!” Hiên Viên lão cha hung dữ nói. “Cha, cục cưng sai rồi! Thật sự sai rồi! Đừng cầm không cho cục cưng ăn bánh ngọt nha!” Tiểu Sa nhi không ngừng cầu xin Hiên Viên Tuyết. “Cục cưng yên tâm, lần này cha sẽ không cầm đồ ngọt của con. Chẳng qua, cha sẽ đổi phương thức trừng phạt, con chờ đi!” Dứt lời bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, không hề để ý tới cục cưng đang cố những nhèo, dù sao trở lại Hiên Viên gia còn có một trận đánh ác liệt chờ anh đối phó. Còn về chuyện phải dạy dỗ cục cưng làm sao để nàng nhớ mãi không quên, chờ đến tối là được rồi!

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Chương 10 Lúc trở lại Hiên Viên gia, tiểu Sa nhi vẫn im lặng. Ngoan ngoãn ngủ trưa, ngoan ngoãn ăn cơm, ngoan ngoãn tắm rửa, sợ chạm tới vui giận bất thường của cha, buổi tối sẽ bị trừng phạt thêm. Hơn nữa tiểu Sa nhi trong lòng còn đang đánh bàn tính, nếu như mình biểu hiện ngoan ngoãn, nói không chừng cha sẽ quên chuyện đêm nay phải phạt nàng. Buổi tối, ở phòng ăn uống chút sữa, ném qua điểm tâm, tiểu Sa nhi vui vẻ trở về phòng chuẩn bị ngủ. Vì cái gì vui vẻ, đương nhiên là vì đến bây giờ cha không có trừng phạt nàng, phòng chừng cha đã quên chuyện này rồi. Đợi lát nữa ngủ say, mai tỉnh dậy sẽ là một ngày mới. “Ha ha.....” Tiểu Sa nhi cao hứng đẩy cửa phòng ra, chuẩn bị đi gặp Chu công. “Cha, cha ?” Tiểu Sa nhi hoàn toàn bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc, không phải, là bị dụ hoặc. Ngon đèn mờ nhạt lóe ra tia sáng u ám ái muội. Trên cái giường lớn đủ để bốn, năm người nằm, Hiên Viên Tuyết đang uống rượu vang đỏ. Áo ngủ rộng thùng thình rời rạc, lộ ra lồng ngực rộng lớn mà kiên cố, sáng bóng mê người dưới ánh đèn. Hai chân thon dài không có bị áo ngủ che giấu, dài lưng bên hông rộng thùng thình tựa như chưa thắt, cảnh xuân lộ lộ, giống ma quỷ ma vương tái thể dụ dỗ mê hoặc thiên sứ thánh khiết phạm tội. Tiểu Sa nhi đáng thương, bị cảnh đẹp trước mắt làm cho rung động hoàn toàn, ngây ngốc đứng ở cửa không biết phản ứng gì. “Cục cưng, nào, đến đây với cha!” Hiên Viên Tuyết mỉa mai cười, nhấp nhẹ một ngụm rượu đỏ trong ly. Tiếng gọi như là ma vương triệu hồi, có thể do rượu, khiến cho thanh âm Hiên Viên Tuyết lúc này tràn ngập sự mê hoặc quyến rũ. Tiểu Sa nhi ngơ ngác đi đến bên giường, ngơ ngác lên giường. Hiên Viên Tuyết kéo tiểu Sa nhi vào trong lòng, khẽ liếm môi tiểu Sa nhi, ní non: “Cục cưng ngoan quá!” Người thấy mùi rượu trên người cha, ý thức tiểu Sa nhi thoáng trở lại trong đầu. “Cha, cha uống là cái gì? Ngon không?” Hiên Viên Tuyết khẽ cười nói: “Cha uống là rượu vang đỏ, ngon lắm. Cục cưng, muốn thử một chút không?” Tuyết đối là không có ý tốt. “Muốn!” Tiểu Sa nhi hoàn toàn không rõ chính mình đã chui vào miệng sói, vừa nghe uống ngon, lập tức tinh thần tỉnh táo. “Ha ha!” Hiên Viên Tuyết cười khê, nhấp một ngụm rượu, không chút do dự hôn lên cục cưng. Rượu thuận theo đầu lưỡi chảy vào miệng cục cưng. Trong miệng, lưỡi quấn lấy lưỡi, không ngừng mút vào, chơi đùa, dẫn tới người trong lòng run rẩy, còn chưa kịp nuốt vào rượu vang đỏ đã theo khoe miệng chảy ra, tình sắc không thể dùng lời để diễn tả. Không biết duyên cớ là do rượu hay là cái gì, hai gò má tiểu Sa nhi hồng phần, mắt nhắm lại mê ly, ở trong lòng Hiên Viên Tuyết nhẹ nhàng thờ dục. “Cục cưng, rượu uống ngon không?” Hiên Viên Tuyết cắn nhẹ lỗ tai cục cưng, đầy ý xấu hời. “Dạ, uống rất ngon!” Kỳ thật tiểu Sa nhi bị Hiên Viên Tuyết hôn quên hết tất cả căn bản không kịp thưởng thức sự tinh tế của rượu vang trong miệng. “Phải không đó? Cục cưng còn muốn nữa không?” Hiên Viên Tuyết ở bên tai cục cưng ái muội thổi một hơi. “Thôi, không, không uống nữa đâu!” Tiểu Sa nhi theo bản năng che lỗ tai lại. “Phải không? Thôi à?” Hiên Viên Tuyết tiếc nuối nói, “Nếu cục cưng không uống, vậy chúng ta tiến vào vấn đề chính sớm một chút đi!” Nói xong lại là vừa hôn, đem cục cưng đang nghi vấn đều dừng lại ở khoe miệng chưa kịp nói ra. Bàn tay to dùng sức cõi, áo ngủ trên người tiểu Sa nhi liền hóa thành vài rách thừa thớt. Không khí lạnh lẽo làm tiểu Sa nhi nháy mắt khôi phục ý thức, “Ghét cha ghê, cởi quần áo cục cưng làm gì!” Nắm tay nhỏ thành quyền đánh vào ngực Hiên Viên Tuyết. Chẳng qua, một chút này đánh vào trên người Hiên Viên Tuyết, giống như âu yếm, trên chọc dục vọng Hiên Viên Tuyết bùng bùng phản chấn. Cúi đầu hôn xuống tiểu đầu đỏ của cục cưng đang khê run trong không khí, không ngừng mút vào cắn cắn, tay cũng không nhàn rời, vuốt ve phía bên kia. “Ừm, ăn ngon thật!” “Cha ! Đừng mà! Đừng ăn cục cưng, sau này cục cưng sẽ luôn ngoan ngoãn !” Động tác của Hiên Viên Tuyết dọa tiểu Sa nhi đơn thuần, nàng nghĩ là cha chuẩn bị đem nàng làm điểm tâm mà ăn, lấy đó làm trừng phạt. Nhưng mà, cái này cũng không tính là ăn nha! “Ha ha, cục cưng yên tâm, cục cưng bây giờ còn nhỏ, cha sẽ không ăn con!” Liếm mút tiểu đầu đỏ trong miệng, Hiên Viên Tuyết an ủi cục cưng. “Thật sự?” Tiểu Sa nhi nghe cha cam đoan, rất là cao hứng, lập tức bắt đầu cò kè mặc cả, “Cha, buông ra cục cưng được không? Cục cưng sợ đau!” “Không được! Đường như cục cưng đã quên cha còn giận phải không?” Buông ra tiểu đầu đỏ đã bị âu yếm toàn bộ, Hiên Viên Tuyết liếm liếm sang chỗ khác. Da thịt cục cưng mẫn cảm, Hiên Viên Tuyết liếm mút chỗ nào, chỗ đó đỏ ửng đầu đỏ như ô mai, trông ngon hết sức. “Cha, um, cục cưng khó chịu quá đi!” Tiểu Sa nhi quyết định sử dụng khổ nhục kế, nước mắt lưng tròng nhìn Hiên Viên Tuyết, ý đồ tránh được trừng phạt hôm nay. “Chao! Cục cưng, sau này đừng dùng ánh mắt như vậy nhìn cha. Con như vậy, làm cho cha càng muốn yêu con một phen thật mãnh liệt đó!” Hiên Viên Tuyết lúc này chỉ cảm thấy dục vọng hạ thân cứng ngắc, hận không thể lập tức đem tiểu yêu tinh mê người này chơi chết đi sống lại. Hít một hơi thật sâu, lật người cục cưng lại, bắt đầu để lại khắp lưng cục cưng ấn ký của chính mình. “Cha, um, cha, cục cưng lạnh.....” Tiểu Sa nhi cuối cùng cũng muốn giãy dụa. “Sao? Cục cưng lạnh? Không sợ, cha dùng thân thể sưởi ấm áp cho con!” Dứt lời, một phen cõi hết áo ngủ trên người. Cự thủ che dấu trong bụi cỏ được giải phóng, xuất hiện rõ ràng trước mắt cục cưng làm cục cưng choáng váng!]

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Chương 11 “Ách, cha, cha ... ..” Lúc này tiểu Sa nhi hoàn toàn bị cảnh sắc trước mắt dọa ngây người. Tuy rằng mỗi ngày đều đã cùng cha tắm rửa, nhưng nhìn nơi đó của cha sinh long hoạt hổ, hưng trí bừng bừng, ý chí chiến đấu sục sôi, thì đây là lần đầu tiên nha!!! “Cha, cha, người có khỏe không? Có phải cha không thoải mái không? Muốn cục cưng giúp cha đi gọi thầy thuốc không?” Tiểu Sa nhi đơn thuần ngốc ngốc hỏi. “Cục cưng, cha thật là khó chịu, giúp cha được không?” Hiên Viên Tuyết rên rỉ ở cổ họng, kiên nhẫn dụ dỗ cục cưng. “Giúp như thế nào?” Tiểu Sa nhi tò mò hỏi. Hiên Viên Tuyết trong mắt hiện lên một tia tinh quang. “Rất đơn giản, nơi đó của cha bị sưng to quá, bảo bảo nằm nhẹ nhẹ giúp cha là tốt rồi!” Nói xong xoay người nằm ở trên giường, làm cho tiểu Sa nhi ngồi ở trên lưng mình, dẫn đường tiểu Sa nhi lấy tay nắm lấy dương vật của mình. Tay Tiểu Sa nhi nhỏ bé mềm mại không xương vừa mới cầm dương vật Hiên Viên Tuyết, xúc cảm mềm mại lạnh lẽo ập tới, lập tức làm Hiên Viên Tuyết rên lên. “Ừm! Cục cưng, Đúng rồi, nhanh lên, vuốt nhẹ nhẹ cho cha đi!” Nhịn không được thúc giục động tác cục cưng nhanh một chút. Thấy cha vừa khó chịu đã lập tức thoải mái, tiểu Sa nhi không hề nghi ngờ cha, nghe lời bắt đầu dùng tay nhỏ bé xoa nắn dương vật. “Ừm, cục cưng giỏi quá!” Hiên Viên Tuyết nhắm hờ mắt, hưởng thụ từng trận khoái cảm. “Ừm, cục cưng dùng sức! Tay con trượt lên xuống thế này này” Dứt lời, sợ cục cưng không hiểu, liền hai tay cầm cục cưng, dẫn dắt tay nhỏ bé ở dương vật mình di chuyển. Tiểu Sa nhi, rất nhanh liền lĩnh ngộ yếu lĩnh, cho Hiên Viên Tuyết càng nhiều khoái cảm. “A...a... Bảo bảo..... Của ta! Sướng quá a...a...a...!” Giờ phút này Hiên Viên Tuyết đã hoàn toàn trầm luân trong dục vọng khó kềm chế. Nhìn người cha yêu nhất của mình hưởng thụ như thế, nghĩ đến hầu hạ cho cha thư thái, biết đâu cha sẽ miễn phạt cho, tiểu Sa nhi ngốc càn làm hăng say. Tiểu Sa nhi nhìn dương vật của cha bắt đầu toát ra một chút chất lỏng màu trắng, rất là tò mò. Suy nghĩ, không biết có giống mùi vị sữa mình hay uống hay không? Ân, tâm động không bằng hành động, tiểu Sa nhi nghịch ngợm thấy cha còn chìm trong tình dục, liền cúi xuống liếm. Hiên Viên Tuyết đột nhiên cảm thấy có cái gì liếm nhẹ quy đầu của mình, giật mình một cái liền bắn ra. Mà tinh hoa đó, toàn bộ phun đến trên mặt tiểu quỷ tham ăn này! “Cục cưng?” Lúc này trên mặt, khoe miệng tiểu Sa nhi, tất cả đều là tinh dịch của Hiên Viên Tuyết, đầm mĩ cùng tình sắc nói không nên lời. “U! Ăn không ngon chút nào!” Tiểu Sa nhi nhìn cha oán giận. Nhìn cục cưng mê người như vậy, dương vật Hiên Viên Tuyết vừa mới xuất ra ngừng đầu lên. “Cục cưng không ngoan nha, dám xem nhẹ tinh dịch của cha à?” “Cha, cục cưng sai rồi! Đừng giận cục cưng!” Tiểu Sa nhi chạy nhanh lấy lòng cha, sợ tội của mình nặng thêm một bậc. “Nhưng mà hiện tại cha thực sự tức giận! Cho nên phải trừng phạt, cha muốn con liếm phải sạch sẽ cái này!” Hiên Viên Tuyết âm hiểm yêu cầu. “Ồ..... Cha ... ..” Tiểu Sa nhi xem cha chút không có chịu đi, đành phải ỳ khượt đem tinh dịch cha vừa mới bắn ra liếm, gian nan nuốt hết vào bụng. Nhìn cục cưng đem tinh dịch của mình nuốt toàn bộ, Hiên Viên Tuyết kích động không thôi, hận hiện tại không thể đem cục cưng đặt ở dưới thân, tiến hành việc hoan ái. Điều chỉnh hô hấp một chút, Hiên Viên Tuyết đem cục cưng đặt ở dưới thân, tiếp tục tiến hành sự trừng phạt đêm nay. “Ha ha, cục cưng làm không sai! Cho nên sẽ có thưởng, hiện tại con cứ nằm yên mà hưởng thụ cha phục vụ cho con nha !” Vừa nói vừa đem quần lót cuối cùng chường mắt trên người cục cưng cởi ra. Nháy mắt, cục cưng mềm mại, tròn trịa, cùng với nơi riêng tư phần hồng toàn bộ hiện ra ở trước mặt Hiên Viên Tuyết. “Cha ?” Cục cưng rất ngạc nhiên, không rõ vì sao cha lại cởi quần lót của nàng. Bàn tay to của Hiên Viên Tuyết không ngừng âu yếm vuốt ve buồm bướm nhỏ của cục cưng, cảm thụ thứ mê người này bóng loáng cùng co dãn, thân không tự kim hãm được hôn lên mấy cái. “Nào, cục cưng mở chân ra, để cha nhìn xem!” Nói xong đem hai chân cục cưng mở rộng ra hết cỡ. “Ừ, hồng hào, thật đáng yêu!” Nói xong cúi người hôn lên. Đầu lưỡi linh hoạt không ngừng mà khiêu khích hạt đậu nổi lên sắc hồng, thỉnh thoảng dùng sức hút vài cái. “Cha, không cần! kỳ cục quá!” Cảm giác xa lạ làm cho tiểu Sa nhi không biết là cái gì sợ hãi. “Cục cưng đừng sợ! Tin tưởng cha ! Con sẽ thích loại cảm giác này !” Động tác Hiên Viên Tuyết cũng không ngừng, càng ra sức hút. “Nơi này của con thơm quá! Ăn ngon!” Nói xong đưa miệng cắn hạt đậu trên tiểu huyết một ngụm. “A..... Cha, cha ... ..” Cục cưng vô lực ở dưới thân Hiên Viên Tuyết rên rỉ, cảm giác xa lạ làm cho nàng kim lòng không đậu uốn éo thân thể. Nhìn phản ứng cục cưng, Hiên Viên Tuyết càng thêm ra sức. Lấy lưỡi làm dương vật, không ngừng va chạm điểm hồng nơi tiểu huyết cục cưng. Cục cưng rất nhanh liền không được, lần đầu tiếp xúc tình dục làm nàng hoàn toàn không biết khống chế thân thể như thế nào, một chút dịch nước tiểu chậm rãi chảy ra. Hiên Viên Tuyết thừa lúc cục cưng ý thức hết sức mơ hồ, ôm lấy thân thể cục cưng, đem khát vọng chen vào giữa hai chân cục cưng, ôm eo nhỏ, dùng lực di chuyển. Trong lúc đó còn ăn ý xẹt qua tiểu đậu đỏ, dẫn tới cục cưng run rẩy. Không lâu sau, cuối cùng cảm thấy mĩ mãn bắn ra tinh dịch. Mà tiểu Sa nhi, sớm phần không rõ phương hướng, chỉ là hình như biết, cha đã trừng phạt xong, sau này không bao giờ phạm sai lầm nữa! Ồ.....

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11

Chương 12 Buổi sáng ngày hôm sau, Hiên Viên Tuyết thần thái sáng láng ôm cục cưng đã mệt nhọc suốt đêm xuất hiện ở trước mặt mọi người. Hiên Viên Tuyết ngày hôm qua không biết mắc chứng gì mà bộ mặt hầm hầm, giờ lại cười như mèo bắt được chuột. Mỹ nam cười, trời đất cuối cùng cũng hồi xuân. Nhìn bộ dáng Hiên Viên Tuyết lúc này, Dạ thông minh đoán được chút ít, chỉ là không biết cục cưng có khỏe không? Chủ tử hẳn sẽ không làm cho cục cưng vất vả đi? Cục cưng chắc là, có lẽ, đại khái, sẽ không có việc gì..... “Dạ! Ánh mắt người như vậy là sao?” Cuối cùng chịu được không được ánh mắt Dạ luôn đặt ở trên người cục cưng, Hiên Viên Tuyết bắt mồm lên tiếng. “Thuộc hạ đáng chết!” Dục vọng chiếm hữu của không ngờ mạnh mẽ đến như thế! Dạ ở trong lòng oán thầm nói. “Đi thư phòng đợi lệnh!” Hiên Viên Tuyết phân phó mọi người, quyết định cùng cục cưng hưởng thụ thế giới hai người trước. Trong lòng tính toán âm thầm bồi dưỡng đám nữ bảo tiêu để bảo đảm cục cưng tuyệt đối an toàn! “Cha ... ..” Tiểu Sa nhi lôi kéo Hiên Viên Tuyết ở trạng thái không rõ ràng, làm nũng nói. Dù sao vất vả cả đêm, nguyên bản thanh âm ngọt ngào dần theo năm phần khàn khàn, ba phần mềm mại, hai phần kiều mỹ, Hiên Viên Tuyết nghe được xương cốt đều nhũn ra, không nói hai lời hôn lên thiên hạ ở trong lòng..... “Nói đi, cụ thể tình huống như thế nào?” Hiên Viên Tuyết đang ngồi trong thư phòng, lạnh lùng nghe thủ hạ báo cáo. Hai hàng lông mày nhíu chặt, môi mím thành một đạo tuyến, lãnh khốc vô tình, cùng với nam nhi vừa nhu tình ở nhà ăn cách biệt một trời một vực. “Chủ nhân, từ khi lão gia bắt đầu hôn mê, thuộc hạ liền dựa theo chỉ thị của ngài, giám thị chặt chẽ Bạch Uyển Trinh cùng chỉ thứ có lòng riêng, quả nhiên phát hiện vấn đề!” Dạ đem sự thật bắt đầu báo cáo. “Nói tiếp!” Hiên Viên Tuyết bất động thanh sắc. “Bạch Uyển Trinh đã cùng đám chỉ thứ bại hoại này liên kết, muốn cướp lấy quyền lãnh đạo Hiên Viên gia, mà đám

ngu ngục này cư nhiên lại thật sự nguyên ý giúp Bạch Uyển Trinh! Mà trên tay chúng ta đã có 40% cổ phần công ty, thêm một số lão cổ đông chỉ nhất cùng lão gia tử duy trì quan hệ chặt chẽ, cho nên thực tế chúng ta thao túng là 75%. Chúng ta hoàn toàn có thể mượn cơ hội này, theo kế hoạch của chủ nhân, đem Bạch Uyển Trinh ở riêng cùng với cổ phần công ty trong tay bà ấy, đoạt lấy hoàn toàn, như vậy sẽ không ai có thể dao động địa vị của chủ nhân được nữa!” Nói xong, trong lòng âm thầm bội phục trước dự kiến của chủ nhân, từ trước lúc rời đi, đã bắt đầu âm thầm chuẩn bị thu mua cổ phần công ty Hiên Viên gia, đặt nền móng cho việc chấp chương Hiên Viên gia sau này. “Dạ, nơi này ta có 40% cổ phần công ty xí nghiệp Bạch thị, thừa dịp này ta muốn cần Bạch thị một cái, ta muốn làm cho bọn họ óc còn không mang nổi mình óc, cuối cùng ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo!” Hiên Viên Tuyết lạnh lùng đưa ra mệnh lệnh. “40%?” Dạ ngọc ngạc không biết khi nào chủ nhân đã nắm giữ mạch máu Bạch thị. Xem ra chủ nhân lần này là chuẩn bị đem Hiên Viên Gia cùng Bạch thị một lần thu gọn trong bàn tay! Âm thầm bội phục thủ đoạn cao minh của chủ nhân. “Hiện tại lão nhân ra sao rồi?” An bài xong hết thảy, cuối cùng Hiên Viên Tuyết mới nhớ tới người cha còn đang hôn mê. “Ha ha! Việc này giao cho ta mà nói thì tốt lắm, tuyệt!” Ánh mắt mọi người đều nhìn đến người vẫn ngồi ở trên sofa chưa từng mở miệng, đột nhiên bắt đầu khẩu xuất cuồng ngôn. Nam tử có đầu tóc dài phiêu dật, ngũ quan tuấn mỹ, đặc biệt nhất là cặp mắt xéch xinh đẹp, trong lúc nhìn quanh tưởng như đang quynh rũ người khác. Vũ Văn Tà, người cũng như tên, tiêu chuẩn hoa hoa công tử, phong lưu tà ác, thích đùa bỡn nữ nhân. Đồng thời thích xem Hiên Viên Tuyết mặt đối mặt, lấy khiêu chiến Hiên Viên Tuyết làm điểm lạc thú nhất trên đời. Vũ Văn Tà, là loại nam nhân một chân ở lại thiên đường, một chân bước vào địa ngục. Y thuật cùng hoa tâm của hắn có quan hệ trực tiếp, hắn có khả năng cứu người ở lại nhân gian, đồng thời cũng có thể dễ dàng đem người xuống địa ngục. Được xưng là thiên tài giới y học, bởi vì y thuật hắn cao siêu cùng y đức hạ lưu ngược lại, cho nên chỉ có thể xưng là thiên tài. Theo Hiên Viên Tuyết đánh giá, là tiêu chuẩn y quan cảm thú. Quan hệ Hiên Viên Tuyết cùng Vũ Văn Tà, kia là [bắt nguồn xa, dòng chảy dài]. Năm tuổi Hiên Viên Tuyết trở lại Hiên Viên gia, nhận thức bằng hữu đầu tiên đó là Vũ Văn Tà. Vũ Văn Tà không vì hắn là con riêng mà cùng người khác nhỏ giọng bàn tán, cũng không vì hắn là người thừa kế Hiên Viên gia tương lai mà tìm cách lấy lòng. Vũ Văn Tà chính là Vũ Văn Tà, hắn chỉ làm chuyện chính mình muốn làm. Cũng không có đem Hiên Viên Tuyết là thiếu chủ tương lai mà phụng dưỡng, cho dù hắn tương lai kế thừa nghiệp cha, trở thành thầy thuốc Hiên Viên gia. Hiên Viên Tuyết và hắn đối đãi nhau như bằng hữu, huynh đệ. Thiên tài đều là tịch mịch, chỉ có Hiên Viên Tuyết có thể hiểu hắn, cùng với hắn tư duy, hơn nữa đuổi kịp và có xu thế vượt qua hắn. Cho nên, bọn họ là một loại người! Đây cũng là nguyên nhân nhiều năm như thế Hiên Viên Tuyết có thể chịu được Vũ Văn Tà. Quen biết trong thời gian mười mấy năm, Vũ Văn Tà cùng Hiên Viên Tuyết học tập lẫn nhau, cạnh tranh lẫn nhau, có phúc cùng hưởng việc khó cùng làm, thậm chí kỹ thuật Hiên Viên Tuyết chơi đùa nữ nhân đều là học hỏi từ Vũ Văn Tà! Hai người còn từng cạnh tranh ai chơi nữ nhân nhiều nhất, đương nhiên đó là chuyện trước khi có cục cung! Bất quá, sau khi trở về, Hiên Viên Tuyết đối với Vũ Văn Tà có chút bất mãn. Năm đó cục cung là Vũ Văn Tà đỡ đẻ, theo lý Hiên Viên Tuyết hắn là cảm kích Vũ Văn Tà. Nhưng Vũ Văn Tà là ai? Tiêu chuẩn hoa hoa công tử! Hắn cư nhiên thấy bảo bảo trần truồng trước mình! Khó bảo toàn mặt ngày thế nào hắn không hướng cục cung xuống tay! Cho đến bây giờ, Hiên Viên Tuyết cũng không làm cho hắn cùng cục cung có duyên có gặp lại.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Chương mười ba Không nhìn sắc mặt nam nhân trước mắt, dù sao muốn tính toán chi li cùng hắn thì cả ngày cũng không xong, trực tiếp vào chủ đề: “Có chuyện nói mau, có rắm mau phóng!” “Ồi chào, tiểu Tuyết Tuyết, đừng có vô tình như thế! Tốt xấu gì thì năm năm tôi đã không thấy cậu, hắn là ôn chuyện trước, mấy năm này ca ca ta rất nhớ cậu nha.....” Dứt lời, còn bày ra bộ mặt tiếu tức phụ, chỉ kếm đem ra một cái khăn tay đặt ở bên miệng cắn cắn. Trên trán nổi lên gân xanh, Hiên Viên Tuyết không thể nhịn được nữa, lạnh lùng mở miệng: “Dạ! Đem tên biến thái không biết từ đâu tới đây ném ra bên ngoài cho ta!” “Đừng! Đừng!” Vũ Văn Tà hoa dung thất sắc. Đùa chứ, thân thù của Dạ hắn cũng không phải không biết. “Khụ khụ, nguyên nhân lão gia tử đến bây giờ còn hôn mê, ta có thể khẳng định là trúng độc. Bất quá, là một loại độc được chậm, thực hiếm thấy, tạm thời sẽ không ảnh hưởng tánh mạng lão gia tử.” “Giải được đâu?” “Không có giải được!” Vũ Văn Tà khoát tay. “Gi? Thật sự không có?” Hiên Viên Tuyết nhíu nhíu mày. “Ha ha, trước mặt giải được ta thật sự không có!” Vũ Văn Tà tiếp tục cười. “Nếu không có giải được, thì cho lão gia tử ra đi thật dễ chịu đi!” Hiên Viên Tuyết vô cùng đơn giản quyết định sinh tử của cha anh. “Như vậy không được, tốt xấu ông ấy cũng là cha của cậu. Theo góc độ y học, ông ấy là người cung cấp tinh trùng sinh ra cậu đó.” Vũ Văn Tà vô tâm vô phé khuyên bảo. “Hừ! Cho dù ta muốn giữ ông ấy lại, chỉ là trời không muốn giữ lại thôi!” “Chưa chắc, tuy rằng hiện tại tôi không có giải được, không có thuốc là sau này tôi cũng không có! Bản công tử là ai? Chút giải được có thể làm khó được tôi sao? Nhiều nhất 3 tháng, tuyệt đối nghiên cứu ra! Lợi hại đi! Bội phục đi! Cáp, cáp, cáp, cáp.....” Người nào đó đã muốn hoàn toàn lâm vào trong thế giới chính mình. Liếc mắt khinh bỉ nhìn người nào đó một cái, Hiên Viên Tuyết phản phó: “Hết thấy thực thi dựa theo kế hoạch sớm định ra. Dạ phải người tiếp tục giám thị đám phế vật này, bắt đầu tạo tình huống ở Bạch thị. Đám cổ đông tập đoàn Hiên Viên, hừ hừ, giao cho ta tốt lắm. Còn lão nhân, có tên ngu ngục kia phụ trách!” “Đại tiểu thư, sao lại tới nơi này?” Bảo tiêu canh giữ ở cửa thư phòng thấy tiểu Sa nhi từ từ chậm rãi lắc lư tới, liền đón hỏi. “Chú biết cha con ở nơi nào không? Người ta tìm cha đã nửa ngày rồi đó!” Cái miệng tiểu Sa nhi nhỏ nhắn hồng nhuận, oán giận nói. Bộ dáng rất là đáng yêu, làm cho người ta nhìn không được muốn ôm vào trong ngực yêu thương một phen. Bất quá chỉ dám dừng lại ở giai đoạn ảo tưởng. Bị tiểu Sa nhi đáng yêu hỏi đến bảo tiêu lập tức thẳng thắn: “Chủ nhân hiện tại đang họp ở thư phòng!” “Thật vậy chăng?” Nghe được lão cha mình tìm đã lâu đang ở ngay trong nhà, tiểu Sa nhi lập tức hai mắt tỏa ánh sáng! Chuẩn bị đi vào tìm cha. “Cái kia, đại tiểu thư, chủ nhân nói qua, bắt luận kẻ nào không được cũng đi vào quầy rầy, cho nên.....” Bảo tiêu vội vàng ngăn lại tiểu Sa nhi sắp đẩy cửa. Đại tiểu thư cố nhiên thực đáng yêu, nhưng chủ tử mà nổi giận lên, bát com khó giữ được a..... Không có bát com thì thế nào thấy được đại tiểu thư đáng yêu đây chứ. Bảo tiêu thông minh lựa chọn phát triển lâu dài. “Chú à, không sao đâu, cho cục cung trông thấy cha thôi! Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không quầy rầy đến công tác của cha! Trước kia mỗi ngày cha công tác đều cho cục cung bên cạnh! Tốt thôi, tốt thôi.....” Tiểu Sa nhi xả hướng bảo tiêu mặc tây trang, năn nỉ. Trước kia cha không chịu nổi cục cung nhõng nhẽo như vậy, chỉ cần nằng như vậy xin cha, nhất định cha cái gì cũng đều đáp ứng nằng. “Này..... Đại tiểu thư, thật sự không được.....” Bảo tiêu khó xử nói. “Cái dạng này a.....” Tiểu sa nhi thất vọng cúi đầu, tay nhỏ bé vò góc áo, rất là ủy khuất. “Thực xin lỗi, đại tiểu thư.....” Bảo tiêu cũng không phải tăng đá, thấy Sa nhi như vậy, cũng rất đau lòng. Tiểu Sa nhi trong óc linh quang chợt lóe, có biện pháp! “Nè, chú lại đây được không?” Tiểu Sa nhi ngoác ngoác ngón tay. “Đại tiểu thư có cái gì phản phó?” “Chú, cúi thấp một chút, thấp một chút!” Tiểu Sa nhi tiếp tục dụ hoặc nói. Nhìn bảo tiêu nghe lời cúi người xuống, tiểu đầu thẩu tiến lên, lấy tư thế sét đánh không kịp bưng tai hôn lên trên mặt bảo tiêu! A..... Đại tiểu thư hôn ta! Đại tiểu thư

hôn ta !! Đại tiểu thư hôn ta ... .. Bảo tiểu bị hôn hoàn toàn hóa đá, hoá gió! Một trận gió thổi qua, hóa thành không thấy ... .. Mà tiểu Sa nhi thừa dịp bảo tiểu trong trạng thái hóa đá phá cửa mà vào!

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Chương 14 “Két ——” Một tiếng, cửa đang đóng kín bị mở ra, bầu không khí áp lực trong thư phòng nháy mắt động lại, mọi người đều nhìn phía cửa, tò mò là ai mà dám to gan như thế, dám cãi lệnh Hiên Viên Tuyệt, tự tiện tiến vào thư phòng! Chỉ thấy nơi cửa xuất hiện dáng hình nhỏ nhỏ màu hồng nhạt. Cục cưng như bị không khí ngưng trọng dọa cho hoảng sợ, bỏ vật áo xuống, ngơ ngác nhìn mọi người, tựa hồ quên mục đích chính của mình. “Ha ha, sao có con mèo nhỏ lạc đường đến đây vậy?” Vũ Văn Tà nháy mắt tiến hóa thành sắc lang, đi lên trước, dùng sức véo véo khuôn mặt bầu bĩnh của bé. “Tiểu đáng yêu, nói cho ca ca biết, có phải lạc đường không? Hôn ca ca một cái, ca ca mang người đi tìm mẹ, được không?” Tên sắc lang không biết sống chết bắt đầu dụ dỗ tiểu bạch thỏ. “Không cần! Cục cưng không có mẹ! Cũng không cần mẹ!” Bị móng vuốt sói bùng trên mặt, tiểu Sa nhi cự tuyệt rõ ràng. “Như vậy nha — ca ca mang em đi tìm cha được không?” Tiếp tục véo và thuyết phục Tiểu Sa nhi. Hiên Viên Tuyệt liếc Vũ Văn Tà muốn rút mắt, dám dùng móng vuốt sói vuốt ve ấn đầu hũ cục cưng, lạnh lùng nói: “Không cần! Cha của nàng ngay tại nơi này!” Tiểu Sa nhi nhìn cha đến đem mình cứu vớt ra từ trong tay ác ma, cười ngọt ngào, nhào vào trong lòng Hiên Viên Tuyệt làm nũng. “Cha ! Cục cưng rất nhớ cha! Cục cưng tìm cha lâu rồi là lâu..... Cha có nhớ cục cưng không?” Hôn khuôn mặt nhỏ nhắn của cục cưng, Hiên Viên Tuyệt trong mắt có ý cười, ôm lấy cục cưng: “Nhớ chứ, làm sao mà cha không nhớ con được?” “Thật không? Cục cưng rất vui nha!” Tiểu Sa nhi vui vẻ tiến đến trước mặt Hiên Viên Tuyệt, hôn thật to mấy cái, hôn Hiên Viên Tuyệt nước miếng đầy mặt. Nguyên bản trong thư phòng đầy áp lực, nháy mắt tràn ngập màu hồng. Vũ Văn Tà từ trong khiếp sợ khôi phục lại, bày ra khuôn mặt tươi cười kiểu như có thể mê đảo khắp thiên hạ nữ nhân, ôm lấy Tiểu Sa nhi nhỏ bé, không thèm nhìn Hiên Viên Tuyệt nháy mắt đen mặt, thân hình cúi xuống ôn nhu hôn: “Tiểu thiên sứ xinh đẹp, anh là Vũ Văn Tà, cùng của cha em là bạn tốt, em có thể gọi anh Tà ca ca!” Dứt lời còn hướng tiểu Sa nhi đá lông nheo một cái. “Ông là bạn tốt của cha tôi?” Tiểu Sa nhi ngược đầu nhìn thanh niên trước mặt. “Đúng vậy! Thiên sứ của ta! Cha em còn phải học hỏi ở ta nhiều điều đó, thiên sứ có cảm thấy ta thành thực hơn so với cha em không?” Mỹ nhân đang ở trước mặt, Vũ Văn Tà không quên khoe ra một phen. “Thật vậy sao?” Tiểu Sa nhi thực còn gật gật đầu, rồi sau đó ngọt ngào cười: “Bác à! con gọi là Hiên Viên Sa, nữ danh là cục cưng, nhưng chỉ có cha mới được kêu con là cục cưng, còn bác thì không được.” “Bác, bác?” Vũ Văn Tà có chút cứng ngắc, “Tiểu Sa nhi có phải lầm không? Anh đây mới hai mươi mấy tuổi mà thôi, tuổi trẻ, như thế sao gọi là bác được?” “Hà? Không phải sao? Không phải bác so với cha là lớn hơn sao? Đàn ông lớn hơn cha không phải nên kêu là bác sao?” Tiểu Sa nhi có chút không hiểu, đáng yêu quay đầu hỏi Hiên Viên Tuyệt, “Cha, cục cưng nói đúng không?” “Cục cưng nói đúng! Cục cưng không cần để ý tới cái ông già kia!” Hiên Viên Tuyệt nghiêm trang nói cho cục cưng, còn đem tiếng “ông già” nhấn mạnh thêm vài lần. “Vâng ạ!” Được cha khẳng định tiểu Sa nhi rất là vui vẻ, lại lớn tiếng kêu một câu: “Bác!” “Bác, bác?!” Nhìn tiểu Sa nhi thiên chân khuôn mặt tươi cười, Vũ Văn Tà không biết phản bác như thế nào. “Ha ha! Bác, bác, bác.....” Thấy phản ứng thú vị của Vũ Văn Tà, tiểu Sa nhi vui vẻ chụp tay nhỏ bé kêu không ngừng, không chút để ý tới khóe miệng run rẩy nam nhân trước mặt là như thế nào, biểu tình cứng ngắc là như thế nào. Vũ Văn Tà hoàn toàn hồng mắt! Tâm linh hần đã bị thương nặng, ngồi xồm góc tường, không ngừng lầm bầm: “Bác! Ta vậy mà là bác! Ta vậy mà là bác! Ta vậy mà là bác !!! Ta, ta, ta..... Ô.....” Đỉnh đầu mây đen bao phủ. “Cha? Bác có khỏe không?” Tiểu Sa nhi thiện lương quyết định tạm thời buông tha Vũ Văn Tà đáng thương. “Cục cưng yên tâm, bác con tốt lắm, bác chính là tiểu cường đánh hoài không chết!” “Cục cưng” Vũ Văn Tà chống đỡ thân thể, gian nan gọi tiểu Sa nhi. “Cha, bác thật sự không có việc gì sao?” Tiểu Sa nhi quan tâm lại hỏi. Không biết một câu bác lại đánh bay Vũ Văn Tà ra góc tường ngồi tự kỷ. “Không có việc gì!” Hiên Viên Tuyệt nắm chặt cơ hội bỏ đá xuống giếng. “Nhưng mà sắc mặt bác khó coi quá đi” “Kệ đi, không sao đâu cục cưng” Hiên Viên Tuyệt hôn tiểu Sa nhi. “Hôm nay tới đây thôi, hết thầy theo kế hoạch làm việc!” Buông một câu nói, liền ôm cục cưng rồi đi không quay đầu lại. Bỏ mặc Vũ Văn Tà, ngã xuống đất từ sớm vẫn chưa ngồi dậy nổi. Sự thật nói cho chúng ta biết, cục cưng đáng yêu cũng không phải là tùy tiện có thể đùa giỡn !

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Chương 15 “Trở lại đây có chuyện gì?” Mặt Hiên Viên Tuyệt đen thui trừng nam nhân trước mặt đang có vẻ mặt cười không hảo ý. Vũ Văn Tà, đúng là tiểu cường đánh không chết, ngày hôm qua sau khi bị cục cưng đá kích, buổi tối nghỉ ngơi dưỡng sức, liền chuẩn bị tư thế đánh hạ tiểu Sa nhi. Một lần nữa lấy chuyện dụ dỗ tiểu Sa nhi làm niềm vui, làm cho tiểu Sa nhi đơn thuần, đáng yêu, thiện lương, mê người, ngon miệng hoàn toàn quỵ gối dưới tây trang hần. Vũ Văn Thiên Tường là con trai độc nhất của Vũ Văn Tà, năm nay sáu tuổi, kế thừa tính hời hợt từ cha mẹ, tính cách ác chất. Tuy rằng cha hần đúng tiêu chuẩn là hoa hoa công tử, bất quá vẫn là có vẻ quan tâm đối với đứa con này là hần, nên tuy còn nhỏ nhưng thủ đoạn thông hiểu nữ nhân cũng từ cha hần mà hiểu biết chút ít. Ở chung với tiểu cô nương cùng với đại tỷ tỷ thì vui như cá gặp nước. Tóm lại, cha nào con nấy. Lần này Vũ Văn Tà chuẩn bị giới thiệu tiểu Sa nhi cùng con mình quen biết, cùng là con nít, tự nhiên sẽ thích có bạn, có người cùng mình chơi đùa. Làm cho tiểu quý Thiên Tường kia tiếp cận tiểu Sa nhi, bằng kỹ thuật của con mình, nhất định có thể đem tiểu Sa nhi tới tay, đến lúc đó đùa bốn tiểu bảo bối còn không dễ như

trờ bàn tay sao?! Hừ hừ!!! “Tôi nói tiểu Tuyết Tuyết, đừng tức giận như thế ! Chẳng qua tôi chỉ giới thiệu cho cục cưng một người bạn thôi mà, Là Thiên Tường con tôi. Tuyết đối đáng tin, an toàn!” Vũ Văn Tà đắc ý đẩy mạnh tiêu thụ con mình. “Không sao khi mốc. Vì là con cậu, nên mới không an toàn!” Hiên Viên Tuyết không nói hai lời từ chối thẳng thừng. “Ha ha, tiểu Tuyết Tuyết này, đừng vội kết luận như thế chứ! Cậu ngắm lại xem, gần đây chúng ta muốn đối phó Bạch Uyển Trinh cùng với một ít người chi thứ Hiên Viên, không nói bây giờ cậu chưa phải là Hiên Viên gia chủ, cho dù là như thế, mình thương dễ tránh thì cậu cũng đâu có nhiều thời gian chiếu cố cục cưng? Dem cục cưng đặt ở trong nhà là an toàn nhất, cậu nói đúng không?” “Cho nên là...?” Hiên Viên Tuyết nhúm mũi, nhìn xem hân chuẩn bị đưa ra lý do gì. “Cho nên là ... tiểu Sa nhi đáng yêu của chúng ta nhất định rất tịch mịch! Lúc này cần phải có người chơi cùng nàng, như vậy nàng mới có thể ngoan ngoãn ở trong nhà, và cậu có thể an tâm đối phó đám người kia! Tương lai bọn họ còn có thể cùng nhau học hành, như vậy sẽ không có người nào dám khi dễ tiểu Sa nhi. Nghĩ lại đi, xem ta vì cậu lo lắng chu toàn chưa kia!” Vũ Văn Tà lại vì tính cẩn thận của mình mà cảm thấy tự hào. “Cậu mà hảo tâm như thế sao?” Hiên Viên Tuyết đối nhân phẩm Vũ Văn Tà cảm thấy nghi ngờ. “Tiểu Tuyết Tuyết, sao cậu nữ hoài nghi tâm chân tình của tôi chứ! Ôi! Trời ơi! Ai tới cứu vớt tôi với?” Vũ Văn Tà tâm trạng ai oán! “Đừng ghé thăm ! Chuyện này do cục cưng định đoạt, cậu ở chỗ này chờ đi!” Hiên Viên Tuyết chán ghét nhìn Vũ Văn Tà rồi đi không quay đầu lại, trở về phòng ngủ kêu cục cưng rồi giường. Lúc này Hiên Viên Tuyết không ngờ rằng, đây là điều hối hận lớn nhất đời anh. Dem cha con Vũ Văn Tà vào nhà, tương lai lại trở thành tình địch lớn nhất của anh. “Con, hôm qua cha dạy con thế nào là thần thoại, lời tâm tình, lời nói dối... con có nhớ kỹ không? Mặc kệ con dùng phương pháp gì, nhất định phải đem tiểu Sa nhi đáng yêu dụ dỗ đến nhà chúng ta! Có khó khăn gì cứ việc thỉnh giáo cha đây nè, cha cho con toàn lực duy trì!” Vũ Văn Tà như tiểu vũ trụ đang bùng nổ! Vũ Văn Thiên Tường liếc mắt khinh bỉ nhìn cha mình một cái, bĩu môi, đáp: “Đã biết! Chẳng qua lừa đảo một con bé mà thôi, dễ như trở bàn tay chứ gì!” “Sai! Mười phần đều sai! Sa Sa bảo bối không phải là con nhóc, mà là thiên sứ tóc vàng! Biết không? Là tóc vàng! A, tóc vàng chói mắt, chiếu sáng cuộc sống u ám của ta, làm cho cuộc sống của ta từ nay về sau tắm rửa ánh mặt trời! A.....” Mồ sặc lang đã hoàn toàn tiến vào trạng thái ảo tưởng. “Nhảm chán!” Vũ Văn Thiên Tường tiếp tục khinh bỉ cha mình... Trong nhà ăn... “Tiểu Sa nhi, đến đây, chú giới thiệu với con một chút.” Nếu không thể xưng hô là anh, nhưng tuyệt không thể làm bác, Vũ Văn Tà đành lựa chọn tạm thời xưng hô là chú. “Anh này là con của chú, tên Vũ Văn Thiên Tường, anh ấy làm bạn với con được không?” “Bạn? Bạn có thể làm cái gì? Cục cưng không biết.” Tiểu Sa nhi ngẩng đầu dò hỏi. Nhìn tiểu Sa nhi chủ động hỏi mình, Vũ Văn Tà tâm hoa nở rộ, nhỏ nhẹ đáp: “Bạn ấy à, là bình thường sẽ cùng con chơi đùa, có gì ăn ngon cũng sẽ cùng con chia sẻ, khi con nhảm chán sẽ ở bên con cho qua thời gian, lúc con khó khăn sẽ tận hết sức lực giúp con. Tóm lại, có bạn rất là tốt!” “Thật vậy à?” Tiểu Sa nhi nghe được bạn có thể hữu dụng như thế rất là hưng phấn, “Nhưng anh ấy có nguyện ý làm bạn với con không?” Tiểu Sa nhi hỏi, sợ hãi Vũ Văn Thiên Tường sẽ cự tuyệt nàng. “Đương nhiên! Hân muốn còn không được đó!” Nghe được tiểu Sa nhi dễ dàng mắc câu như thế, Vũ Văn Tà mừng thầm không thôi, sợ tiểu Sa nhi sẽ đổi ý hoặc là Hiên Viên Tuyết đi ra quấy rối, thừa dịp rên sất khi đang nóng, thúc giục. “Thiên Tường, tỏ thái độ nhanh lên!” Vũ Văn Thiên Tường vừa nhìn thấy tiểu Sa nhi mắt đã bị dính chặt. Lần đầu tiên hân nhìn thấy bé gái đáng yêu như thế, tóc dài màu vàng rồi tung tũn ý, cuộn sóng thần nhiên, óng ánh như ánh mặt trời, lung lay mắt hân. Tròng mắt màu lam như nước biển linh động, môi nhỏ hồng nhuận, nhất định so với kẹo sẽ ngọt hơn. Tuy rằng chưa nếm qua, trực giác Vũ Văn Thiên Tường đã cho rằng như thế. Giờ phút này Vũ Văn Thiên Tường cuối cùng hiểu được vì cái gì cha nói nàng là thiên sứ, nàng thật là thiên sứ, điềm tĩnh, xinh đẹp, hồn nhiên... Muốn làm cho người ta bảo hộ nét hồn nhiên này, vĩnh viễn không cho thế tục làm ô nhiễm. “Thiên Tường!” Vũ Văn Tà lớn tiếng kêu lên. Vũ Văn Thiên Tường từ trong thất thần đã có phản ứng, đi lên phía trước, giơ tay lên một chút cười thật to: “Xin chào, anh là Vũ Văn Thiên Tường, em có thể gọi anh là Tường, sau này chúng ta chính là bạn tốt , anh sẽ chăm sóc cho em thật tốt!” Vũ Văn Thiên Tường trịnh trọng hứa hẹn. “Vâng! Tường!” Tiểu Sa nhi vui vẻ kêu một tiếng. Hai người nhìn nhau cười.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Chương 16 Thời gian gần đây, Hiên Viên Tuyết tích cực tiến công, diệt trừ người ngoài, đã kích thế lực riêng, xác định mình phải nắm lấy địa vị cao nhất. Thủ đoạn tàn nhẫn, ác độc làm cho mọi người nghe tin về vị thiên tài buồn bán mới hai mươi một tuổi này đều sợ mất mật. Những người định thừa dịp Hiên Viên gia hỗn loạn kiếm chắt tỷ lợi ích, nào ngờ Hiên Viên Tuyết quá tài giỏi nên mưu sự bất thành. Toàn bộ thương trường có thể nói gió nổi mây phun, toàn bộ thay đổi! Bạch thị cùng với một ít người khác, ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, chẳng những không có đến một phần ưu việt, ngược lại chính mình bị dính chương, cổ phần công ty trở thành vật nắm trong bàn tay Hiên Viên Tuyết. Nhất là xí nghiệp Bạch thị, hoàn toàn nhập vào tập đoàn Hiên Viên. Còn Bạch Uyển Trinh, không ngại trắc trở mà thương tổn Hiên Viên tổng giám đốc — Hiên Viên Hân, đã bị đuổi ra Hiên Viên gia, thậm chí bị khởi tố, chờ đợi nàng chính là cuộc sống lao ngục đàng đẵng. Hiên Viên Hân bởi vì trúng độc, thân thể không được như trước. Nay dù cho Hiên Viên Tuyết không cùng hân tranh đoạt, thì cũng vì sự phát triển lâu dài, hân sáng suốt lựa chọn thoái vị, lui về sau an dưỡng. Kỳ thật hân mới hơn bốn mươi tuổi mà thôi, hơn nữa do bảo dưỡng tốt, nhìn không già mấy. Điểm ấy làm cho mọi người sau này có cảm giác năm tháng ưu ái cho người của Hiên Viên gia, ở trên mặt bọn họ không lưu lại chút gì dấu vết thời gian. Thế giới bên ngoài thay đổi bất ngờ, nhưng Hiên Viên đại trạch dưới sự chiếu cố đặc biệt của Hiên Viên Tuyết, vẫn không có chút nào ảnh hưởng. Cho nên, ban ngày Hiên Viên Tuyết ở thương trường làm mưa làm gió, tiểu Sa nhi ở Hiên Viên đại trạch hoạt bát hiếu động đùa đến quên trời quên đất. Vũ Văn Thiên Tường thừa cơ hội chiếm lấy một vị trí nhỏ trong lòng tiểu Sa nhi. Bất quá, trong lòng tiểu Sa nhi cha vĩnh viễn vẫn là đệ nhất ! Mỗi ngày dù nàng chơi đùa chán chê thì đến tối vẫn muốn ngủ cùng cha, điều này ai cũng có thể thấy được. Thật ra thì đêm nào Hiên Viên Tuyết cũng trở về, đem tiểu Sa nhi đang ôm chim cánh cụt ngủ quay về phòng, ngày hôm sau lúc nàng còn chưa rời giường đã hôn chào tạm biệt, bắt đầu một ngày mới chiến đấu. Khoảng thời gian này anh rất bận rộn, nên anh đền bù bằng cách cho phép cục cưng đi du ngoạn một vòng. Ở trong lòng Hiên Viên Tuyết, cục cưng vĩnh viễn là quan trọng nhất, là động lực duy nhất cho anh phấn đấu. Anh yêu nàng! Cho nên anh muốn cho nàng tất cả đồ tốt nhất trên đời, anh muốn nàng là người hạnh phúc nhất trên thế giới. Hôm nay, tiểu Sa nhi cùng Vũ Văn Thiên Tường đi hội chùa đạo một ngày, lột thân hình mới mẻ về nhà, lúc này trời đã sắp tối. Trong nhà nữ giúp việc lập tức đón: “Tiểu thư, cô đã trở lại! Mới vừa rồi ông chủ về nhà tìm không thấy cô, rất là tức giận đó!” “Bà nói cha tôi đã trở lại?” Tiểu Sa nhi nghe thấy cha về nhà, lập tức lên tinh thần, hai mắt tỏa ánh sáng. “Đúng vậy. Gia chủ hiện tại đang ở thư phòng.” Hiên Viên Tuyết hiện tại đã là Hiên Viên gia chủ , cho nên mọi người đều tôn kính gọi ông chủ. Trừ bỏ lão quản gia còn xưng hô hân là thiếu gia, Dạ cùng với một ít bảo tiêu tâm phúc tiếp tục xưng hô hân là chủ nhân. “Thật vậy chẳng? Tôi phải đi tìm cha đây!” Tiểu Sa nhi bỏ lại một câu như thế, nhanh chân chạy về phía thư phòng. Một đường quá ngũ quan, trăm lục tướng, lướt qua nữ giúp việc đang quét tước dọn vệ sinh, lướt qua bảo tiêu thủ vệ, phá cửa mà vào! “Cha !” Tiểu Sa nhi thấy cha đã không gặp cả ngày, chui vào trong lòng Hiên Viên Tuyết.

“Cha, cục cưng rất nhớ cha! Rất nhớ, rất nhớ.....” Tiểu Sa nhi ở trong lòng Hiền Viên Tuyết, dùng sức hít căng lồng ngực mùi mồ hôi dễ ngửi của cha, hít lấy hít để. “Cục cưng!” Ôm ấp thân thể cục cưng mềm mại, Hiền Viên Tuyết trong lòng nhộn nhạo. Nâng mặt bé lên, cúi đầu hôn thật mạnh. Hương vị ngọt ngào quen thuộc làm cho Hiền Viên Tuyết càng điên cuồng, như thể kẻ đang khát mút đầy mặt nước của cục cưng vào trong miệng. Hai người ở thư phòng hôn đến quên tất cả, tựa hồ muốn đem toàn bộ thương nhớ của chính mình đều truyền qua cho đối phương. Hiền Viên Tuyết hưng phấn ôm chặt tiểu Sa nhi, hận không thể đem nàng chôn vào trong thân thể của mình, không rời như hình với bóng. “Cha, cha mới trở về à!” Hôn xong, tiểu Sa nhi ngồi lên trên đùi Hiền Viên Tuyết, nhẹ giọng hỏi. “Sao hả? Ai là người không chịu ngồi yên, đến bây giờ mới chịu về nhà, làm cha chờ lâu lắm hả?” Hiền Viên Tuyết nhún mày. Khó có thể rút ra thời gian thân thiết với cục cưng, kết quả lại tìm không thấy, cư nhiên cùng tiểu tử thú vị Vũ Văn gia đi chơi đến bây giờ mới về. “Cha này!” Tiểu Sa nhi le lưỡi, giả mồm à! Phải nói: “Người ta lần đầu tiên đi hội chùa, cho nên ham chơi mới về trễ! Ai kêu cha dạo này cũng không để ý con, bắt con ở nhà một mình, con buồn chán lắm nha.” Tiểu Sa nhi càng nghĩ càng cảm thấy ủy khuất. “Sao? Thật sự? Sao cha lại nghe nói con cùng Vũ Văn gia tiểu tử thú vị đi chơi rất vui vẻ?” Hiền Viên Tuyết ê ăm. Tuy rằng mình không thời gian bên cạnh cục cưng, nhưng cũng không phải không quan tâm nàng. Nếu không phải thấy nàng ở nhà một mình tịch mịch, anh nhất định đã đem tiểu tử thú vị Vũ Văn gia kia đuổi đi. “Cha, người ta cùng Tường là bạn tốt. Hơn nữa Tường đối con tốt lắm, cho nên ta mới thích chơi đùa cùng Tường!” Tiểu Sa nhi ngoan ngoãn thẳng thắn thành khẩn nói. “Thích?” Hiền Viên Tuyết không đồng ý, chỉ mới vài ngày thể nhưng cục cưng thích nam nhân khác! “Thích nhiều không? Thích hơn cả cha hả?” Hiền Viên Tuyết thấy có chút hối hận, không nên nhất thời mềm lòng, để lại tình địch bên người. “Đương nhiên là không có! Thích cha nhất, thích cha nhất!” Tiểu Sa nhi còn nghiêm túc trả lời, “Cha, cục cưng là của cha, là của một mình cha! Cha, cục cưng yêu cha!” Giống như cảm ứng được Hiền Viên Tuyết bất an, tiểu Sa nhi còn thật sự cam đoan. “Cục cưng!” Nghe được cục cưng nói yêu, cho dù biết cục cưng còn tuổi nhỏ khả năng cũng không biết yêu là cái gì, nhưng Hiền Viên Tuyết vẫn kích động không thôi, kim lòng không đậu lại hôn lên. Khó được có thể cùng cục cưng thân thiết một phen, tạm thời không cần suy nghĩ chuyện phiền lòng này nọ... .. Hiền Viên Tuyết ôm lấy cục cưng, đi về phía phòng ngủ .....

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16

Chương mười bảy “Ủm”, Tiểu Sa nhi ở trên giường vắn vẹo, chậm rãi mở hai mắt, quả nhiên, cha đã đi làm! Tiểu Sa nhi khổ sở nhăn nhó, dùng sức đá chân từ trên đầu xuống mông, ngủ tiếp! Cuối cùng lăn qua lộn lại hai giờ, tiểu Sa nhi dụi mắt, chậm rãi từ từ xuống giường. Thay quần áo, rửa mặt xong sau đó chạy tới nhà ăn ăn bữa sáng, kỳ thật cũng không còn sớm. Ăn sáng xong, hôm nay không có bị dận dò gì nên tiểu Sa nhi quyết định đi ra hoa viên phơi nắng một lát. Hoa viên có ghế nằm siêu cấp thoải mái do Hiền Viên Tuyết có ý vì tiểu Sa nhi mà chuẩn bị, bình thường chỉ có tiểu Sa nhi hoặc Hiền Viên Tuyết ôm Tiểu Sa nhi nằm ở trên ghế, hôm nay tự nhiên bị một người đàn ông xa lạ chiếm cứ, đáng vẻ lìm lìm hưởng thụ! Tức chết người đi được! Tiểu Sa nhi tức giận nắm tay thành quyền, quyết định nói chuyện rõ ràng với người đàn ông xâm chiếm lãnh địa của nàng. “Này, ông là ai? Tại sao lại ở chỗ này? Đó là ghế của tôi!” Tiểu Sa nhi tròn mắt tròn lên, biểu tình hung tợn, chất vấn người đàn ông trước mặt. “Gi chi? Ghế của con?” Nguyên bản người đàn ông này đang nhắm mắt dưỡng thần nghe vậy liền chậm rãi mở hai mắt. “Ách.....” Tiểu Sa nhi khi thấy rõ bộ dáng người đàn ông, hoàn toàn ngây dại. Khuôn mặt mười phần tuấn mỹ, khí phách bức người, môi mỏng khẽ nhếch, điểm bắt đồng duy nhất chính là cặp mắt thâm thúy để lộ ra tuổi tác, chỉ có trải qua năm tháng mài dũa mới có thể có ánh mắt thâm trầm như thế. Nếu chỉ như thế này, cũng không đủ để cho tiểu Sa nhi giật mình, dù sao cha của nàng chính là mỹ nam tử hiếm có, thêm cả chú Dạ, cùng với bác Vũ Văn Tà, tiểu Sa nhi có thể nói là còn tuổi nhỏ đã thấy qua các dạng mỹ nam trong thiên hạ, hoàn toàn có thể miễn dịch với mỹ nam. Chân chính làm cho nàng kinh ngạc là, người đàn ông kia có dung mạo cùng khí chất lạnh lùng vài phần tương tự Hiền Viên Tuyết. Điều khác nhau là, Hiền Viên Tuyết đối mặt tiểu Sa nhi là ôn nhu đa tình, mà nam nhân này có đáng vẻ như lúc Hiền Viên Tuyết đang làm việc, nhưng trầm thấp hơn vài phần. Thật ra bộ mặt lạnh khốc vô tình trên thương trường của Hiền Viên Tuyết, tiểu Sa nhi căn bản chưa thấy qua mà thôi, nếu không hai người càng thêm tương tự! “Sao không nói gì? Đang sợ à?” Người đàn ông nhún mày, buồn cười nhìn bé con trước mặt, mới vừa rồi vẫn là một con mèo nhỏ xù lông, gương mặt nhún nhún, sao giờ lại ừ ừ như thế? “Ái, ai sợ!” Vừa nghe ông ta cười nhạo, tiểu Sa nhi như con ngựa đung bộ lông trắng đung thăng, tay vung quyền bắt đầu diễu võ dương oai. “Rốt cuộc ông là ai?” “Con không biết ta là ai?” Người đàn ông bắt đầu đi hỏi, toàn bộ Hiền Viên gia thể nhưng có người không biết hán, hay à nha! “Vì sao tôi phải biết ông là ai chứ! Ông rất nổi danh sao?” Tiểu Sa nhi cảm thấy mặt dày kỳ diệu. “Không biết thì thôi!” Người đàn ông nhắm mắt lại, tiếp tục dưỡng thần. “Này! Ông.....” Tiểu Sa nhi tức giận, ông này vậy mà không thèm nhìn nàng! Tuy rằng ông ta rất giống cha, không đúng! Căn bản ông ta không giống cha! Ông ta kém xa so với cha! Tiểu Sa nhi giận dữ. “Đại tiểu thư à, sao cô lại ở đây?” Lão quản gia đến đưa nước trà nhìn thấy bộ dáng tức giận của tiểu Sa nhi, nhìn không được liền hỏi. “Ông quản gia —” Thấy người đến là quản gia bình thường rất quan tâm mình, tiểu Sa nhi vui vẻ ra mặt. “Ha ha, đại tiểu thư đến chơi cùng ông nội sao?” “Ông nội? Ai hả?” Tiểu Sa nhi nghe không hiểu quản gia đang nói cái gì. “Đại tiểu thư biết nói giỡn ghê, ông nội cô không phải đang ở trước mặt cô sao?” Lão quản gia chỉ chỉ người đàn ông đang chiếm lấy ngai vàng của tiểu Sa nhi. “Ông ấy?” Tiểu Sa nhi vẻ mặt hoảng sợ chỉ người đàn ông trước mặt. “Quản gia!” Người đàn ông lên tiếng chen ngang giữa hai người, “Cái gì đại tiểu thư?” “Lão gia ngài không biết sao?” Lão quản gia nghi hoặc, vừa rồi không phải lão gia cùng đại tiểu thư nói chuyện phiếm sao? Sao cả hai lại đều không biết nhau chứ? “Trả lời!” Người đàn ông có chút không kiên nhẫn. “Hỏi bẩm lão gia, vị này là đại tiểu thư, con gái Tuyết thiếu gia, cũng chính là cháu gái ngài. Năm năm trước, ngài hẳn là đã gặp qua. Đại tiểu thư từ trước đến nay cùng thiếu gia sinh hoạt tại nước ngoài, lần này là cùng thiếu gia trở về. Đại tiểu thư, vị này là cha của thiếu gia, cũng chính là ông nội của cô.” Quản gia kiên nhẫn giải thích quan hệ của hai người. “Ông ấy là cha của cha con?!” Về mặt tiểu Sa nhi cực kỳ khó tin. “Gi chi? Nàng chính là đứa nhỏ năm đó?” Hiền Viên Hàn nhớ lại năm năm trước có nữ nhân không biết sống chết mang thai đứa nhỏ Hiền Viên gia, đã vậy còn dám sinh ra, tưởng đầu nữ nhân kia đã đem cái thai xử lý, không ngờ đứa nhỏ bây giờ đã lớn như vậy. Hơn nữa con trai mình dường như rất coi trọng đứa nhỏ này, đến nỗi xuất ngoại cũng mang theo bên người. Hiền Viên Hàn bắt đầu tính toán đánh giá tiểu Sa nhi, không thể phủ nhận, thật sự rất được. Bất quá đang còn ngây ngô, chân thực, cảm xúc gì cũng đều viết ở trên mặt, không biết che dấu nhưng không làm cho người ghét. Ngẫm lại mình đã lâu không có gặp qua người tình thuần đơn giản như thế. Chỉ là bắt đầu từ lúc sinh ra, ông liền bị bồi dưỡng làm người thừa kế Hiền Viên gia. Thân tình, hữu tình, tình yêu đối với ông mà nói đều là xa lạ, cho nên ông khinh bỉ hết thảy. Ngay lúc bắt đầu ông đã sinh hoạt trong thế giới của chính mình, không có yêu, không hữu tình, chỉ có vô tình người lừa ta gạt! Đúng vậy, có lúc ông mệt mỏi, thâm nghiêm tức suy nghĩ, thể nghiệm một chút cái gọi là tình cảm, nhưng ngay cả đứa con duy nhất của mình cũng cùng ông như người lạ! “Wow, ông thật là cha của cha con?” Tiểu Sa nhi nhìn nam nhân trước mặt đang lăm vào trầm tư, cảm thấy nói không nên

lời. Thấy chung quanh ông sầm bĩ cùng cô tịch tràn ngập, không biết tại sao lại có chút đau lòng, có lẽ vì khuôn mặt cùng cha có vài phần tương tự đi! “Nếu không là gì?” “Kia, àn!” Giống như hạ quyết tâm, tiểu Sa nhi gật đầu thật mạnh, lộ ra chiều bài khuôn mặt tươi cười, ngọt ngào hô một câu: “Ông nội!” “Ông, ông nội?” Hiên Viên Hàn khoe miệng có chút cứng ngắc. Tuy rằng theo bối phận mà nói thì mình đúng là ông nội của nàng, nhưng mà nghe tiếng kêu này từ trong miệng bé cưng, sao mình cảm thấy không được tự nhiên. Dù sao mình mới bốn mươi hơn tuổi mà thôi! “Aaa!” Thấy ông nội thể nhưng không để ý tới mình, tiểu Sa nhi tức giận, “Ông nội! Ôm con một cái!” Nhìn tiểu Sa nhi khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu, Hiên Viên Hàn không không chế được nhéo nhéo, ôm lấy bé cưng trước mặt. Thân thể mềm mềm thơm thơm trong ngực, rất là thoải mái! Đây là lần đầu tiên ông ôm tiểu hài tử, ngay cả Hiên Viên Tuyệt ông cũng chưa từng ôm qua. “Ha ha! Ông nội!” Tiểu Sa nhi vui vẻ hôn Hiên Viên Hàn một cái. “Bé cưng đáng yêu!” Nhéo nhéo cái mũi tiểu Sa nhi, Hiên Viên Hàn hôn một cái. Loại huyết thống này nọ thật sự là kỳ diệu! Hiên Viên Hàn lần đầu tiên đối tượng lai bắt đầu có chút mong đợi, tin tưởng có bé cưng này ở bên người, nhất định sẽ không nhầm chán!

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Chương mười chín Tháng chín năm nay là một ngày trọng đại, vì sao hả? Bởi vì từ hôm nay trở đi tiểu Sa nhi trở thành học sinh tiểu học! Cũng là chính thức chấm dứt chuỗi ngày ở Hiên Viên đại trạch phá phách, nghịch ngợm gây sự! “Lúc này là lúc nào, Sa nhi bảo bối sao còn chưa xuống ăn cơm?” Vũ Văn Tà sáng sớm đã tới Hiên Viên gia, dùng nữ kỳ danh viết lên tình yêu tràn ngập của mình trấn an Sa nhi bảo bối đang khấn trương bởi lần đầu tiên đến trường, đang e ngại cuộc sống trong trường không biết sẽ như thế nào. “Tôi nói này, Hiên Viên lão gia tử, ngài cũng đừng đọc ba cái báo chí nhầm chán kia, Có nhìn thì cũng nhìn Sa nhi tiểu bảo bối đẹp như hoa đây này.” Vũ Văn Tà ở nhà ăn đi tới đi lui, thấy Hiên Viên Hàn ngồi bất chèo chân, khí định thần nhàn uống trà, đọc báo, nhất thời trong bụng khó chịu. Từ sau khi tiểu Sa nhi thành công đánh hạ Hiên Viên Hàn, không phải, là sau khi trở thành người một nhà, toàn bộ Hiên Viên gia hiện ra một loại tư thế quý dị. Hiên Viên Tuyệt tự cho mình là nam nhân cũng là người giám hộ tiểu Sa nhi, tự nhiên đối với nam nhân là cha anh mơ ước cực cực không có sắc mặt hoà nhã. Nhưng tiểu Sa nhi vậy mà lại cùng bọn họ ở chung rất tốt, cho nên Hiên Viên Tuyệt chỉ có thể ăn dầm chua. Hiên Viên Hàn tuy rằng không phản đối con trai cùng bé cưng loạn luân, nhưng điều kiện tiên quyết là bé cưng phải cam tâm tình nguyện cùng anh cùng một chỗ, cho dù hai người lưỡng tình tương duyệt. Ai lại quy định anh không thể một bước tiến vào a? Đến nỗi cha con Vũ Văn tự nhiên cũng trăm phương nghìn kế tiếp cận tiểu Sa nhi. Sở dĩ hiện tại Vũ Văn Tà dám nói chuyện như vậy cùng Hiên Viên Hàn, chủ yếu là bởi vì lợi ích. Tục ngữ nói đúng, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu của mình! Hai người cùng chung kẻ địch, bắt tay cản trở tiểu Sa nhi thân cận cùng Hiên Viên Tuyệt bằng mọi cách, cho nên kết thành đồng minh! Mấy người thường xuyên ngầm phân cao thấp lẫn nhau, hỗ trợ tính kẻ, đương nhiên không thể cho tiểu Sa nhi biết, ở trước mặt tiểu Sa nhi tỏ ra là bạn tốt, hảo huynh đệ, hảo phụ tử cùng hình ảnh hài hòa, muốn bao nhiêu quý dị thì có bấy nhiêu quý dị! “Cha thực là phiên!” Thật sự chịu không nổi lão cha mặt trắng nhà mình, Vũ Văn Thiên Tường lạnh lùng mở miệng. Lúc này hần mặc đồng phục trường học, tây trang ngay ngắn, quần áo màu trắng, giày da nhỏ sáng bóng, rõ ràng chỉ có sáu tuổi, cũng đã là một nam hài dễ nhìn. “Con nói cái gì?” Vũ Văn Tà nghe chính con mình công kích, rất là tức giận, đang thầm nghĩ có nên hay không giáo dục hần một phen, cho hần biết cái gì tên là tôn trọng cha hần! “Sa nhi đã xuống à!” Vũ Văn Thiên Tường thấy bảo bối mình đợi lâu cuối cùng xuất hiện, lập tức trung ra bộ dáng thâm tình chân thành. Tiểu Sa nhi xinh đẹp trong bộ đồ thủy thủ đứng trước mặt mọi người. Áo màu trắng đường viền hoa, phía trước phiêu đăng một màu xanh, váy dài lam nhạt, lộ ra bộ dáng dụ hoặc. Giáo phục này khiến thiếu chút nữa Hiên Viên Tuyệt trực tiếp cời ra ném vào thùng rác, giỡn sao, ăn mặc dụ hoặc mê người như thế, đi đến trường khác nào đi quyến rũ nam nhân chứ! Bất quá tiểu Sa nhi vừa nhõng nhẽo vừa cứng rắn, Hiên Viên Tuyệt mới miễn cưỡng cho nàng mặc giáo phục này. “Hi! Mọi người buổi sáng tốt lành!” Tiểu Sa nhi rất lễ phép hướng mọi người chào hỏi. “Ha ha, bé cưng, tới ông nội ôm một cái nào!” Cuối cùng Hiên Viên Hàn cũng dời ánh mắt từ báo chí chuyển hướng qua bé cưng đáng yêu kia. “Dạ!” Tiểu Sa nhi vui vẻ nhào vào trong lòng Hiên Viên Hàn, không chút để ý đến khuôn mặt Hiên Viên Tuyệt đã đỏ bừng sát khí. “Ha ha, ông nội, cực cưng từ hôm nay trở đi sẽ đi học, sẽ không thể ở nhà chơi với ông nội, ông nội ở nhà phải nhớ con đó nha” “Đúng vậy! Cực cưng của ông phải đi học, thực luyện tiếu a!” Hiên Viên Hàn đem tiểu Sa nhi đặt trên đùi, ngón tay thon dài điểm nhẹ chóp mũi tiểu Sa nhi. Tiếp theo lại hôn khuôn mặt nhỏ nhắn bóng loáng của nàng. “Ăn cơm!” Một đạo thanh âm lạnh liệt đánh gãy thân thiết của hai người! Hiên Viên Tuyệt khuôn mặt lạnh như băng dẫn đầu ngồi xuống, “Cực cưng nhanh ăn cơm, con không phải vừa mới ồn ào là đói bụng sao?” “Dạ!” Tiểu Sa nhi ngoan ngoãn gật đầu, bắt đầu ăn sáng, “Tường, anh ăn một chút không? Muốn cùng nhau ăn không?” Tiểu Sa nhi không quên hảo bằng hữu của mình. “Được!” Vũ Văn Thiên Tường không khách khí ngồi xuống, có thể cùng Sa nhi ăn cơm, hần cầu còn không được nữa là! Bất quá sau này hần cùng với Sa nhi đến trường, như vậy cơ hội ở chung càng nhiều. Cha con Hiên Viên cùng với cha hần cũng không thể cùng hần thưởng Sa nhi! Sau này thời gian hần và Sa nhi ở cùng nhau ngày càng nhiều! “Sa nhi bảo bối nhớ rõ lúc ở trường học phải cẩn thận, không cần nói chuyện với người xa lạ, không cần cùng người xa lạ ăn gì đó, nếu như có người dám đối với cực cưng mưu đồ gây rối nhất định phải gọi điện thoại cho chú liền, chú nhất định giúp con ngay lập tức.” Vũ Văn Tà bắt đầu tiến hành giáo dục tư tưởng cho tiểu Sa nhi “Hơ, là tình huống gì đây?” Ăn xong buổi sáng, tiểu Sa nhi lên xe xuất phát chuẩn bị dốc lòng cầu học, phát hiện trừ nàng ra còn Tường đồng hành ở ngoài, ông nội, cha, bác Vũ Văn, thậm chí chú Dạ đều có mặt. “Bảo bối a, chú đây là lo lắng con!” Vũ Văn Tà về mặt lo lắng, “Đề chú đưa con một đoạn đường không được sao?” “Ừ, mọi người cho là nàng là tới pháp trường à?” “Bé cưng, ông nội còn chưa thấy qua trường học của con như thế nào đâu? Cho nên, ông nội phải xem cho biết, hiểu không?” Hiên Viên Hàn tiếp tục về mặt từ ái. Kỳ thật từ trước đã đem toàn bộ trường học từ hiệu trưởng đến cô dọn WC nắm rõ như lòng bàn tay. “Lái xe!” Hiên Viên Tuyệt lãnh khốc ôm tiểu Sa nhi vào trong lòng, trực tiếp hướng lái xe hạ lệnh. Sau này thời gian cùng cực cưng thân thiết sẽ ít đi, hiện tại muốn bắt cực cưng nhanh mới được a! Tới cổng trường học, tiểu Sa nhi vẫy tay hướng cha, ông nội, bác Vũ Văn còn có chú Dạ chào tạm biệt. Rồi mới từ ánh mắt chăm chú chờ mong, lo lắng, quan tâm, cổ vũ của mọi người, tiểu Sa nhi bắt đầu cuộc sống học sinh của nàng.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Chương 20 “Oa!” Tiểu Sa nhi hoàn toàn bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động! Cửa chính rộng lớn, hai bên là hai tượng sư tử đá uy nghiêm sừng sững. Vừa vào cửa đã cảm nhận được một loại khí thế băng bạc. Bên kia có suối phun, có hoa viên trăm hoa khoe sắc, ước chừng kéo dài mấy trăm thước. Dưới ánh mặt trời, mấy chữ Áo Cách Nhĩ học viện bằng kim loại màu vàng chiếu sáng thiếu chút nữa làm tiểu Sa nhi chói mắt. Áo Cách Nhĩ học viện là một nơi danh tiếng, là khu trường học nổi danh cả nước, thậm chí toàn thế giới. Nó là một khu trường học quý tộc, bao gồm chương trình giáo dục từ tiểu học đến đại học chung một chỗ, là trường học dành cho con cháu của giới thượng lưu, bởi vì nơi này đứng đầu cả nước về phương tiện giáo dục và lực lượng giáo viên. Đồng thời, chương trình học ở Áo Cách Nhĩ học viện không giống tiêu chuẩn ở trường học bình thường, nó còn dạy các loại lễ nghi tương ứng, về phương diện xã giao, có thể thỏa mãn đầy đủ các phương diện cần có của xã hội thượng lưu. Áo Cách Nhĩ học viện không chỉ là một khu trường học quý tộc, nó còn có những nguyên tắc nhất định. Cho nên, phải có xuất thân tốt, năng lực đầy đủ mới có thể tiến vào Áo Cách Nhĩ học viện học tập, hơn nữa còn được hưởng thụ học bổng toàn ngạch. Cũng có nghĩa là học sinh phải có thành tựu ở các lĩnh vực, phải cố gắng vì danh dự của học viện. Đồng thời tương lai có lẽ sẽ được cơ hội trực tiếp vào làm việc ở các công ty danh tiếng, chẳng hạn như tập đoàn tài chính Hiên Viên. Nếu như không thể vào công ty danh tiếng thì tốt nghiệp tại Áo Cách Nhĩ học viện cũng tốt hơn so với tốt nghiệp trường khác nhiều. Áo Cách Nhĩ học viện bất đồng với trường học khác ở chỗ là cho học sinh áp dụng thể chế tự trị, ở trong trường học, lời nói của học sinh có khi hơn cả quyết định của lão sư, nhưng dĩ nhiên cũng có giới hạn nhất định. Học sinh nơi này không phải ai lão sư cũng có thể tùy tiện đắc tội, bởi ai ai cũng có xuất thân cao quý. Áo Cách Nhĩ học viện được chia làm tiểu học, sơ trung, trung học cùng với đại học, từng bộ phận đều có học sinh tương ứng, quản lý phân biệt từng ngành, không cho phép những tay qua ngành khác. Phân loại học sinh dựa vào học lực ưu tú, năng lực. Tùy theo năng lực, công tác, nguyện vọng mà chọn ra hội trường. Thường là chọn học sinh cứng cáp một chút, bởi không ai chấp nhận lãnh đạo là một đứa trẻ chưa dứt sữa. Hội trường cấp tiểu học lần này là Hiên Viên Phong, là con của anh trai Hiên Viên Tuyệt. Tính bối phận là cháu Hiên Viên Tuyệt, anh của tiểu Sa nhi. Hiên Viên Phong không giống như anh và cha hắn. Hắn là một người tài giỏi, tuổi còn nhỏ mà đã vào được Áo Cách Nhĩ học viện, lại được một đám người ủng hộ, có thể nhìn ra tương lai hắn chắc chắn nhiều đất dụng võ. Chỉ là sinh không đúng chỗ, có một người cha và người anh kém cỏi, thành ra địa vị của hắn ở Hiên Viên gia không cao. Thật ra, Hiên Viên Tuyệt vẫn xem trọng hắn, anh hùng không hỏi xuất thân, tuổi còn nhỏ mà đã có tâm cơ và thủ đoạn như thế, bình tĩnh tự tin, có chút phong phạm năm đó của Hiên Viên Tuyệt. Đời này Hiên Viên Tuyệt muốn ở chung một chỗ với tiểu Sa nhi, nhất định sẽ không sinh con nối dòng. Mà anh cũng không tính để họ tộc cùng tiểu Sa nhi phân tranh, nên trong tương lai, cần phải tuyển chọn người ưu tú thừa kế sản nghiệp to lớn của Hiên Viên gia. Chẳng qua đây mới là tính toán của riêng anh, dù sao thời gian còn dài, bồi dưỡng người thừa kế vẫn là chuyện không gấp lắm. “Tuồng, ta muốn qua chỗ hoa viên kia chơi!” Ngày đầu tiên chỉ đến báo danh, không có tiết học, chủ yếu cho mọi người loanh quanh làm quen trước với bạn cùng lớp và khuôn viên trường. Lúc mới vào cửa, tiểu Sa nhi đã để ý hoa viên kia rồi. “Lát nữa sẽ cử hành nghi thức nhập học, bây giờ mà đi không tốt lắm đâu!” Vũ Văn Thiên Tường có chút lo lắng. “Không sao! Em đi một chút thôi! Anh Tường đi trước chuẩn bị đi, lát nữa anh còn là học sinh mới lên phát biểu. Em đi một xíu chút quay lại tìm anh, được không?” Tiểu Sa nhi cầm ống tay áo Vũ Văn Thiên Tường không nhỡ. “Không được, em đi một mình anh thật sự lo lắng.....” Vũ Văn Thiên Tường từ chối. Giỡn chơi hả, nếu có đám học sinh không đảng hoàng coi trọng bảo bối của hắn thì sao? “Tuồng, thôi mà, cho em đi xíu đi, được không, được không anh!” Tiểu Sa nhi xuất ra chiêu sát thủ, bắt đầu nín Vũ Văn Thiên Tường làm nũng. Mỗi lần nằng có yêu cầu gì, chỉ cần làm nũng, cha nhất định sẽ đồng ý nằng. “Này.....” Vũ Văn Thiên Tường bắt đầu có chút dao động, dù sao tiểu Sa nhi đáng yêu như vậy ai cũng không đành lòng cự tuyệt, huống gì Sa nhi ít khi làm nũng với hắn, trước kia hắn chỉ có thể nhìn Sa nhi ở trong lòng Hiên Viên Tuyệt mà thêm. “Tuồng, đồng ý người ta đi!” Tiểu Sa nhi thấy Vũ Văn Thiên Tường bắt đầu dao động, quyết định bỏ thêm ít lửa, “Chụt!” Một cái hôn đầu lên mặt Vũ Văn Thiên Tường. “Áy!” Vũ Văn Thiên Tường nháy mắt đỏ mặt, trong lòng nhất thời bay bổng. Sa nhi hôn ta, Sa nhi chủ động hôn ta, Sa nhi chủ động hôn ta ... .. “Tuồng, quyết định như vậy đi nha?” Tiểu Sa nhi ghé sát vào hỏi. “Ừ!” Vũ Văn Thiên Tường đồng ý, cho dù lúc này Sa nhi muốn hắn lên trời lấy ánh trăng, hắn cũng nhất định không chút do dự mà đi. “Tuồng, anh thật tốt!” Tiểu Sa nhi vui vẻ lại hôn thêm một cái, xoay người chạy về phía hoa viên. Để lại một mình Vũ Văn Thiên Tường đang đứng cười ngây ngô. Gì chứ? Theo lão ba sắc lang học hỏi công phu đã lâu, có gì mới có một chút phúc lợi mà Vũ Văn Thiên Tường đã lập tức đầu hàng? Haizz... Ghi chú: Áo Cách Nhĩ tiếng Anh là augur ***Xin lỗi mọi người, chương này mình chém hơi nhiều***

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Chương hai mươi một “Oa, thơm quá!” Tiểu Sa nhi vui vẻ ở trong hoa viên chạy tới chạy lui, sờ cái này, chạm cái kia, chời đùa quên cả trời đất. . “Này, tránh ra đi!” Đang cao hứng đột nhiên tiểu Sa nhi nghe được một tiếng hô to, không kịp lo lắng, trực tiếp nhảy qua một bên. “Á!” Chỉ thấy một vật thể từ trên trời rớt xuống, thẳng tắp nện ngay chỗ tiểu Sa nhi vừa đứng. “Ai da, đau chết đi được! Thật là, lại dọa người khác rồi!” Không rõ vật thể ở trên có đang giật giật là gì, chỉ nghe được tiếng vang, làm tiểu Sa nhi đang đứng một bên sững sờ. “Này! Bạn là ai vậy?” Tiểu Sa nhi tò mò ngồi xổm xuống, lấy tay chỉ lên vật thể không rõ hỏi. “Bạn có khỏe không?” “Vẫn ổn.....” Vật thể không rõ bay đến, thì ra là một bé gái! Thì ra là cùng là con gái giống mình, không phải, là bạn cùng học, tiểu Sa nhi rất là vui vẻ, dù sao nằng từ nhỏ đến lớn các loại hình mỹ nam đều đã tiếp xúc qua, nhưng là mỹ nữ quả thật thiếu đến đáng thương, nếu tính luôn cả nữ đầu bếp ở nhà thì tổng cộng cũng chỉ vài người. ... .. Ha ha, cơ hội tới rồi! “Wey, Bạn không bị gì thật chứ? Muốn tôi mang bạn đi tìm thầy thuốc không?” Tiểu Sa nhi tốt bụng chủ động hỏi. “Yên tâm đi, không chết được đâu!” Vật thể không rõ đi lên phía trước, phúi phúi đất trên người, tùy ý thắt lại hai bím tóc, rồi mới đưa tay ra trước mặt tiểu Sa nhi “Xin chào, tôi gọi là Khang Duy Duy, là duy duy tự xưng thành!” “Chào Duy Duy!” Tiểu Sa nhi vui vẻ đứng lên, cầm tay Duy Duy, “Ta gọi là Hiên Viên Sa, từ bây giờ chúng ta là bạn phải không?” Tiểu Sa nhi

thực sự chờ mong hỏi, dù sao trước mắt nàng chỉ có Vũ Văn Thiên Tường là bạn, Sau khi biết đến sự ngon ngọt của việc có bạn bè, tiểu Sa nhi hạ quyết định ở trong trường học phải kết giao thật nhiều bạn tốt. “Đương nhiên! Yên tâm đi, từ hôm nay trở đi có tôi chơi cùng bạn, bảo vệ bạn không bị người khác khi dễ!” Khang Duy Duy vỗ vỗ ngực, kiêu ngạo cam đoan với tiểu Sa nhi. “Duy Duy này, tôi có thể hỏi bạn một chút được không, vì sao bạn lại từ trên trời rơi xuống vậy?” Tiểu Sa nhi rất ngạc nhiên hỏi Duy Duy “Cao như vậy mà không bị gì, thật là lợi hại!” “Ha ha, bạn không hiểu được đâu, đó là tôi luyện công phu, nhảy trên tường xuống có tính cái gì chứ? Sự phụ tôi lợi hại hơn nhiều! Tiểu Sa có muốn học không, tôi thỉnh sư phụ dạy cho bạn!” Duy Duy kiêu ngạo khoe, chẳng qua nàng có thể khoe với học sinh mới là tiểu Sa nhi nàng chứ như nàng căn bản không được tính là cái gì. “Thật không? Ta cũng muốn học!” Tiểu Sa nhi rất hâm mộ, nếu tương lai mình cũng có thể lợi hại giống trong lời nói của Duy Duy, có thể khoe khoang với cha và bọn họ một chút. “Không thành vấn đề! Tôi đảm bảo cho bạn!” Khang Duy Duy đảm nhiệm nhiều việc, không chút lo lắng sư phụ nàng không nhận tiểu Sa nhi làm đồ đệ. Không phải ai cũng giống nàng có thiên phú ở phương diện vận động, nhưng tuổi còn nhỏ vẫn có thể học được. “Ừ, Bạn thật là tốt!” Tiểu Sa nhi thấy mình may mắn kết giao đúng bạn, “Bạn vẫn chưa nói vì sao bạn lại trèo tường tiến vào, như vậy nguy hiểm lắm biết không!” “Hừ! Bạn nói thử coi, cái trường học lớn như thế, vậy mà ngay cả một cái cửa cũng không có! Tức chết tôi mà! Cho nên tôi trực tiếp trèo tường vào cho nhanh! Bạn thấy tôi có lợi hại không hả?” Duy Duy tiếp tục dương dương tự đắc, không chút chú ý nàng đã phạm nội quy trường học nghiêm trọng là tùy ý trèo tường. “Sao chứ? Cửa lớn không phải bên kia sao?” Tiểu Sa nhi rất ngạc nhiên, rõ ràng cửa cách đó không xa, vì cái gì mà Duy Duy không thấy. “Gi, bên kia?” Duy Duy có chút không tin hai mắt của mình, “Không có khả năng! Tôi rõ ràng đã dạo một vòng quanh trường học, cái cửa to như thế sao tôi lại không thấy chứ?” “Thật mà! Tôi cùng Tường chính là vào từ nơi đó! Ha ha, Duy Duy, không phải là bạn không biết đường đó chứ? Tiểu Sa nhi linh quang chợt lóe, bắt đầu xấu xa hỏi. “Nói bậy! Sao mà tôi lại không biết đường!” Khang Duy Duy lớn tiếng phản bác, bắt quá mọi người hiểu nàng đều biết nàng chỉ giỏi phô trương thanh thế, đương nhiên hiện tại tiểu Sa nhi không biết được, không lâu sau nàng sẽ hiểu hết toàn bộ về Khang Duy Duy. Khang Duy Duy bị chứng mù đường, đây là lần đầu tiên khi vừa gặp mặt mà gặp người có ánh mắt lợi hại như thế nhận ra. “Thật vậy chẳng?” Tiểu Sa nhi dùng ánh mắt hoài nghi đánh giá nàng. “Mẹ của ta ơi!” Duy Duy lén lút nuốt nước miếng, sao tự nhiên nàng chợt nghĩ sau này mình sẽ bị tiểu Sa đơn thuần đem đi bán vậy chứ. “Thời gian không còn sớm, chúng ta đi nhanh đi, không phải còn có cái diễn lễ gì sao?” “Đúng rồi! Bạn không nhắc thì tôi cũng quên mất. Chúng ta đi nhanh đi!” Dứt lời Khang Duy Duy liền chạy nhanh về phía lễ đường. Cứ như vậy, tiểu Sa nhi cùng nàng là bạn, hơn nữa hai người đối với nhau đều để lại ấn tượng tốt. Chẳng qua ấn tượng này rất nhanh bị hai người đánh vỡ, vật hợp theo loài, bản chất hai người không ngờ rất nhanh đều bị bại lộ. Nhiều năm sau, Khang Duy Duy ở hoa viên Hiến Viên gia đang chuyển động tròn một trăm lĩn một lần, hồi tưởng lại: “Ồ ô, sao lúc ấy ta vậy mà bị tiểu Sa dắt mũi chứ? Bảo hộ nàng? Nàng không khi dễ người khác cũng đã là rất tử bi rồi! Ai nói cho ta biết đi, tiểu Sa đơn thuần thiện lương kia thật sự có tồn tại sao?”

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiến Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Chương 22 “Cục cưng, dậy đi!” Hiến Viên Tuyệt lay nhẹ tiểu Sa nhi đang nhắm chặt hai mắt, cuộn mình làm ổ trong chiếc chăn ấm áp, tay nắm góc chăn, ngủ say sưa, miệng còn chóp chép. Hiến Viên Tuyệt nhìn vậy thì biết ngay là nhất định cục cưng ở trong mộng đang thấy ăn món điểm tâm gì đó! Chết tiệt! Một món điểm tâm mà hấp dẫn hơn cả anh sao? Hiến Viên Tuyệt bức bối. Hiến Viên Tuyệt là người vừa giàu có vừa anh tuấn, là tình nhân trong mộng của biết bao nhiêu nữ nhân? Bao người mình còn không thêm đề vào trong mắt, không lẽ mình lại tự so sánh mình với món điểm tâm đó sao? Vậy mà cục cưng vô tâm vô phể này dám không nhìn mình, trong khi mình biết rõ nàng thích cái gì liền hao tổn tâm cơ tìm các loại điểm tâm ngon để lấy lòng nàng. Hiến Viên Tuyệt càng nghĩ càng bức, nhìn bé cưng trước mắt kia môi hồng nhuận đang còn dính nước miếng, cúi đầu cắn xuống mạnh mẽ, ai bảo tham ăn không thèm nhìn anh kia chứ. “Ừm...” Bỗng dưng khóe miệng bị đau đón làm Tiểu Sa nhi thức dậy, mở hai mắt một cách không tình nguyện. Thấy ngay trước mắt về mặt một người đang cười xấu xa, tiểu Sa nhi bủn rủn, ai oán nhìn anh. Ghét cha ghê, người ta ăn điểm tâm còn chưa có đã đó nha... “Ha ha, cái miệng nhỏ nhắn của cục cưng ngọt quá!” Hiến Viên Tuyệt ái muội nói, đồng thời đưa tay vuốt khóe môi tiểu Sa nhi mà khêu gợi. “Cha, đáng ghét! Cha cắn cục cưng!” Tiểu Sa nhi lên án Hiến Viên Tuyệt, hơn nữa còn chỉ trích anh ác. “Sao? Chút xíu vậy đã nói cha ác hả? Có phải cha đây nên cho cục cưng thêm chút kiến thức để biết thế nào là ác không?” Hiến Viên Tuyệt cười xấu xa, chuẩn bị làm sói đói vồ mồi. “Oa!” Tiểu Sa nhi xem tình thế không đúng, lập tức ôm đầu chạy trốn. Bị cha khi dễ nhiều lần như thế, nàng cũng không phải là quá ngu ngốc, sẽ không giống trước kia, ngoan ngoãn nằm ở trên giường im re chờ cha đến xâm lược. Nháy mắt, mọi tức giận của Hiến Viên Tuyệt đều tan biến. Chỉ thấy tiểu Sa nhi toàn thân sạch sẽ, thân mình mềm mại tròn trịa run rẩy nhẹ nhàng ở trong không khí. Trên làn da trắng như tuyết còn lưu một chút dấu ấn của Hiến Viên Tuyệt tối hôm qua. Trong ánh sáng ban ngày lại càng thêm dụ dỗ và mê hoặc. “Cục cưng, mặc quần áo vào nhanh lên!” Hiến Viên Tuyệt nuốt nước miếng, nếu như không phải lo lắng cục cưng còn quá nhỏ, không chịu nổi mỗi ngày đều hoan ái, anh thật muốn vượt qua cả ngày hôm nay bằng cách ở trên giường với cục cưng. “Có muốn chút nữa cùng cha đến công ty không?” “Nhưng mà cha ơi, cục cưng còn buồn ngủ lắm...” Tiểu Sa nhi bắt đầu làm nũng với Hiến Viên Tuyệt. “Không sao, con đến công ty rồi ngủ tiếp!” Hiến Viên Tuyệt đi lên phía trước ôm lấy tiểu Sa nhi, ra tay mặc quần áo cho nàng “Đi rửa mặt đi, rồi xuống ăn bữa sáng!” Dứt lời còn hôn thêm một cái. Trong xe... “Cha, vì sao cục cưng phải đến công ty vậy?” Tiểu Sa nhi vẫn không hiểu vì sao đột nhiên cha lại muốn dẫn nàng đến công ty, ngạc nhiên vì trước kia nàng muốn đến cha đều không đồng ý, nói là công ty chưa sửa sang tốt, sợ nàng không vui, sao hôm nay lại thay đổi chứ? “Cục cưng không muốn đi sao? Cục cưng không tò mò văn phòng cha như thế nào sao?” Hiến Viên Tuyệt ôm tiểu Sa nhi, cố ý dụ dỗ nàng. “Muốn!” Tiểu Sa nhi đơn thuần quyết định nên ngoan ngoãn hưởng thụ sự ôn nhu của cha, dù sao cha cũng không bao giờ đem nàng đi bán. “Ngao!” Hiến Viên Tuyệt yêu thương cúi xuống hôn trán tiểu Sa nhi. Thật ra, tâm tư riêng của anh là muốn nắm bắt hết thời gian cùng cục cưng ở chung một chỗ. Từ khi cục cưng đến trường học, thời gian ở chung với cục cưng mỗi ngày trở nên thiếu thốn, đã vậy khi ở cùng nhau trong thế giới hai người, cục cưng cứ lải nhải kể chuyện trong trường học. Cho nên anh quyết định, sau này cuối tuần nếu không phát sinh cái gì đặc biệt thì sẽ đem cục cưng giữ chặt bên người. Như vậy chẳng những có thể tránh được cái khổ tương tư, còn có thể ngăn chặn mấy tên nam nhân có dụng tâm để ý cục cưng. Tổng công ty tập đoàn Hiến Viên tọa lạc tại trung tâm thành phố, khí thế bàng bạc, tôn quý. Vừa vào tới đại sảnh, toàn bộ nhân viên tiếp đãi lập tức hướng Hiến Viên Tuyệt cúi đầu hành lễ: “Chào tổng giám đốc!” “Ừ!” Hiến Viên Tuyệt chỉ tỏ vẻ đã biết, thờ ơ, trực tiếp ôm tiểu Sa nhi tiến vào thang máy chuyên dụng. Chẳng qua, tiểu Sa nhi trước giờ chưa gặp qua cảnh như thế này, bộ dáng mọi người đối với cha đều cung kính, tiểu Sa nhi bội phục vô cùng, thì ra cha thế này rất đẹp trai nha. “Này, bé gái bên người tổng giám đốc là ai vậy?” Cô gái Giáp ở bộ phận tiếp đãi đi phía

sau tổng giám đốc, tò mò hỏi người kế bên. Ai bảo tổng giám đốc là tình nhân trong mộng của toàn thể nữ nhân trong công ty làm gì. Ngoại hình giống như thần Thái Dương Apollo, hơn nữa hiện tại còn giữ chức tổng giám đốc Cao cư Á châu, là người đàn ông độc thân đứng đầu bảng hoàng kim. Nếu như có thể được tổng giám đốc coi trọng, xem như là cả đời này vinh quang. Rất nhiều người mơ ước ngồi lên ngai vàng phu nhân Hiền Viên tổng giám đốc nha! “Làm sao tôi biết?” Cô gái Ất tức giận trả lời. Nàng nay đã cố ý trang điểm thật đẹp vậy mà tổng giám đốc không thèm liếc nhìn nàng một cái. “Cô nói xem, có khi nào đứa nhỏ kia là con gái của tổng giám đốc không? Dù sao hai người đều là tóc vàng mắt xanh, khuôn mặt nhìn cũng giống nhau, nhìn sao cũng thấy có quan hệ!” Cô gái Bình lớn mật đoán. “Giỡn chơi hả? Tổng giám đốc vừa mới hai mươi tuổi thôi, sao mà có đứa nhỏ lớn thế này rồi? Tôi nghĩ chắc là em gái tổng giám đốc” Cô gái Giáp suy đoán nói. “Mấy cô rảnh rồi lắm phải không? Còn không lo làm việc đi!” Trưởng phòng nhìn đến chỗ mấy cô gái tụ tập to nhỏ, lập tức mở miệng khiển trách “Tổng giám đốc mới vừa đi các cô đã như vậy hả, muốn nói chuyện lắm hả?” “Dạ!” Đám đông lập tức tản ra làm việc. Bất quá, chỉ một lúc sau, toàn bộ trên dưới nhân viên công ty đều biết, hôm nay tổng giám đốc mang theo một bé gái mà khuôn mặt hai người rất giống nhau. Hơn nữa tổng giám đốc hẳn là rất thương bé gái kia, bởi vì tổng giám đốc là ô-màng chứ không phải đất nằng tiến vào văn phòng. Bây giờ thân phận cô gái còn đang được khảo chứng...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Chương 23

“Oa! Văn phòng của cha lớn quá, đẹp nữa!” Tiểu Sa nhi tán thưởng tự đáy lòng, văn phòng này có thể sánh với văn phòng lão sư ở trường, có khi còn đẹp hơn. Dạ đi theo nghe tiểu Sa nhi ca ngợi, khóe miệng run rẩy nhẹ. Phải biết rằng, khi Hiền Viên Tuyệt thiết kế văn phòng mới, Dạ là người cực khổ nhất. Hiền Viên Tuyệt muốn xây dựng thật hoa lệ, ngoại trừ một tầng bên ngoài là văn phòng chủ lực, toàn bộ đều sửa theo ý chủ tử. Trừ bỏ lưu lại một lối đi ở ngoài, trên sàn văn phòng phủ kín thảm bên lông dê bằng thủ công của Thổ Nhĩ Kỳ, mềm nhuyễn và thoải mái, tiện lợi cho tiểu Sa nhi nằm trên thảm đọc sách về nguyệt ngọc. Mặt sau bàn làm việc là ban công, có bốn hoa mộc đằng nhỏ, cùng với một bàn đu dây bằng gỗ đan lớn, nhằm thỏa mãn nhu cầu của tiểu Sa nhi nếu nàng bất chợt muốn chơi đu dây. Cửa sổ sát đất làm từ vật liệu đặc thù, vô cùng cứng rắn, có thể tùy thời thưởng thức cảnh đêm, lại có thể ngăn cản người bên ngoài nhìn vào. Trong văn phòng có bộ sofa lớn và ghế quý phi siêu mềm, siêu thoải mái. Cách đó không xa là vài cái giá sách cao lớn màu bạc, trên giá sách có một ít sách văn học, truyện ký, thi tập và nhàn thư, văn tự là tự tập ngôn ngữ của các quốc gia. Hai giá sách bên ngoài có một ít bộ sách chuyên nghiệp, kinh tế, thị trường, thương chiến, cùng một ít tư liệu, văn kiện. Bất quá ở từng cái giá sách, hai tầng phía dưới đều là sách báo nhi đồng. Như vậy, tiểu Sa nhi hiểu động có thể tìm chút việc để làm, ngoan ngoan chơi đùa trong công ty. Trong văn phòng Hiền Viên Tuyệt, có tủ lạnh, lò nướng cùng với lò vi sóng mọi thứ. Bên trong tất cả đều là đồ ăn vặt Tiểu Sa nhi thích ăn, hoa quả, điểm tâm, kem ly, còn có nước trái cây. Để cho Dạ xấu hổ là, trong văn phòng vậy mà có một cái quầy bar. Mặt sau chứa các loại rượu, nhiều nhất là rượu vang đỏ, cùng với lá trà. Dạ đơn thuần như thế làm sao biết Hiền Viên Tuyệt muốn thiết kế nơi này thành nơi ân ái và tình thú chứ. Kế tiếp là phòng nghỉ. Hai tủ quần áo lớn đựng đầy quần áo của tiểu Sa nhi và Hiền Viên Tuyệt. Từ áo khoác mùa đông, đến đồ lót của tiểu Sa nhi mọi thứ đều đầy đủ. Trong phòng ngủ là cái giường lớn KINGSIZE màu rượu đỏ, thoải mái mà lại xa hoa. Hiền Viên Tuyệt đã ảo tưởng vô số lần, ở nơi mình làm việc, lúc nào muốn đều có thể đem cục cưng đến, chân rộng mở ở trên giường, cùng cục cưng làm tình một chút. Đương nhiên, ở trên thảm mềm mại cũng là một cái lựa chọn không tồi. Trên giường còn có một con gấu bông Mashimaro to đùng, lần trước đi chơi trò chơi, tiểu Sa nhi ra về rất thích, nhưng nàng không nói. Hiền Viên Tuyệt vì cục cưng nên phá bỏ nguyên tắc quyết định mua về. “Oa! Cha tốt quá!” Tiểu Sa nhi vui vẻ bỏ nhào lên giường, ôm lấy Mashimaro so với mình còn lớn hơn, cọ qua cọ lại không ngừng, “Cục cưng rất thích nơi này!” “Thích là tốt rồi! Cục cưng sau này phải thường xuyên tới đây bên cạnh cha nha, cha một mình ở văn phòng to thế này buồn” Hiền Viên Tuyệt mượn cơ hội dụ dỗ tiểu Sa nhi. “Thật không? Cha buồn lắm hả? Sau này cục cưng nhất định sẽ thường xuyên đến đây với cha!” Nghe nói cha ở một mình sẽ tịch mịch, tiểu Sa nhi rất là đau lòng. Nếu như đem nàng ở một mình trong phòng lớn như thế này, nhất định nàng sẽ rất buồn. Cha thật đáng thương, tiểu Sa nhi ánh mắt ngập tràn sự đồng tình. “Cục cưng, con thật tốt! Cha rất yêu con!” Hiền Viên Tuyệt đi lên phía trước, ôm lấy tiểu Sa nhi hôn một cái nồng nhiệt. Thông với phòng nghỉ là phòng tắm và phòng vệ sinh, vật dụng nơi này chẳng những không kém mà lại cùng phong cách giống như ở nhà, bởi vì Hiền Viên Tuyệt muốn đem đến cho tiểu Sa nhi một loại cảm giác gia đình, làm cho tiểu Sa nhi cảm thấy ở đây không khác ở nhà là mấy và quen với cuộc sống nơi này. Ở văn phòng mà cái phòng tắm như vậy là vì cái gì? Tin tưởng mọi người đều rất rõ ràng đi! “Cục cưng, không phải chưa ngủ đã mất sao? Muốn ngủ lại một chút không?” Vấn đề liên quan đến thể xác và tinh thần của cục cưng, Hiền Viên Tuyệt xứng đáng là người cha tốt, anh ngăn chặn tuyệt đối tất cả các nhân tố không tốt ảnh hưởng đến sự trưởng thành khỏe mạnh của tiểu Sa nhi. “Thật hả cha?...” Nghe cha nói, tiểu Sa nhi đột nhiên cảm thấy buồn ngủ, muốn leo lên giường ngủ thêm một lúc. Dù sao nàng đã vất vả cả đêm, mãi đến khi rạng sáng cha mới bằng lòng tha để nàng đi ngủ. Hiền Viên Tuyệt ôm lấy tiểu Sa nhi, đem áo khoác nàng cởi ra, đi tới trên giường, sau đó đem đến cái chăn, “Ngủ đi, cha ở bên ngoài, có việc kêu cha, biết chưa?” “Dạ, con biết rồi!” Tiểu Sa nhi ngoan ngoãn gật đầu. “Tốt lắm! Cha đi làm việc trước!” Lưu lại trên trán tiểu Sa nhi một cái hôn thân mật, Hiền Viên Tuyệt xoay người chuẩn bị bước ra ngoài. “Cha!” Tiểu Sa nhi đưa tay kéo lấy góc áo Hiền Viên Tuyệt. “Chuyện gì, cục cưng? Luyến tiếc cha hả?” Hiền Viên Tuyệt buồn cười nhìn bé cưng chết sống không nhắm mắt này, trêu đùa. “Cha cho con thỏ thỏ đi, cục cưng muốn ôm thỏ thỏ ngủ!” Tiểu Sa nhi do dự một chút, quyết định hắt nước lạnh vào Hiền Viên Tuyệt. “Không thể!” Hiền Viên Tuyệt tức giận, bé cưng này, một ngày không chọc anh tức giận sẽ chết hay sao chứ! “Ồ...” Tiểu Sa nhi khổ sở mím mím miệng, thương tâm nhắm mắt lại. “Ài!” Hiền Viên Tuyệt thở dài, đem Mashimaro bỏ vào ổ chăn của cục cưng. Biết làm sao giờ, ngày đầu tiên dù sao cũng phải để cục cưng lưu ấn tượng tốt mới được.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Chương 24

Qua buổi trưa, mặt trời ấm áp rọi vào văn phòng Hiền Viên Tuyết, cảnh vật đầy vẻ tươi sáng. Lúc này tiểu Sa nhi đã ăn uống no đủ đang lẩn trên thảm mềm hí hoáy vẽ xấu. Hai cái móng trắng trắng, mềm mềm cong lên, thỉnh thoảng còn ngoay ngoáy. Hiền Viên Tuyết xử lý xong văn kiện, vừa nhắc đầu thấy như thể liền tức giận, quần lót Hello Kitty hồng nhạt của tiểu Sa nhi như ẩn như hiện. Bỗng dưng nhớ lại buổi sáng thần thiết chưa đủ, Hiền Viên Tuyết cảm thấy hạ thân của mình như có một trận lửa nóng. Quả nhiên, đem cục cưng theo bên người thật là tốt! Hiền Viên Tuyết cười dám dang tới gần, tiểu Sa nhi không biết mình đang bị đại sắc lang nhìn chăm chăm. “Cục cưng, đến ngồi trong lòng cha nè!” Hiền Viên Tuyết ngồi lên trên thảm, lưng dựa sô pha, bảo tiểu Sa nhi lại. “À? Dạ!” Tiểu Sa nhi gật đầu, vút bỏ bút vẽ trong tay, đi đến bên người Hiền Viên Tuyết. “Cha, cha kêu cục cưng có chuyện gì?” “Cục cưng!” Hiền Viên Tuyết đem tiểu Sa nhi kéo vào trong lòng, tay phải nâng nhẹ cằm nàng, cúi đầu hôn lên thật mạnh. Đầu lưỡi ở trên môi Tiểu Sa nhi không ngừng lưu luyến, tới tới lui lui liếm mát, “Còn đau không?” “Không, hết đau lâu rồi!” Tiểu Sa nhi liếm môi, leo lên trên người Hiền Viên Tuyết, hai tay ôm cổ anh. “Phải không?” Hiền Viên Tuyết dùng ngón tay vuốt môi tiểu Sa nhi một chút, lại cúi đầu hôn lên. Bất quá, lần này cũng không phải chạm đến rồi thôi, mà là một cái hôn nồng nhiệt. Lưỡi dài trực tiếp tiến vào trong miệng tiểu Sa nhi, đảo qua hàm răng, lợi của tiểu Sa nhi, cuối cùng lại quấn lấy cái lưỡi ngọt lịm của nàng, không ngừng mát vào dây dưa, mãi đến khi cục cưng ở trong lòng bắt đầu kháng nghị, mới lưu luyến rời ra. “Uh, cha, cha, sao cha lại...” Tiểu Sa nhi cảm giác được dương vật cương cứng của Hiền Viên Tuyết đề lên trên tiểu hoa huyết của nàng. “Ha ha, ai kêu cục cưng ngon miệng quá làm gì! Hôn nữa, là cục cưng dụ dỗ cha trước!” Hiền Viên Tuyết liếm nhẹ lỗ tai tiểu Sa nhi, thỉnh thoảng thổi vào một hơi. “Giờ, cục cưng dụ dỗ hồi nào?” Tiểu Sa nhi không thừa nhận, nàng mới vừa ngồi một chỗ vẽ vẽ, rõ ràng là chính cha không tốt, đột nhiên lại đẩy hôn nàng. “Sao hà, cục cưng muốn chống chế?” Hiền Viên Tuyết ác ý cắn một ngụm trên gáy tiểu Sa nhi, “Nhớ kỹ, sau này không được tùy tiện nhắc chân, lại càng không được cho đàn ông khác nhìn thấy quần lót của con!” Hiền Viên Tuyết hạ mệnh lệnh, thần thể cục cưng là của anh, quyết không thể để ai khác chiếm tiện nghi. “Đã biết!” Tiểu Sa nhi quyết định nghe lời cha là tốt nhất, bởi vì gần đây tâm tình của cha có chút bất định, thường khơi khơi khi dễ nàng. Kỳ thật là tại vì Hiền Viên Tuyết ghen, giận cục cưng sau khi được đi học liền vắng vẻ anh, cho nên tâm tình khó chịu động chút là âm dương quái khí, nhưng không dám nói thẳng với cục cưng vì sợ mất mặt mũi. “Hay là, phải trừng phạt cục cưng, bằng không tuyệt đối cục cưng sẽ không nhớ lâu!” Hiền Viên Tuyết sẽ không hảo tâm buông tha mỹ thực trước mắt. “À! Không cần đâu, cha!” Tiểu Sa nhi thông minh đã đoán ra trừng phạt là cái gì, dù sao lúc vừa về nước Hiền Viên Tuyết đã từng trừng phạt nàng, tiểu Sa nhi cũng biết chính mình muốn như thế nào. “Không được! Cục cưng, đừng từ chối làm cha mất kiên nhẫn nha!” Hiền Viên Tuyết nheo mắt, uy hiếp nói. “Ừm, đã biết!” Tiểu Sa nhi mím môi ừ ừ khuất. Thật ra nàng đã sớm đoán được kết quả này, bởi vì mỗi lần cha muốn trừng phạt, nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng. Tiểu Sa nhi bắt đầu động thủ cởi bỏ thắt lưng Hiền Viên Tuyết, kéo khóa quần, tiếp theo là quần lót. Quả nhiên, tiểu đệ của cha đã hưng trí bừng bừng. Đầu tiên tiểu Sa nhi dùng hai tay của mình chạm rài xoa nắn dương vật của Hiền Viên Tuyết. Dương vật vốn đã ngẩng đầu, liền cương lên thần tốc và nóng ấm. Tiếp theo, tiểu Sa nhi dùng hai tay nắm chặt dương vật Hiền Viên Tuyết đi chuyển lên xuống, nhịp nhàng. “Đúng rồi, Dễ chịu lắm! Cục cưng tốt lắm, tiếp tục!” Hiền Viên Tuyết nhắm mắt lại, bắt đầu hưởng thụ tiểu Sa nhi phục vụ. Nhìn vẻ mặt hưởng thụ của cha, tiểu Sa nhi cảm thấy rất vui vẻ. Quên đi, cha thương mình như vậy, mình vất vả một chút làm cho cha thoải mái thì tính cái gì? Sau khi nghĩ thông suốt, tiểu Sa nhi quyết định không cho loại sự tình này là trừng phạt, mà là một cách lấy lòng cha, chỉ cần cha thoải mái là tốt rồi! Tiểu Sa nhi buông hai tay ra, cúi đầu ngậm dương vật Hiền Viên Tuyết. Cái lưỡi linh hoạt đầu tiên đảo quanh ở trên quy đầu, xong đưa lưỡi thọc nhẹ vào cái lỗ trên đó, dẫn tới bên trong chảy ra một chút chất lỏng màu trắng. Tiếp theo, tiểu Sa nhi chuyển xuống phía dưới. Hai tay nắm dương vật Hiền Viên Tuyết, nhưng lại hôn lên phía dưới hai cái trướng, thỉnh thoảng dùng sức ngậm luôn hai trướng vào miệng, liếm dọc lên thân dương vật, ngậm sâu vào tận cổ họng làm cho Hiền Viên Tuyết run rẩy không thôi. “Ừm ư ư! Cục cưng, con giỏi quá!” Hưởng thụ tiểu Sa nhi vì anh mà tận tình khâu giao, Hiền Viên Tuyết chỉ cảm thấy như có đám mây đang bay, thư sướng thoải mái. Chưa từng có ai làm cho anh sướng khoái như vậy, trước kia cho dù nữ nhân kỹ thuật giỏi như thế nào, cũng không làm cho anh cảm thấy thú vị, việc lên giường đối với anh chỉ là một loại phương thức phát tiết, dù sao ở Hiền Viên gia áp lực sinh tồn rất lớn! Nhưng mà, cục cưng không giống với ai hết, vì anh yêu nàng! Cho nên, dù tiểu Sa nhi làm một cái động tác vô ý thức, với anh mà nói cũng là sự mê hoặc vô bờ. Anh biết cục cưng còn rất nhỏ, cục cưng giúp anh giải quyết vấn đề có chút vất vả, nhưng mà anh không có biện pháp! Anh là người đàn ông bình thường có nhu cầu, hưởng chi đàn bà âu yếm trong ngực! Bây giờ bảo anh đi tìm đàn bà giải quyết dục vọng, anh thật sự không muốn chạm vào. Quan trọng nhất là, anh đã có cục cưng, anh không muốn sau lưng cục cưng làm ra chuyện gì lằng lằng. Không có bức tường nào mà không lọt gió, nếu như sau này cục cưng biết, nhất định sẽ không tha thứ cho anh. Tiểu Sa nhi bắt đầu hôn dương vật Hiền Viên Tuyết, liếm mát, lưỡi ngo ngoáy liên tục. Cuối cùng Hiền Viên Tuyết nhịn không được, ở trong miệng tiểu Sa nhi bắn ra. “Cha, thư thái sao?” Tiểu Sa nhi liếm liếm tinh dịch bên miệng, hỏi. “Ừ, rất thoải mái. Con vất vả rồi, cục cưng!” Hiền Viên Tuyết cúi đầu hôn tiểu Sa nhi, dây dưa với nàng.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Chương 25 Thời gian trôi nhanh như dòng nước, trong nháy mắt tiểu Sa nhi từ một bé gái ngây thơ nghịch ngợm, trở thành một cô gái thanh xuân người gặp người thích, hoa gặp hoa nở. Trên thế giới này có hai loại người, một loại là sợ thiên hạ bất loạn, còn một loại khác còn lại là sợ thiên hạ không đủ loạn. Hai loại người này ở cùng một chỗ sẽ làm thiên hạ thật sự đại loạn. Vật hợp theo loài, tiểu Sa nhi thuộc về về sau, người bên cạnh tiểu Sa nhi, ví dụ như Khang Duy Duy, lại thuộc về về trước. Cho nên, khi hai nàng ở cùng một chỗ, thêm vào đó còn có Vũ Văn Thiên Tường bụng dạ đen tối, có thể nói là đã vượt qua mưa gió ở cấp tiểu học, hữu kinh vô hiểm lên trung học. Giáo viên chủ nhiệm không khỏi thầm thở dài một hơi nhẹ nhõm. Nhưng giáo viên

chủ nhiệm ở cấp trung học lại than thở, muộn phiền, không dám đắc tội ai. Nhất là tiểu Sa nhi, viên minh châu của gia chủ Hiên Viên gia đương nhiệm cùng với tiền nhiệm, lại được hiệu trưởng đặc biệt chiều chuộng. Cho nên, giáo viên chủ nhiệm đã chuẩn bị tốt tư tưởng trường kỳ kháng chiến, nghênh đón trăm kỳ ngàn quải cùng với những chuyện gây sự không thể tưởng tượng được của ba tiểu tổ tông này. Những chuyện nhỏ nhỏ ở trường học đều do tiểu Sa nhi sở dẫn đầu. Không ngờ lại làm cho toàn bộ Hiên Viên gia đại loạn! Toàn bộ Hiên Viên gia lúc này đều bao phủ một bầu đầy không khí áp lực, không ai dám lớn tiếng nói chuyện với nhau, dọa người khác hận không thể nhanh tay nhanh chân làm xong công việc, sau đó ở lý luận trong phòng khỏi ra ngoài. “Việc nhỏ như vậy mà cũng làm không xong, đồ ăn hại! Tất cả rút hết ra ngoài!” Hiên Viên Tuyết gào lên. “Dạ...” Nhân viên Giáp nghe được mệnh lệnh, nhanh chóng rời khỏi thư phòng. Hôm nay không đếm nổi đã bao nhiêu người bị mắng. Đây mới là ở công ty, còn người giúp việc ở nhà ăn nắng tắm hơn nhiều. Đầu số gây ra chuyện này là sao? Mọi người đều tò mò, tiểu Sa nhi lần này đã gây ra chuyện gì mà làm cho ông chủ ngập trời lửa giận. Thật ra là tiểu Sa nhi bị oan uổng, nàng không làm gì cả. Nhưng cũng chính vì nàng chẳng làm gì càng làm cho Hiên Viên Tuyết giận dữ. Cũng bởi trong thâm tâm nàng không có ý thức về chuyện gì đã xảy ra, nên toàn bộ Hiên Viên gia nhanh chóng bị Hiên Viên Tuyết phá hủy! Lên trung học thường xảy ra vấn đề gì nhất? Áp lực học tập lớn hơn? Không phải. Tiểu Sa nhi kế thừa chỉ số thông minh của Hiên Viên Tuyết, ai dám nói thành tích nàng không tốt. Hay là sự phản nghịch của tuổi dậy thì? Không đúng. Tiểu Sa nhi luôn luôn ngoan ngoãn, nên căn bản không tồn tại vấn đề phản nghịch. Vậy rốt cuộc là vấn đề gì, làm cho tiểu Sa nhi luôn rầu rĩ không vui, tinh thần uể oải, cái gì đều không muốn làm, thậm chí không muốn cùng Hiên Viên Tuyết thân thiết, trực tiếp đem Hiên Viên Tuyết biếm lạnh cung ba ngày, chẳng thèm quan tâm tới anh? Thật ra, vấn đề của học sinh trung học rất thông thường. Chính là yêu sớm!!! Tiểu Sa nhi biết yêu! Hơn nữa còn buồn phiền vì chuyện yêu đương, lúc còn nhỏ nàng đã tiến vào thung lũng tình yêu, nên đã không nhìn hết thấy chung quanh, hiện tại lâm vào tình yêu nàng không thể nào tự kiềm chế được. “Ai...” Tiểu Sa nhi thở dài, rầu rĩ không vui úp mặt lên bàn, hai mắt vô thần nhìn ra ngoài cửa sổ, không biết suy nghĩ cái gì. “Wow! Tiểu Sa, Hôm nay bạn đã thở dài một trăm hai mươi tám lần!” Khang Duy Duy nghe tiếng tiểu Sa nhi thở dài, lại dòm mới số liệu, “Rốt cuộc bạn đã xảy ra chuyện gì? Nói cho tôi biết, ai khi dễ bạn, tôi giúp bạn báo thù!” Dám khi dễ tiểu Sa, chính là khi dễ nàng, phải dạy dỗ cho tốt mới được! “Không có việc gì!” Tiểu Sa nhi rầu rĩ trả lời, đưa ngón vẫn có thể nhận ra được chắc chắn là nàng có việc. “Đúng vậy! Bạn học Hiên Viên, nếu như bạn gặp khó khăn gì, cứ nói ra, mọi người sẽ cùng nhau giúp bạn!” Nam sinh Giáp thấy tiểu Sa nhi rầu rĩ không vui trù mếu nói, dù cho bạn học Hiên Viên cự tuyệt, xuất phát từ quan hệ bạn bè cùng lớp, hẳn cũng không thể ngồi yên không hỏi han đến. “Đúng vậy! Tiểu Sa nói ra, mọi người cùng nhau giúp bạn suy nghĩ biện pháp!” Các nam sinh cùng trả lời, phải biết rằng Tiểu Sa nhi là công chúa của bọn họ, vậy mà có người dám khi dễ ư? “Cảm ơn, mình không sao!” Tiểu Sa nhi nằm nhào lên bàn, giấu mặt trên cánh tay. “Tiểu Sa / Bạn học Hiên Viên...” Nhìn bộ dáng tiểu Sa nhi khó chịu, mọi người cũng không dám nói cái gì không hay. Tiểu Sa nhi thật sự làm cho người ta đau lòng. Bởi vì khuôn mặt xinh đẹp tươi cười hàng ngày của tiểu Sa nhi chính là lương thực tinh thần của bọn họ. “Mình đi ra ngoài một chút!” Tiểu Sa nhi quyết định đi ra ngoài tản bộ giải sầu, ngồi ngẩng ngốc trong này càng thêm áp lực. “Ta cùng người đi!” Khang Duy Duy đứng lên, để cho tiểu Sa nhi đi ra ngoài một mình, nàng sẽ lo lắng, phải biết rằng ở trường học tiểu Sa rất được hoan nghênh. “Để bạn ấy đi đi!” Vũ Văn Thiên Tường Vẫn này giờ không có mở miệng bỗng đưa tay ngăn mấy người lại. Bình thường, Tiểu Sa nhi thích nhất ở một mình hoa viên, bây giờ lại lâm vào trầm tư. Bây giờ nàng thật sự không biết phải làm sao đây, nên vui vẻ, hay là nên khổ sở? Vui vẻ là mình cuối cùng không còn là con nít, cuối cùng đã biết cái gì là tình yêu; hay là nên thương tâm vì biết tình yêu này sẽ không có kết quả? Bây giờ nàng không phải con nít, biết tình cảm của mình đối cha và ông nội không giống nhau; biết nếu như cùng cha ở chung một chỗ chính là loạn luân, là không đúng. Nhưng mà, nàng thật sự rất yêu cha, muốn cùng cha cả đời cùng một chỗ. Nhưng, cha sẽ nguyện ý để nàng bên mình cả đời sao? Lỡ như một ngày nào đó, cha muốn lấy nữ nhân khác đem về nhà, thì mình sẽ ra sao, phải làm sao? Cha sẽ đối xử với mình như thế nào? Nàng thật sự rất sợ hãi!

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Chương 26 “Con đã về...” Tiểu Sa nhi uể oải chào một tiếng rồi nhanh chóng quay lưng chạy về phòng dành cho trẻ em. Cái gọi là phòng dành cho trẻ em, chính là phòng riêng của tiểu Sa nhi. Tuy rằng mười mấy năm nay, nàng toàn ngủ chung với Hiên Viên Tuyết, nhưng nàng vẫn có khoảng trời riêng của mình. Không rộng như phòng ngủ của Hiên Viên Tuyết, màu sắc trong phòng chủ yếu là màu hồng nhạt, các loại phương tiện đầy đủ hết, giường lớn cũng màu hồng nhạt, trên giường đầy gấu bông mà tiểu Sa nhi thích. Toàn bộ phòng bố trí ấm áp nhưng vẫn rất thoải mái, bình thường nếu có bạn học đến nhà chơi, tiểu Sa nhi đều dẫn bọn họ đến phòng ngủ của mình. Nhưng mà, mấy ngày gần đây, tiểu Sa nhi luôn ở một mình trong phòng riêng, bởi vì nàng thật sự không biết đối mặt như thế nào với Hiên Viên Tuyết, cùng Hiên Viên Tuyết thân thiết. Mỗi ngày sau khi trở về nhà, nàng cứ nhốt mình trong phòng, tiếp tục để tâm vào chuyện vụn vặt. “Ông chủ, tiểu thư đã về, sau đó ở luôn trong phòng.” Dạ báo cáo với Hiên Viên Tuyết hết thấy hành động của tiểu Sa nhi. “Phải không?” Hiên Viên Tuyết ném văn kiện trong tay, mặt nhăn nhu. Bởi vì thật sự lo lắng cho tình huống của tiểu Sa nhi, nên mấy ngày nay Hiên Viên Tuyết không đến công ty, chỉ xử lý công việc tại nhà. Đã là ngày thứ năm rồi, rốt cuộc là vì lý do gì mà cục cưng trở nên như thế? Hiên Viên Tuyết phiền chán không thôi. “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Sao nàng cứ rầu rĩ không vui, ngay cả điểm tâm nàng thích nhất cũng không dự hoặc được nàng.” Hiên Viên Hàn thật sự nghĩ không ra, mấy ngày nay vì chuyện tiểu Sa nhi, hẳn cũng lo lắng theo sắp phát hỏa. “Này, có phải cậu làm chuyện gì có lỗi với nàng không?” Vũ Văn Tà vẫn là cảm thấy vấn đề xuất phát từ Hiên Viên Tuyết, “Nói đi! Có phải cậu lui tới với nữ nhân khác sau lưng Sa nhi báo bồi không? Và đã bị báo bồi bắt gặp?” “Thúi lắm!” Hiên Viên Tuyết phiền chán bất chấp thân phận, liền mắng chửi. “Vậy cậu nói đi, vì cái gì mà báo bồi đột nhiên biến thành như vậy? Mọi người ở đây, trừ cậu ra, còn ai có thể có sự ảnh hưởng lớn như thế với báo bồi chứ?” Vũ Văn Tà tức giận bất bình nói. Kỳ thật tâm ý Hiên Viên Tuyết đối với tiểu Sa nhi, bọn họ đều hiểu rõ, cho nên hẳn cũng cam nguyện từ bỏ, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng Hiên Viên Tuyết nhất định sẽ làm cho báo bồi hạnh phúc. Cho dù như thế, nhưng hẳn cũng tuyệt đối sẽ không tha thứ dễ dàng nếu Hiên Viên Tuyết khi dễ báo bồi. “Thôi đi, chúng ta hiện tại nên quan tâm là làm sao để cho cục cưng vui vẻ, chuyện khác không quan trọng.” Hiên Viên Hàn lên tiếng điều đình. “Vậy các người nói xem, phải làm sao đây?” Hiên Viên Tuyết buồn bực hỏi. Đã năm ngày, cục cưng không nói chuyện với anh nhiều, mỗi lần anh tới gần, cục cưng luôn lấy các loại lý do để chuẩn mắt. Nhất là, nàng cứ nhiên ở trong phòng một mình khóa chặt cửa, làm anh muốn hỏi han gì cũng bó tay “Thôi thì, ta đi nói chuyện với cục cưng, tranh thủ để nàng nói ra rốt cuộc là chuyện gì. Nhưng dù cho xảy ra chuyện gì, các con phải hứa là không được tức giận, nhất là con” Hiên Viên Hàn lo lắng nói. “Được rồi!” Hai người đành phải đồng ý. Lúc ăn cơm chiều, không khí cực kỳ áp lực cùng kỳ lạ. Tiểu Sa nhi bình thường thích náo nhiệt, nhất là ở trên bàn cơm tối sinh động vô cùng, bây giờ ngay cả một tiếng cũng không nói, cứ im lặng

mà nhai nuốt đồ ăn. Hiên Viên Hàn cùng Hiên Viên Tuyết cũng không lên tiếng, nhưng vẫn không quên gấp thêm đồ ăn cho tiểu Sa nhi. “Con ăn xong rồi!” Buồng đưa, tiểu Sa nhi lại trở về phòng mình. Thấy đồ ăn không vui đi bao nhiêu, cha con Hiên Viên nhìn nhau thở dài một hơi. “Các con ăn trước đi, cha đi xem cục cung!” Hiên Viên Hàn lúc này cũng không có khẩu vị, quyết định đi xem cục cung trước vấn đề khác giải quyết sau. Thật ra, Hiên Viên Tuyết và Vũ Văn Tà đều không có khẩu vị, quyết định về thư phòng trước, nghe tiểu Sa nhi nói như thế nào. “Cục cung là ông nội đây, ông vào được không!” Hiên Viên Hàn đẩy cửa mà vào, quả nhiên, nhìn thấy trên giường nổi lên một ngọn núi nhỏ. “Cục cung, cùng ông nội trò chuyện nào!” Hiên Viên Hàn nhắc chân lên, ôm tiểu Sa nhi vào trong lòng, “Xảy ra chuyện gì? Sao ăn cơm ít vậy? Ông nội rất lo cho con đó!” “Ông nội...” Tiểu Sa nhi tiến trong lòng Hiên Viên Hàn, kêu lên một tiếng buồn buồn. “Nói cho ông nội nghe nào, ai mà dám lớn mật như thế, dám trêu cục cung của ông không vui!” Hiên Viên Hàn quyết định trực tiếp hỏi thẳng vấn đề, nhẹ nhàng khuyên “Cục cung nói cho ông nội biết, ông nội làm chủ cho con. Ông nội vĩnh viễn đứng về phía con!” “Ông, ông nội, ô oa...” Tiểu Sa nhi nhìn về mặt lo lắng Hiên Viên Hàn, đầu lòng khóc lên thất thanh. Nàng thật sự rất khó chịu, mấy ngày nay áp lực đầy người. Hiên Viên Hàn im lặng, quyết định để cục cung khóc thỏa thuê. Mấy ngày nay nàng đã chịu đựng nhiều rồi, cũng nên để nàng khóc cho vui âm ức. Ông vỗ nhẹ sau lưng tiểu Sa nhi, giúp nàng thuận khí. Trong thư phòng Hiên Viên Tuyết, tuy rằng không có tận mắt thấy tiểu Sa nhi, nhưng nghe thấy tiếng nàng khóc, trái tim như tan nát. Anh muốn tiến lên, kéo cục cung vào trong lòng an ủi. “Này, cậu đừng kích động! Để xem bảo bối nói thế nào đã!” Tuy rằng nghe tiếng tiểu Sa nhi khóc, Vũ Văn Tà cũng rất đau lòng, nhưng ít nhất hẳn vẫn còn nhiều hơn một tia lý trí so với Hiên Viên Tuyết. “Ông nội, huhu, ông nội, bảo bối rất khổ sở... Nơi này, “tiểu Sa nhi chỉ tim mình, “Nơi này đau quá!” “Cục cung, đừng sợ! Để ông nội xoa cho con!” Hiên Viên Hàn một tay ôm nhẹ, tay kia thì ôn nhu xoa ngực tiểu Sa nhi, hôn lên mặt tiểu Sa nhi đang rưng rưng nước mắt. “Ông nội, con yêu một người, nhưng là, con cùng người đó không thể cùng một chỗ. Ông nội, con nên làm sao đây?” Tiểu Sa nhi không nhẫn chịu nổi quyết định đem tâm sự nói ra. “!!!” Trong thư phòng như có một tiếng nổ. “Này, Tuyết! Cậu bình tĩnh một chút!” Vũ Văn Tà lập tức liều chết giữ chặt Hiên Viên Tuyết, “Để bảo bối đem lời nói cho hết! Sau đó chúng ta mới quyết định!”

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 25

Chương 27 Hiên Viên Hàn nghe tiểu Sa nhi nói, thật lâu vẫn chưa lấy lại được bình tĩnh. Cho tới nay, ông luôn cùng cục cung ở chung một chỗ, ngoài ra chỉ có tên nhóc nhà Vũ Văn. Rốt cuộc là ai đã thừa dịp bọn họ không chú ý mà xuống tay với cục cung? Hiên Viên Hàn nhắm mắt nhủ mảy, lúc này ông có thể tưởng tượng ra cảnh tượng ở thư phòng bên kia là như thế nào. “Cục cung nói cho ông nội biết, hẳn là loại người nào được không? Để ông nội đến giúp con phân tích!” Hiên Viên Hàn quyết định áp dụng chiến thuật vu hồi, nếu trực tiếp hỏi tên kia là ai, sợ sẽ khiến cho tâm lý cục cung mâu thuẫn. “Người ấy hả? Ừm, người ấy rất vĩ đại, đó là người ưu tú nhất con từng biết. Hơn nữa, người ấy rất dịu dàng, rất cẩn thận, rất biết cách săn sóc... Con rất thích cùng người ấy ở chung một chỗ!” Nói đến người mình thích, tiểu Sa nhi lập tức thao thao bất tuyệt. “Chà? Có thực sự tốt như con nói không đó?” Hiên Viên Hàn không tin, trên thế giới này làm gì còn đàn ông tốt như cục cung nói. Đúng là tình yêu luôn làm người ta mù quáng. “Thật sự thật sự! Người ấy đối với con mà nói tựa như vị thần hoàn mỹ. Không đúng, người ấy chính là thần, là thần Thái Dương tồn tại! Cao quý, ưu nhã cùng xinh đẹp!” Tiểu Sa nhi đã hoàn toàn lâm vào trạng thái sùng bái mê man đối người đàn ông của mình. “Thật không? Nếu như thật sự có người tốt như con nói, vì sao lại không thể ở cùng một chỗ với hẳn chứ?” Hiên Viên Hàn bắt đầu nói bóng nói gió. “Thân phận của chúng con không thích hợp...” Tiểu Sa nhi ai oán nói. “Nói vậy! Cái gì mà thân phận không thích hợp! Con là đại tiểu thư Hiên Viên gia, là viên ngọc quý của Hiên Viên gia, cháu gái duy nhất của ông, ai dám nói con không xứng chứ!” Hiên Viên Hàn phẫn nộ, có thể được cục cung coi trọng, là hẳn có phúc tu được từ tám kiếp, biết ơn còn không còn không hết ấy chứ. “Không phải như vậy!” Tiểu Sa nhi vội vàng nói rõ. “Sao? Vậy thì thế nào?” Hiên Viên Hàn nhíu mày. “Dù sao, dù sao cũng là không được!” Tiểu Sa nhi khổ sở cúi đầu, nhìn ngón tay mình. Trong thư phòng, Hiên Viên Tuyết có vẻ bình tĩnh, ít nhất bề ngoài là như thế. Bất quá, nội tâm anh như sóng trào. Rốt cuộc nên làm như thế nào? Đột nhiên Hiên Viên Tuyết có chút mê man. Vừa mới thâm nghĩ tiến lên giết tên chết tiệt kia, khóa vĩnh viễn cục cung lại bên người, thậm chí còn nghĩ lập tức cưỡng bạo cục cung. Nhưng mà, hiện tại anh có chút do dự. Nếu thực sự làm như vậy, cục cung nhất định sẽ hận anh đến chết. Chết tiệt! Hiên Viên Tuyết dùng sức dậm mạnh vào tường, máu theo nắm đấm đầm cháy xuống dưới. “Haizz! Cục cung, ông nội kể con nghe chuyện xưa nghe!” Hiên Viên Hàn ôm tiểu Sa nhi vào trong lòng, “Cục cung biết khốn cảnh kẻ tù tội không?” “Không biết...” Tiểu Sa nhi mê man nhìn Hiên Viên Hàn. “Khốn cảnh kẻ tù tội, là mô hình đánh cờ luận kinh điển. Chuyện khốn cảnh kẻ tù tội là, sau khi hai người bị tình nghi bị cảnh sát bắt lấy, nhốt riêng trong phòng thẩm vấn. Cảnh sát biết hai người có tội, nhưng không đủ chứng cứ. Cảnh sát nói với mỗi người: nếu như hai người đều chống chế, sẽ phạt tù một năm; nếu như hai người đều thẳng thắn, phạt tù tám năm; nếu như hai người một thẳng thắn mà một chống chế, thẳng thắn thả ra, chống chế phạt tù mười năm. Thế là, từng kẻ tù tội đều gặp phải hai loại lựa chọn: thẳng thắn hoặc chống chế. Nhưng mà, mặc kệ đồng bọn lựa chọn cái gì, từng kẻ tù tội đều lựa chọn phương án tối ưu là thẳng thắn: nếu như đồng bọn chống chế, chính mình thẳng thắn trong lời nói thả ra, không thẳng thắn trong lời nói phán một năm, thẳng thắn so với không thẳng thắn tốt hơn; nếu như đồng bọn thẳng thắn, chính mình thẳng thắn trong lời nói phán tám năm, không thẳng thắn trong lời nói phán mười năm, thẳng thắn vẫn là so với không thẳng thắn vẫn tốt hơn. Kết quả, hai người bị tình nghi đều lựa chọn thẳng thắn, nhận hình phạt tám năm. Nếu như hai người đều chống chế, sẽ phạt tù một năm, hiển nhiên kết quả này tốt. Nhưng đây là không làm được, bởi vì nó không thể thỏa mãn yêu cầu lý tính của nhân loại. Kẻ khốn cảnh tù tội đã phản ánh vấn đề sâu sắc là, lý tính cá nhân của nhân loại có khi có thể làm cho phi lý tính tập thể — người thông minh sẽ không mua dây buộc mình. Kỳ thật trong cuộc sống rất nhiều sự việc đều là như thế này. Bởi vì quá sợ hãi mất đi, nên đã buông tha cho cơ hội có thể đến được. Bởi vì quá dễ ý, cho nên ai cũng không dám bước trước nửa bước, cuối cùng chỉ có thể gặp thoáng qua. Cục cung, con hiểu được ý ông nội không?” Hiên Viên Hàn từ ái xoa xoa đầu tiểu Sa nhi. “Khốn cảnh kẻ tù tội à...” Tiểu Sa nhi nghe xong hoàn toàn lâm vào trầm tư trong thế giới của riêng mình. Cùng với tiểu Sa nhi, trong thư phòng Hiên Viên Tuyết cũng lặng yên. “À, ông nội, nếu như con nói con yêu cha con, không phải yêu như cha và con gái, vẫn được sao?” Tiểu Sa nhi nghĩ tới nghĩ lui rồi to gan hỏi. “Àch...” Lúc này đổi lại là Hiên Viên Hàn lặng yên. Ông như thế nào cũng không nghĩ tới kết quả sẽ như thế này. Hiên Viên Tuyết ở trong thư phòng cũng là cả kinh, anh vừa mới nghe được cái gì? Ý cục cung là, người mà cục cung yêu là mình sao? “Ha ha...” Hiên Viên Tuyết đột nhiên cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất trên thế giới, không kềm chế được bắt đầu cười ngây ngô, chuyện mà bình thường anh cho là mất mặt sẽ không bao giờ làm. “Ông nội, ông nội...” Tiểu Sa nhi lay Hiên Viên Hàn, “Quả nhiên, vẫn là không được sao?” Tiểu Sa nhi khổ sở cúi đầu. “Khụ khụ!” Hiên Viên Hàn ho vài tiếng, “Vấn đề này thì con nên cùng cha con nói sẽ tốt hơn” “À? Cha con?” Tiểu Sa nhi hơi phản ứng. Đúng lúc này, cửa phòng ngủ mở ra, Hiên Viên

Tuyệt cười đến vận vạt vạt tiến vào, ôm chặt tiểu Sa nhi vào trong ngực...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Chương 28 “Cha, cha Làm gì vậy?...” Tiểu Sa nhi khiếp sợ nhìn Hiên Viên Tuyệt phá cửa vào. Làm sao đây? Cha đã nghe được lời mình vừa nói sao? Sau này cha còn thương mình không? Tiểu Sa nhi lo sợ bất an miên man suy nghĩ. “Cục cưng!” Hiên Viên Tuyệt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đã làm mình nhớ chết đi sống lại, tưởng niệm cặp môi thơm khát thèm đã lâu, hôn lên. Hương vị ngọt ngào quen thuộc mà mê người chui vào trong miệng, Hiên Viên Tuyệt nhất thời cảm thấy trống rỗng mấy ngày nay được lấp đầy, một dòng nước ấm tên là hạnh phúc xẹt qua nội tâm. Kim lòng không đau, anh dùng sức mút toàn bộ hương vị ngọt ngào trong miệng tiểu Sa nhi, tưởng như đem nằng dung nhập hoàn toàn vào thân thể của mình, vĩnh viễn không chia lìa. “Cha, ân, cha...” Tiểu Sa nhi bị hôn thở hắt lên kêu lên. “Cục cưng, nhìn cha!” Hiên Viên Tuyệt ôn nhu mà bá đạo đem mặt tiểu Sa nhi xoay về phía mình, “Cục cưng, cha yêu con! Không phải thứ yêu giữa cha và con gái, mà là yêu giữa nam và nữ!” Hiên Viên Tuyệt quyết định cùng tiểu Sa nhi nói rõ ràng, miễn cho nằng mơ hồ, lo lắng, cuối cùng người buồn bức đau lòng cũng là mình. “Cha, cha?” Tiểu Sa nhi mờ to mắt, có chút không thể tin, cha cũng yêu nằng sao? “Cha, cha nói thật không?” Tiểu Sa nhi quyết định xác nhận một lần nữa. “Đương nhiên, có chuyện gì mà cha đã gạt con chưa?” Hiên Viên Tuyệt buồn cười nhìn cục cưng đang khấn trương, chẳng lẽ lời nói của anh không đáng tin đến thế sao? “Không!” Tiểu Sa nhi nắm góc áo Hiên Viên Tuyệt, “Nhưng, nhưng mà, ờ...” Hiên Viên Tuyệt lại hôn tiểu Sa nhi, quyết định dùng hành động thực tế để biểu đạt tình yêu. Cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu kia quả nhiên chỉ dùng để đón nhận nụ hôn, chứ không phải nghi ngờ này nọ, chọc mình mất hứng. Vừa hôn, bàn tay to đã bắt đầu không an phận ở trên người tiểu Sa nhi trượt lên trượt xuống, hưởng thụ thân thể mềm mại của tiểu Sa nhi. “Cục cưng, cha muốn...” Hiên Viên Tuyệt nổi lên dục vọng nên tiếng nói có chút khàn khàn, đã năm ngày không cùng cục cưng thân thiết, hiện tại Hiên Viên Tuyệt cảm thấy mình đang bị dục vọng giày xéo. “Cha, cha?” Nghe Hiên Viên Tuyệt nói, tiểu Sa nhi nháy mắt mặt đỏ lên. Nằng đã không phải con nít, tự nhiên hiểu được trước kia mỗi đêm cùng cha làm mấy chuyện đó, không phải trừng phạt, mà là nam nữ động tình. Cha muốn làm tình cùng với nằng, làm sao đây, còn chưa chuẩn bị tốt mà? Nhưng trong thâm tâm vẫn muốn hoàn toàn hòa vào thân thể của cha, dây dưa không dứt. Bên này tiểu Sa nhi còn đang do dự, bên kia tay Hiên Viên Tuyệt đã bắt đầu giờ trò. Bàn tay to thuần thục cởi bỏ áo ngủ, tiêu diệt quần lót, đến khi tiểu Sa nhi phản ứng lại, mả trào đã hướng về phía nội y duy nhất còn lại trên người nằng. “Cha!” Tiểu Sa nhi không kịp ngăn cản, cuối cùng quần lót cũng bị xé rách trên tay Hiên Viên Tuyệt, “Oa! Cha làm hư rồi! Đó là quần lót Hello Kitty cục cưng thích nhất!” “Mai một mua cho con cái mới” Hiên Viên Tuyệt quyết định ngăn chặn cái miệng nhỏ nhắn đang lải nhải kia, kéo nằng lại nói thêm mấy câu phá hỏng không khí ấm áp này. Tiểu Sa nhi hơi gầy gù nhưng lại chờ mong, hai người rất nhanh liền chìm đắm vào bể dục vọng... Sau khi xong việc, Hiên Viên Tuyệt nằm ở trên giường, hai mắt nhắm hờ, giống như con báo gắm sau khi ăn no, gọi cảm. “Cục cưng, mệt mỏi sao?” Ôm tiểu Sa nhi vào trong ngực, thỉnh thoảng hôn môi nằng. “Đạ!” Tiểu Sa nhi hai tay ôm thắt lưng Hiên Viên Tuyệt, đầu thỉnh thoảng húc cọ cọ ở trong ngực. “Mệt quá thì con ngủ đi.” Hiên Viên Tuyệt nghiêng người, đem tiểu Sa nhi vòng tiến trong lòng, thân ái hôn lên trán nằng. “Không cần!” Tiểu Sa nhi cự tuyệt, “Cha, chúng ta nói chuyện một chút được không?” Nằng còn có rất nhiều vấn đề quan trọng muốn hỏi cha. “Sao? Cục cưng muốn nói chuyện gì? Đương nhiên là được, mấy ngày nay cục cưng đã không nói chuyện cùng cha nhiều!” Hiên Viên Tuyệt vui vẻ đồng ý, liên tục năm ngày không có nghe cục cưng ghé vào lỗ tai anh than thở, làm anh tâm thần không yên, trời biết anh muốn nghe thanh âm của cục cưng đến chừng nào. “Cha, cục cưng muốn hỏi cha một chút, ừm, chính là...” Tiểu Sa nhi cúi đầu, rồi rầm. Trời ạ! Sao đây! Nằng căn bản không mở miệng được mà! “Cục cưng rốt cuộc muốn hỏi cái gì? Yên tâm, cha ta nhất định sẽ nói không dấu giếm!” Hiên Viên Tuyệt buồn cười cục cưng. “Chính là, ách, chính là...” Tiểu Sa nhi cố lấy dũng khí, cùng lắm thì đã bị cha chê cười thôi, “Chính là vừa rồi tại sao cha không cùng con chân chính làm tình, có phải cha thích cục cưng không nhiều lắm, đúng không?” Nói xong nhanh chóng dùng chăn che mặt, chết sống không chịu đi ra. “À?” Hiên Viên Tuyệt không ngờ tới tiểu Sa nhi sẽ hỏi như vậy. Nhìn cục cưng giấu mặt trong chăn, Hiên Viên Tuyệt thấy tâm tình tốt hơn nhiều, “Cục cưng, nhanh đi ra! Cẩn thận thở không nổi bây giờ!” Hiên Viên Tuyệt dùng sức kéo chăn xuống, nhìn đến khuôn mặt nhỏ nhắn của tiểu Sa nhi đỏ lên, không biết là ở chỗ nào không khí không đủ nên đỏ, hay là do mắc cỡ. “Ha ha, cục cưng thật lớn gan nha! Muốn làm tình với cha lắm phải không?” Hiên Viên Tuyệt trêu đùa tiểu Sa nhi đa mặt mong. “Cha! Cha khi dễ con! Không thêm đề ý tới cha nữa!” Tiểu Sa nhi thờ hồng học quay lưng, cha thấy ghét! “Thôi nào, cha không cười con!” Hiên Viên Tuyệt chủ động đầu hàng, mới làm lành cùng cục cưng, lỡ như cục cưng lại giận dữ không để ý đến mình nữa thì mình mất nhiều hơn được. “Cục cưng à, cha không phải yêu con không đủ nhiều, sở dĩ đến bây giờ còn chưa làm tình với con, trước kia là sợ tương lai con sẽ hối hận. Còn hiện tại, là vì quá đột nhiên, cha còn chưa có chuẩn bị sẵn sàng. Lần đầu tiên của cục cưng, đương nhiên phải chuẩn bị cho thật tốt, dù sao cục cưng cũng còn nhỏ, không chuẩn bị tốt sẽ làm con bị thương.” Bất cứ lúc nào, Hiên Viên Tuyệt đều lấy điều kiện khỏe mạnh của cục cưng làm đầu mục, chuyện thương tổn cục cưng, anh tuyệt đối sẽ không làm. “Cục cưng lớn rồi, người ta đã mười ba tuổi!” Tiểu Sa nhi cảm động vì được cha săn sóc, nhưng vẫn nhịn không được kháng nghị một chút, “Có noi, mười ba tuổi đã làm mẹ!” “Sao? Nói như thế, cục cưng là muốn nhanh cùng cha ân ái?” Hiên Viên Tuyệt cố ý trêu ghẹo cục cưng, “Một khi đã như vậy, cha đây cũng không thể cô phụ một mảnh tình ý của cục cưng nha!” “Cha! Cha hư hỏng!” Tiểu Sa nhi thẹn thùng đắm nhẹ ngực Hiên Viên Tuyệt, nằng đã sớm muốn cùng cha hợp hai thành một, như vậy cha sẽ vĩnh viễn chỉ thuộc về một mình nằng. “Cục cưng, tháng sau sinh nhật cha, con chuẩn bị quà gì đây?” Hiên Viên Tuyệt hỏi. “À?” Tiểu Sa nhi không hiểu vì sao cha đột nhiên nói đến sinh nhật, nằng thật thà nói, “Con chưa chuẩn bị quà gì cả...” Hay, cha sẽ không tức giận mình chứ. “Năm nay cha đã chọn được quà tốt lắm, cục cưng phụ trách chấp hành, như vậy cục cưng sẽ bớt được thời gian, cha cũng có được quà cha muốn, được không?” Hiên Viên Tuyệt dụ hoặc nói. “Đạ! Mà cha muốn cái gì?” Tiểu Sa nhi ngờ ngác cứ như vậy đồng ý. “Cha muốn con! Cục cưng, ngay tại sinh nhật cha, đem con tặng cho cha, được không?” Hiên Viên Tuyệt nhin không được, muốn nhanh một chút được cùng cục cưng mây mưa chi hoan. Từ giờ tới đó, cũng đủ để anh chuẩn bị tốt. Thuốc của Vũ Văn Tà chắc chắn sẽ rất tốt, sau này là có thể tùy ý cùng cục cưng hoan ái, mà không cần lo lắng cục cưng không cẩn thận sẽ mang thai. “Đạ...” Tiểu Sa nhi gật gù đầu, tỏ vẻ đồng ý. “Ngoan lắm! Bây giờ không còn sớm, con chút ngủ đi!” Hiên Viên Tuyệt ôm tiểu Sa nhi, hai người đều nhắm hai mắt lại, một đêm đầy mộng đẹp...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27

Chương 29 Hôm nay, Hiền Viên đại trạch náo nhiệt hơn thường ngày, từ đại sảnh đến hoa viên nơi nơi đều giăng đèn kết hoa, đầy vẻ vui sướng. Hôm nay là ngày gì dù không nói thì ai ai cũng biết. Không sai, hôm nay là sinh nhật 28 tuổi của Hiền Viên Tuyết. Vì vậy giới nhân vật nổi tiếng, giới kinh doanh, tiểu thư nhà giàu toàn bộ trình diện, chủ động hướng Hiền Viên Tuyết chúc mừng sinh nhật, hi vọng có thể đạt được mối giao hảo tốt đẹp. Thật ra, Hiền Viên Tuyết cũng không muốn tổ chức lớn. Đầu tiên, hần mới 28 tuổi mà thôi, cũng không phải ông già bảy mươi, tám mươi thích náo nhiệt; tiếp theo, chịu sự ảnh hưởng lúc còn thơ ấu, anh không có cảm giác gì đối với sinh nhật của mình, chỉ cảm thấy khó có được thời gian thả lỏng đầu muốn xem những bản mặt và xã giao đối trá. Quan trọng nhất là, đêm nay anh muốn cùng cục cưng tạo thành một đêm kích tình khó quên, không nghĩ tới đêm nay nhiều người đến chúc mừng đến thế. “À, Hiền Viên tổng giám đốc, có thể nhảy với ta điệu này không?” Thiên kim tiểu thư của xí nghiệp nào đó chủ động tiến lên đưa tay ra, ý đồ làm cho Hiền Viên Tuyết ưu ái. “Không rảnh!” Hiền Viên Tuyết lạnh lùng cự tuyệt, hôm nay người dự tiệc phần lớn là nữ nhân, phiên muốn chết! “Sao lại thế? Hiền Viên tổng giám đốc, người ta một lòng ái mộ ngài, người ta...” Vị tiểu thư đó chưa từ bỏ ý định, cảm thấy Hiền Viên Tuyết chắc là đang ngượng ngùng, nếu mình cứ bám dính, dùng thân thể mê người quyến rũ anh là ok. Phải biết rằng, từ lúc Hiền Viên Tuyết kể vị đến nay, không hề có tai tiếng với phụ nữ, cho nên, nhất định sẽ chịu không nổi mình dụ dỗ! Vị tiểu thư đó tự cho suy nghĩ của mình là đúng. “Cút đi!” Hiền Viên Tuyết nghiêng người, lạnh lùng nói. “Wey, tôi nói này tiểu Tuyết Tuyết, cậu thật sự là không hiểu phong tình. Mỹ nhân là chỉ để yêu thương, sao cậu lại thô lỗ vậy chứ?” Vũ Văn Tà tận dụng mọi thứ, “Mỹ nhân, đừng khóc nha, anh đây đến an ủi em nè!” “Vũ Văn viện trưởng? Ngài vẫn là tốt nhất!” Vị tiểu thư đó lập tức đổi đi mục tiêu. Hiền Viên Tuyết mặc dù tốt, nhưng thật sự không hiểu phong tình. Có khi thân thể có bệnh gì đó không tiện nói ra, cho nên mới không đụng tới nữ sắc. Vị ngu ngốc đó lại tự cho là đúng. “Ha ha, hôm nay là sinh nhật cậu nha, đừng đưa ra bộ mặt người chết có được không?” Qua nhiên, chỉ có Vũ Văn Tà là loại Tiểu Cường, đánh mãi không chết mới dám ở động thủ trên đầu thái tử. “Câm miệng! Anh nghĩ rằng tôi không biết sao? Những người này không phải là anh mời đến sao?” Hiền Viên Tuyết nghiêng rằng nghiêng lợi. “Ha ha, tiểu Tuyết Tuyết, cậu nói vậy là không đúng rồi. Tôi chỉ muốn cho cậu cao hứng, cho nên mới có ý làm đại tiệc thế này, cậu nên cảm tạ tôi mới phải!” Vũ Văn Tà không sợ chết tiếp tục nói hươu nói vượn, kỳ thật hần là có ý muốn phá hỏng thế giới hai người của Hiền Viên Tuyết và tiểu Sa nhi, mới mời nhiều người đến như thế. Từ tuần trước Hiền Viên Tuyết hỏi hần thuốc, hần cũng đã đoán được là vì cái gì. Nếu không ăn được Sa nhi bảo bối, thì hần quấy rối bao nhiêu cũng chưa thấy đủ nha. “Thôi mà, đừng nóng giận! Mau nhìn kia, bảo bối xuống kia!” Vũ Văn Tà hưng phấn chỉ hướng cầu thang tầng hai. Chỉ thấy một mỹ nhân tóc vàng chậm rãi đi xuống. Tay mềm nõn nà, da trắng như trứng, răng đều như hạt bắp, cái mũi xinh xắn, đôi mắt đẹp như sóng biển phản chiếu ánh mặt trời, ướt át và xanh thẳm. Tuổi còn nhỏ đã xinh đẹp như thế, có thể tưởng tượng vài năm sau nàng phong hoa tuyết đại như thế nào. Tất cả nam nhân ở đây đều mở to mắt, không chớp mà nhìn ngắm và thầm cảm khái trong lòng “Người đẹp thế này chỉ có trên trời mới có”. “Cục cưng!” Hiền Viên Tuyết bước nhanh ra đón, đem tiểu Sa nhi kéo vào trong lòng, dùng thân thể ngăn trở ánh mắt đáng khinh ghê tởm đang ngắm nghía cục cưng. “Cha, sinh nhật vui vẻ!” Tiểu Sa nhi cười tươi hôn lên môi Hiền Viên Tuyết, “Cha, hôm nay cục cưng có đẹp không?” “Đẹp lắm! Đẹp đến nỗi giờ cha nhìn không được muốn ăn con ngay!” Hiền Viên Tuyết nói nhỏ bên tai tiểu Sa nhi, vì chứng thật lời nói của mình, còn có ý dùng hạ thể mà sát tiểu Sa nhi, làm cho nàng cảm nhận được dục vọng đang cương cứng. “Ui da... Cái kia, cha, chúng ta đi khiêu vũ đi!” Tiểu Sa nhi muốn mau mau thoát khỏi hoàn cảnh xấu hổ hiện tại. “Được!” Hiền Viên Tuyết vui vẻ đồng ý, anh mỉm cười, cúi người nắm tay tiểu Sa nhi, mị hoặc hỏi, “Thiên sứ xinh đẹp, tại hạ có vinh hạnh cùng nàng nhảy một khúc không?” “Được, vinh hạnh!” Tiểu Sa nhi gật đầu. Hai người cùng đi vào sân nhảy. Trong ánh đèn màu, hai người hấp dẫn ánh mắt mọi người. Hiền Viên Tuyết cao lớn anh tuấn, tiểu Sa nhi xinh đẹp hơn người, tóc vàng cùng mắt xanh giống nhau như đúc, hai người phối hợp như vậy, chìm đắm trong thế giới của mình, bất luận kẻ nào đều không thể xâm nhập. “Bọn họ là cha và con gái thật sao?” Không ít người lặng lẽ nghị luận, “Trông bọn họ rất kỳ quái, không giống như là cha và con gái, giống tình nhân hơn...” “Hơi quá đáng, Tuyết đại nhân vậy mà có đứa con gái lớn như thế, chết tiệt...” Không ít danh媛 tỏ vẻ oán giận, thấy bộ dáng Hiền Viên Tuyết thực sự thương yêu tiểu Sa nhi, mục tiêu muốn gả vào Hiền Viên gia của các nàng càng khó thực hiện, hơn nữa vô duyên vô cớ nhiều ra một người tương lai cùng các nàng tranh đoạt tài sản Hiền Viên gia. “Cha, mình đi luôn như vậy thì có sao không?” Vừa khiêu vũ xong, còn chưa kịp nghỉ ngơi, tiểu Sa nhi đã bị Hiền Viên Tuyết lôi ra đến đây. “Cha đi lấy quà sinh nhật!” Đi vào chỗ hẻo lánh, Hiền Viên Tuyết ôm lấy tiểu Sa nhi, xuyên qua cửa hông, bước nhanh về phía phòng ngủ. Chết tiệt, anh nhìn không nổi nữa! Vừa lúc khiêu vũ bắt đầu, cục cưng như con chim nhỏ dựa vào lòng anh, trời biết với anh mà nói là có bao nhiêu dụ hoặc. Giờ đây anh bất chấp, thầm nghĩ ăn no nê đã, giải bớt khát vọng nhiều năm qua của mình. “Cha...” Tiểu Sa nhi xấu hổ đến với vào lòng Hiền Viên Tuyết, quà sinh nhật cha là cái gì, không phải nàng đã sớm biết sao? Tiểu Sa nhi có điểm then thừng lại có điểm chờ mong cha thu nhận lễ vật là chính mình này.. Hiền Viên Tuyết vội vàng phá cửa mà vào, không kịp đi trên giường, buông tiểu Sa nhi, quay người đem nàng đặt ở phía trên ván cửa, đối khất hôn lên...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28

Chương 30 “Ừm...” Tiểu Sa nhi kiễng mũi chân, nín cổ Hiền Viên Tuyết, vươn cái lưỡi, chủ động phối hợp cùng Hiền Viên Tuyết hôn môi. Hai người hôn nhau kịch liệt, lờ lờ dây dưa. Lúc hai cái lưỡi tách nhau ra, nước bọt kéo thành từng dây ái muội. Tiểu Sa nhi hai mắt mê ly, hai má hồng phấn, đôi môi ướt át, lộ ra vô tận dụ hoặc. “Cục cưng!” Hiền Viên Tuyết chịu không nổi, lại cúi đầu hôn. Hai tay lưu luyến bầu ngực tiểu Sa nhi. Xoa nắn, đè ép, khiêu khích hai hạt đậu đỏ xinh đẹp trước ngực. “Ừm, cha...” Tiểu Sa nhi đã sớm sớm tước vũ khí đầu hàng, ngoan ngoãn để Hiền Viên Tuyết khơi lên dục vọng của mình. Hiền Viên Tuyết vừa hôn vừa dẫn tiểu Sa nhi đến nằm trên giường, lần đầu tiên anh cảm thấy hai cái tay của mình không đủ dùng. Muốn dùng

tay âu yếm bộ ngực mềm mại, lại muốn xoa bóp cái mông nhỏ nhắn đang vênh lên, còn muốn cời bỏ lễ phục dạ hội vương vãi kia. Đến nỗi cái miệng của anh thôi, còn mê luyến cái lưỡi ngọt ngào tiểu Sa nhi, lỗ tai hồng phấn run rẩy nhẹ nhàng, cùng với xương quai xanh khêu gợi. Hiên Viên Tuyết cời vấy tiểu Sa nhi cùng với đồ lót đáng yêu, như vậy thiên hạ xinh đẹp liền hoàn toàn bại lộ trước mắt mình. “Uh, cha, đừng nhìn!” Tiểu Sa nhi thẹn thùng lấy tay che khuất nơi riêng tư, tuy rằng thường xuyên cùng với cha thân thiết, nhưng nàng vẫn luôn thẹn thùng. “Vì sao không được nhìn?” Hiên Viên Tuyết lấy tay nhỏ bé của tiểu Sa nhi đang che giấu ra, tham lam nhìn cảnh đẹp trước mặt. Ngón tay khẽ vuốt khuôn mặt tinh xảo, gầy tron bóng, cặp vú đáng yêu, cái bụng bằng phẳng, hai chân duyên dáng cân xứng, còn có nơi riêng tư mát hớn kia nữa. “Nơi này, nơi này, nơi này còn có nơi này, đều là của cha! Con cũng là của cha!” Hiên Viên Tuyết bá đạo tuyên bố. “Dạ, cục cưng là của cha, cha cũng là của cục cưng, cùng với cục cưng là một!” Tiểu Sa nhi cũng bá đạo nói ra tuyên ngôn độc chiếm, vừa rồi ở vũ hội, nàng cũng thấy được, thật nhiều nữ nhân muốn đánh chủ ý với cha. “Cha, Vì sao cục cưng đã cời hết rồi, mà cha lại còn mặc quần áo?” Tiểu Sa nhi kháng nghị, nàng muốn cha cùng nàng thẳng thắn. “Ha ha, cục cưng chờ không kịp hả!” Hiên Viên Tuyết hôn tiểu Sa nhi một cái, đưa hai tay ra, “Con giúp cha cời quần áo đi!” “DẠ!” Tiểu Sa nhi vui vẻ đồng ý. Bình thường đều là cha cời quần áo nàng, mà nàng cơ hội cời quần áo cha cho rất ít, cơ hội khó có được, nàng cũng muốn phục vụ cho cha. Tiểu Sa nhi kiên nhẫn cời bỏ từng cái, cời ra quần áo trong, tay nhỏ bé mềm mại sờ soạng mấy cái trước ngực Hiên Viên Tuyết. Ừ, bộ ngực cha tốt thật, sờ rất thoải mái. Tiểu Sa nhi thầm nghĩ. Tiếp theo là cời quần, đưa tay cời bỏ đai lưng phức tạp, kéo quần xuống, lộ ra đùi đẹp thon dài, giữa hai chân cựa vật nổi rõ mặc dù có quần lót bao vây. Ôi, tiểu Sa nhi nuốt nước miếng, bỗng nhiên có chút sợ hãi, bởi nó so với mấy tên đàn ông mình nhìn lên trong phim còn lớn hơn, biết nó có cảm được vào thân thể của mình không? “Cục cưng, tiếp tục!” Đang nhắm mắt hưởng thụ tiểu Sa nhi phục vụ bỗng Hiên Viên Tuyết mở mắt ra, Thấy vẻ mặt ngây ngốc của tiểu Sa nhi nhìn chăm chăm vào bộ của mình, ác ý đem tay của tiểu Sa nhi đặt lên trên dục vọng nóng bỏng, “Thế nào, cục cưng, đối với nơi đó của cha con có vừa lòng không?” “Cha à, cái kia của cha lớn quá!” Tiểu Sa nhi sợ hãi nhìn Hiên Viên Tuyết, “Cái kia, cha, lần khác chúng ta mới làm được không? Cục cưng muốn chuẩn bị lại!” Oa! Nếu như để cho cha cảm cái kia vào thân thể của mình, nhất định sẽ chết người! Nàng không cần làm tình nữa đâu!! “Không được!” Hiên Viên Tuyết lập tức cự tuyệt. Giỡn chơi hoài, đợi lâu như thế cuối cùng sắp thực hiện được nguyện vọng, hôm nay dù té nào đi nữa anh cũng phải ăn bằng được cục cưng. “Cục cưng đừng sợ, đây là cái thứ tốt, chút nữa cha sẽ làm con sung sướng như muốn lên trời...” Nhìn đến tiểu Sa nhi muốn rút lui có trật tự, Hiên Viên Tuyết chủ động cời quần lót ra, xoay người đem tiểu Sa nhi đặt ở dưới thân, không cho nàng còn đường phản kháng. Nuốt toàn bộ vào miệng những lời cò kè mặc cả của tiểu Sa nhi, cái lưỡi linh hoạt trong miệng quấy đảo, như cuồng phong mưa rào quét ngang hết thấy, làm tiểu Sa nhi không có chút lực, chỉ có thể để mặc anh làm xằng làm bậy. Hôn xong, Hiên Viên Tuyết chậm rãi rút lui khỏi miệng tiểu Sa nhi, tiểu Sa nhi cố gắng nuốt, nhưng mặt dịch trong miệng hai người vẫn theo khỏe miệng tiểu Sa nhi chảy ra, nói không hết sự đắm mê. Hiên Viên Tuyết cúi đầu tiếp tục, đầu lưỡi ướt sũng tới tới lui lui liếm hạt đậu nhỏ trước ngực tiểu Sa nhi. Hạt đậu đỏ nhỏ đáng yêu kia giống như đã lâu chưa gặp được mưa rào, dưới nước miếng dễ chịu của Hiên Viên Tuyết, nhanh chóng no đủ đứng thẳng. “Ừm, cha à, thật thoải mái, bên kia cũng muốn!” Tiểu Sa nhi vịn vào thân mình, thúc giục Hiên Viên Tuyết không được bỏ qua vú bên kia. “Ha ha, tuân lệnh, bảo bối của cha!” Hiên Viên Tuyết chuyển dời đến bên kia, anh dùng lưỡi gầy nhẹ lên nụ hoa, liếm vòng quanh rồi mút vào, lại dùng răng cạ nhẹ nhẹ. Một bàn tay dùng sức xoa nắn bộ ngực non mềm, thỉnh thoảng đè ép thành các loại hình dạng. Tay kia thì đã bắt đầu hướng thăm dò chỗ tư mật của tiểu Sa nhi, ngón trỏ ác ý vuốt ve, vuốt phẳng, vân vê chỗ mẫn cảm. “Ồi...a... cha, cha, không cần...” Tiểu Sa nhi khổ sở lắc thân mình, muốn trốn tránh cảm giác kỳ diệu kia, không tự giác kẹp chặt hai chân. Hiên Viên Tuyết đầu để cho nàng như ý, đem đùi mình chèn vào giữa hai chân tiểu Sa nhi, dùng đầu gối thay thế ngón tay ác ý chọc hạt đậu trên đỉnh huyết, còn dùng sức ma sát, chọc tiểu Sa nhi thờ gấp không ngừng. “Cha, cha, a... Cha hư hỏng!” Tiểu Sa nhi vô lực lên án hành vi của Hiên Viên Tuyết, nhưng rơi vào trong tay Hiên Viên Tuyết, càng giống như làm nũng, giống như móng vuốt mèo cào làm Hiên Viên Tuyết ngứa ngáy khó nhịn. Hôn một đường từ trên xuống, hỗn loạn nước miếng của Hiên Viên Tuyết, khiến cho thân thể tiểu Sa nhi dưới ánh sáng mờ nhạt của ngọn đèn, hiện lên vẻ sáng bóng kỳ dị, lộ ra khung cảnh tinh sắc cùng dục vọng nói không nên lời, dẫn tới Hiên Viên Tuyết nuốt nước miếng, dục vọng cương cứng đến phát đau.

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Chương 31 Tách hai chân tiểu Sa nhi ra, nơi riêng tư tuyệt mật tron bóng mềm mại hiện ra toàn bộ trước mặt Hiên Viên Tuyết, không có cọng lông nào nhưng vẫn hiện lên nét tiền điểm, dưới ngọn đèn mờ ảo ánh lên loang loáng. Viên châu ở âm hạch vừa bị Hiên Viên Tuyết khiêu khích đã trở nên duyên dáng yêu kiều, đột nhiên lộ ra trong không khí, khiến cho nó mẫn cảm rung rung một chút, cảnh xuân vô hạn phong tình... “Ừm, thơm quá!” Hiên Viên Tuyết cúi người hôn xuống, dùng sức hít căng mùi nơi đó của tiểu Sa nhi. Trên người tiểu Sa nhi luôn có mùi kẹo và hương vị điểm tâm ngọt ngào, chút hoa cỏ hỗn loạn tươi mát, hiện tại lại thơm ngát nồng đậm mùi xù nữ, vài loại hương vị hỗn loạn cùng một chỗ, kỳ dị mà lại hài hòa, dục dõ tình dục Hiên Viên Tuyết. Hiên Viên Tuyết vờn đầu lưỡi, đầu lưỡi trước đụng chạm thử hạt châu nơi âm hạch. Vật nhỏ mẫn cảm lập tức run rẩy, một dòng điện kỳ diệu nháy mắt chạy xẹt qua thân thể tiểu Sa nhi, làm cho nàng kim lòng không đậu rên rỉ ra tiếng. “Ừm, cha, dễ chịu quá!” Tiểu Sa nhi thần nhiên thừa nhận cảm giác của mình với Hiên Viên Tuyết. “Thật sao? Muốn liếm như vậy không?” Hiên Viên Tuyết dùng đầu lưỡi ở chỗ tư mật của tiểu Sa nhi trượt qua trượt lại, còn dùng sức mút vào, hưởng thụ hương vị ngọt ngào. “Cha ơi, đừng hôn nơi đó...” Tiểu Sa nhi suy nghĩ run rẩy đẩy Hiên Viên Tuyết ra, đó là nơi nàng đi vệ sinh nha, “Nơi đó, bẩn mà cha” “Sao mà bẩn?” Hiên Viên Tuyết hai tay nâng lên mông tiểu Sa nhi lên, lại ra sức mút vào, “Nơi này của cục cưng, là điểm tâm ngon nhất cha từng ăn, rất thơm!” Như chứng minh lời mình nói, Hiên Viên Tuyết cố ý phát ra thanh âm rất lớn, hít mùi ngon, thích thú. “A... Ồi... Cha !” Tiểu Sa nhi vô lực nằm ở trên giường, tiếp nhận sự khiêu khích của Hiên Viên Tuyết, chỗ tư mật truyền đến từng trận khoái cảm ngứa ngáy tê dại, làm cho nàng có chút không chịu nổi. Hai tay gắt gao nắm chặt ga trải giường, những ngón chân non mềm đáng yêu không tự giác quít chặt vào nhau, miệng ni non rên rỉ, Hiên Viên Tuyết nghe thấy xương cốt đều nềm. “Rột rột, nước thật nhiều, ngọt lắm, uống ngon lắm!” Hiên Viên Tuyết tận tình mút vào đầu lưỡi khiêu khích không ngừng, khẽ nhẹ rồi đâm sâu vào, trong hoa huyết chậm rãi chảy ra mặt dịch, “Cục cưng, con muốn cùng cha uống dâm thủy không?” Hiên Viên Tuyết nâng hoa huyết tiểu Sa nhi lên, liếm một ngụm mặt dịch, đem mớm qua miệng tiểu Sa nhi. Lưỡi dùng sức quấy, khiến cho hỗn hợp nước miếng hai người cùng với mặt dịch trong hoa huyết cùng một chỗ, toàn bộ bị tiểu Sa nhi nuốt hết vào. Chất lỏng dư thừa không kịp nuốt đành phải thuận theo khỏe miệng chảy ra. “Ha ha, đây chính là thứ tốt, không thể lãng phí nha!” Hiên Viên Tuyết không chút do dự liếm sạch sẽ toàn bộ chất lỏng chảy ra, “Ngọt quá!” Sau khi liếm hết hoa huyết, Hiên Viên Tuyết đứng dậy đến cái tủ ở đầu giường lấy ra một cái hộp nhỏ hình tròn. Mở nắp hộp, đưa tay xoa một ít cao màu trắng, đưa lên mũi ngửi, “Ừ, mùi vị không sai!” “Cha, đó là cái gì?” Tiểu Sa nhi nhìn hộp cao kỳ quái trên tay Hiên Viên Tuyết, không biết là để làm gì, tại sao cha lại lấy ra lúc này? “Cái này là đồ tốt đó” Hiên Viên Tuyết không có ý tốt nói, “Nó có thể

cho cha yêu con thật tốt!” Dứt lời, liền tách hai chân tiểu Sa nhi ra, thoa cao lên toàn bộ chỗ tư mật, cùng với hoa huyết nhỏ, “Cảm giác thế nào, cục cưng?” “Ừm, cha, lạnh lạnh, rất thoải mái!” Tiểu Sa nhi không tự giác mà sát hai chân, như muốn tiến thêm một bước hưởng thụ cảm giác mát mẻ kia, trên người bỗng dưng khô nóng khó chịu. “Cục cưng ngoan, đừng lộn xộn! Nằm yên hưởng thụ cho tốt!” Mượn tác dụng bôi trơn của hộp cao, ngón tay Hiên Viên Tuyết dễ dàng tiến nhập hoa huyết nhỏ, “A! Ấm quá, dễ chịu quá!” Hiên Viên Tuyết nheo mắt, cảm thụ mềm mại cùng độ ấm bên trong tiểu Sa nhi, anh thậm chí có thể tưởng tượng lát nữa khi mình tiến vào, sẽ mất hồn đến thế nào. Nghĩ đến đây, dương vật dưới thân cứng thêm vài phần. Vì muốn mau chóng hưởng thụ tư vị của tiểu Sa nhi, ngón tay Hiên Viên Tuyết bắt đầu ở hoa nhỏ huyết rút ra chọc vào, mà sát cùng với xoay tròn, cố gắng mở rộng lãnh thổ. “Ừ, a... Cha, đừng mà, khó chịu quá...” Thân thể tiểu Sa nhi không tự giác vặn vẹo, muốn thoát khỏi cảm giác kỳ diệu này. Hạ thể vừa hạ chút nhiệt độ, giờ theo ngón tay Hiên Viên Tuyết, bốc cháy mãnh liệt lên. Một loại tê dại chưa từng có bao giờ xẹt qua thân thể, so với cảm giác Hiên Viên Tuyết hôn liếm nơi đó mãnh liệt hơn. “Khó chịu làm sao? Nhưng cái miệng nhỏ nhắn của cục cưng đâu có nói là khó chịu” Hiên Viên Tuyết cười xấu xa, không để ý tới thỉnh cầu của tiểu Sa nhi, ngược lại tốc độ ra vào nhanh hơn, ngón tay Hiên Viên Tuyết dính đầy mật hoa ẩm ướt. “Ừ ư a... Cha, a, tuyệt quá!” Tiểu Sa nhi tự giác thích ứng loại cảm giác này, hơn nữa đột nhiên cảm thấy không đủ, muốn càng nhiều, “A, cha, nhanh một chút!” Nhìn tiểu Sa nhi nhanh chóng động tình, Hiên Viên Tuyết biết được hiệu quả phát tác, khoe miệng cong lên. Hiên Viên Tuyết làm theo thỉnh cầu của tiểu Sa nhi, dùng hai ngón tay nhập lại, rút ra chọc vào hoa huyết nhỏ rất nhanh, Tay kia thì cũng gia nhập, khều điểm nhạy cảm trên hoa huyết, lại nhấn nhấn vào nơi trọng địa, tiểu Sa nhi nhanh chóng đạt được cao trào. “A! ...” Tiểu Sa nhi kêu to một tiếng, nghênh đón lần cao trào đầu tiên của cuộc sống tính dục, hoa dịch theo ngón tay của Hiên Viên Tuyết chảy ra lênh láng, lan xuống bắp đùi, nhồn nhột khó tả.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30

Chương 32 “Dạ, cha, nơi đó của cục cưng chảy thật nhiều nước!” Tiểu Sa nhi vô lực nằm ở trên giường, nằng nặng với tình hình chưa hiểu rõ hết, chỉ dùng chữ đơn giản miêu tả cảm thụ của mình. “Ha ha, điều này chứng tỏ cục cưng đã hiểu được tình dục, là chuyện tốt đó!” Hiên Viên Tuyết nói xong rút ra ngón tay, đưa lên miệng mút, “Ừ, ngọt lắm! Nào, cục cưng, thưởng thức thử hương vị của con xem!” “Dạ...” Tiểu Sa nhi liếm ngón tay của Hiên Viên Tuyết, chuyển động đầu lưỡi, “Ngọt ngào lắm, cục cưng thích!” “Cục cưng!” Hiên Viên Tuyết không có chút ý thức mình đang dụ dỗ tiểu Sa nhi phạm tội, chỉ cảm thấy mình đã muốn sắp điên rồi, thật sự bây giờ anh không còn nhìn được nữa. Rút ngón tay ra, tờ nước trơn nhầy ái muội. Cúi đầu hôn ngấu nghiêng tiểu Sa nhi, nuốt lấy ngọt ngào đặc hữu trong miệng cục cưng, hương vị tình dục hỗn loạn, kích thích toàn bộ cảm quan Hiên Viên Tuyết. “Cha ơi... Cha, cục cưng nóng quá, thật là khó chịu!” Tiểu Sa nhi vừa giảm bớt kích thích, dưới nụ hôn nồng nhiệt của Hiên Viên Tuyết, lại chầm lên lần nữa. “Cha, cục cưng còn muốn...!” “Cha cũng thật là khó chịu, cục cưng có nghĩ là chỉ riêng mình thỏa mãn, mặc cha sống chết không?” Hiên Viên Tuyết xấu xa hỏi, bất quá anh cũng không nói dối, hiện tại anh đã bị dục vọng tra tấn sắp điên rồi. “Không, cha, cục cưng yêu cha!” Tiểu Sa nhi không suy nghĩ được nhiều, chỉ thầm nghĩ muốn cha làm nàng giống như vừa rồi, nên mở ra hai chân “Cha, cục cưng muốn!” “Cục cưng ngoan, cha cũng yêu con!” Hiên Viên Tuyết xem tình thế hiện tại đã tốt, không hề do dự. Một tay đỡ lấy eo nhỏ tiểu Sa nhi, tay kia thì cầm dục vọng nóng cháy của mình, chầm ái dịch ở hoa huyết nhỏ lúc này đã chảy nhiều nước, chậm rãi đẩy vào. Tuy rằng đã bôi cao trợ giúp, lại thêm tiểu Sa nhi trào ra mật dịch lúc cao trào, nhưng vẫn bị một ít lực cản. “Nào, con thả lỏng người kéo cha vào không được!” Hiên Viên Tuyết cố gắng an ủi và cố vũ tiểu Sa nhi. “A, cha, căng tức quá, thật là khó chịu!” Tiểu Sa nhi vặn vẹo vòng eo, muốn tránh né loại cảm giác này, nhưng cái miệng nhỏ nhắn phía dưới lại như đã bị nê hoặc, cắn chặt dương vật Hiên Viên Tuyết không buông. Vừa tránh ra được một chút, thân thể liền có cảm giác hư không, hai loại cảm giác hỗn loạn này ở cùng một chỗ, làm tiểu Sa nhi khó chịu phát điên, thân thể không tự giác càng thêm khẩn trương. “Cục cưng, ngoan, thả lỏng!” Giờ phút này Hiên Viên Tuyết cũng không chịu chỉ vào tới đó, dương vật đã vào được phân nửa, trải nghiệm được cảm giác tiểu huyết nóng cháy, vách thịt non mềm găt gao hút lấy quy đầu anh, khoái cảm mãnh liệt truyền khắp toàn thân, kích thích anh muốn càng nhiều, càng nhiều! Bất đắc dĩ, Hiên Viên Tuyết không rút dương vật ra mà tay kia sờ soạng hạt đậu trên âm hạch, mon trón dè dặt. Khoái cảm tê dại nhanh chóng truyền khắp toàn thân tiểu Sa nhi, hoa huyết nhỏ vô ý thức co rút lại, Hiên Viên Tuyết xem xét khe hở, thẳng lưng dùng sức, phá tan chiếc lá mỏng manh tượng trưng cho sự ngây thơ, tiến sâu vào. “A!” Tiểu Sa nhi hét lớn một tiếng, lúc Hiên Viên Tuyết bỏ cao cho nằng, rồi dứt ngón tay vào, tuy rằng cũng có chút đau, nhưng cũng không phải cái loại đau đón xé rách này. Trong đầu đón lại pha thêm một chút cảm giác thỏa mãn, cảm giác hư không trong thân thể lập tức bị lấp đầy. “Ừ a a! Ấm quá, dễ chịu quá!” Hiên Viên Tuyết khép hờ mắt mắt, cũng không lập tức thúc đẩy, mà từ từ hưởng thụ cảm giác. Chẳng nhớ từ khi nào anh đã không chạm đến đàn bà, hình như là sau khi cùng cục cưng ở chung một chỗ, cho dù là nhu cầu sinh lý cũng nhờ tay cục cưng giải quyết chứ không đi tìm đàn bà khác. Nhưng anh không hối hận, ắn nhẫn nhiều năm và chờ đợi cuối cùng đã được hồi báo, loại cảm giác thỏa mãn này trừ cục cưng ra, tất cả các đàn bà khác trên đời đều không đem đến được. Mở mắt ra, nhìn mình và tiểu Sa nhi cùng kích động, hôn nhẹ môi hồng nhuận của tiểu Sa nhi một chút, “Cục cưng, cha đi chuyển nha!” Rồi sau đó chậm rãi từ trong huyết nhỏ rút ra, tiến vào, rút ra, tiến vào... Từ từ thông thả, làm Hiên Viên Tuyết thấy rõ ràng dương vật chui ra chui vào hoa huyết như thế nào, diễm nị như thế nào. “Ừm, cha, a, cha ...” Cảm giác kỳ diệu thôi quết lý trí tiểu Sa nhi lần nữa, so với cảm giác cha vừa rồi lấy tay dứt vào còn mãnh liệt hơn gấp bội, toàn thân uốn éo, ngón chân găt gao cuộn vào một chỗ, cái trán đã chảy đầy mồ hôi. “A! Cha, ừm, nhanh một chút!” Tiểu Sa nhi theo bản năng lấy hai chân kẹp chặt eo Hiên Viên Tuyết, cái mông càng thêm găt găt sát hạ thể Hiên Viên Tuyết, dưới tác dụng của cao được cùng với tình dục bị kích thích, phối hợp với động tác của Hiên Viên Tuyết, tiểu Sa nhi càng đạt được nhiều khoái cảm, “Cha, a! Tuyệt quá!” “Tiểu yêu tình câu hôn!” Hiên Viên Tuyết đánh nhẹ mông tiểu Sa nhi một cái, quyết định không cố kỵ, tuân theo bản năng, hoàn toàn hưởng thụ sung sướng của lần đầu làm tình với cục cưng. Thế là tốc độ bắt đầu nhanh hơn, dương vật mỗi lần đều đâm rất sâu, đụng tiểu tử cung Sa nhi; sau đó rút ra, lại hung hăng đâm vào, người tiểu Sa nhi lay động không dứt. Hai tay nắm chặt eo nhỏ của tiểu Sa nhi, tránh cho lúc mình rút ra làm nằng bị chuyển động. “Ồi, cục cưng, con giỏi quá! Cha sung sướng quá! A a...” Hiên Viên Tuyết nhắm mắt, hưởng thụ khoái cảm theo quy đầu truyền khắp hạ thể, lại thông qua cột sống hướng thẳng đỉnh đầu. “A! Ừm, a... Cha, tuyệt quá! Không được!” Tiểu Sa nhi nhắm lại hai mắt, Tất cả cảm quan đều tập trung tại chỗ hai người kết hợp, theo bản năng phát ra tiếng rên rĩ sung sướng, tóc dài màu vàng theo động tác của Hiên Viên Tuyết nhay múa. “Bẹp, bẹp...” Mỗi lần Hiên Viên Tuyết ra vào, đâm thủy tràn ra lênh láng chỗ hai người kết hợp. Dương vật đàn ông cương cứng, hoa huyết cô gái ướt át, dưới ngọn đèn mờ ảo, lóe ra dâm mỹ cùng tình sắc sáng bóng. Thân thể rên lên, tiếng nước róc rách, tiếng đàn ông thờ dục trầm thấp gọi cảm, còn có tiếng cô gái rên rĩ ni non câu hôn, đan vào cùng một chỗ, tạo thành khúc nhạc nguyên thủy êm tai nhất trên thế giới. “A... A, cha! ... A, không, con sắp ra, a a a...” Tiểu Sa nhi vô ý thức lắc đầu,

hai tay gắt gao bắt lấy cánh tay Hiền Viên Tuyết, khoái cảm mãnh liệt làm nàng cảm thấy mình bồng bênh như đám mây, cần có điểm tựa. “Cục cưng, cục cưng, con làm cha thoải mái quá!” Hiền Viên Tuyết ngẩng đầu lên, thỏa mãn thờ dốc, hạ thân vẫn liên tục rong ruổi, mồ hôi nhỏ xuống theo động tác, cùng tiểu Sa nhi nước sữa hòa nhau. “A... A...” Tiểu Sa nhi thét chói tai, Hiền Viên Tuyết ra sức rút ra chọc vào dần đến cao trào, hoa huyết co rút lại gắt gao, hút chặt như muốn nuốt lấy dương vật, hoa dịch phun như suối phía trên quy đầu Hiền Viên Tuyết. “A!” Hiền Viên Tuyết gầm nhẹ một tiếng, dương vật run rẩy vài cái, bắn ra tinh dịch nồng đậm, hỗn hợp cùng mật dịch của tiểu Sa nhi chung một chỗ... Gửi thanks Cần phụ làm Mục Lục Truyện! Tuyền Editor! Beta-er! Designer! Type-er! Developer! Tìm kiếm với từ khóa: Lâm Hoa Quỳnh↓ 17.05.2016, 14:29 Chương 33 Hiền Viên Tuyết từ trong cao trào dần dần khôi phục lại, rút ra dương vật còn nằm trong cơ thể tiểu Sa nhi. Cùng với dương vật bị rút ra, tinh dịch, mật dịch và một chút máu trình nguyên của lần đầu tiên chảy ra, hết sức xinh đẹp. Ý thức vẫn còn mơ hồ, Hiền Viên Tuyết ôm tiểu Sa nhi còn chìm đắm trong cao trào vào lòng, trêu mến hôn trán nàng, nhẹ giọng hỏi: “Cục cưng, cảm giác thế nào? Cha có làm con đau không?” Cho dù là có dùng chút cao được, nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên của cục cưng, Anh không muốn cục cưng lưu lại ấn tượng xấu, ảnh hưởng phúc lợi của mình sau này. “Cha !” Tiểu Sa nhi cọ cọ ngực Hiền Viên Tuyết, mềm giọng gọi anh, “Không sao, thời điểm vừa bắt đầu có đau một chút, ừm, sau đó không đau nữa!” Trong các sách nàng xem đều nói qua, lần đầu tiên từ con gái trở thành đàn bà sẽ đặc biệt đau đớn, hơn nữa nếu gặp phải người đàn ông không biết đau lòng cũng như để ý đến cảm thụ của đàn bà của mình, thì chuyện đó chẳng khác gì là khổ hình. Cha đã săn sóc nàng đủ dịu dàng, nàng thấy như vậy là rất tốt. “Vậy là tốt rồi!” Hiền Viên Tuyết nhẹ nhàng vuốt ve cái lưng trơn bóng của tiểu Sa nhi, “Này, cục cưng thích làm tình với cha không?” Đây mới là trọng điểm nha! “Ặc...” Tiểu Sa nhi đỏ mặt ngấm trộm Hiền Viên Tuyết một chút, nhìn anh hết sức chuyên chú chờ câu trả lời, mắc cỡ lí nhí một câu: “Thích!” Lại đem mặt vui vào lòng Hiền Viên Tuyết. “Ha ha!” tiếng thích vô cùng đơn giản, nhưng làm cho Hiền Viên Tuyết trong lòng nở hoa, chưa bao giờ cảm thấy cuộc đời tươi đẹp đến thế “Cục cưng, cục cưng, con nói là thích, không bằng... không bằng chúng ta làm lại một lần đi!” “Cha, cha thật hư hỏng!” Tiểu Sa nhi hờn dỗi với Hiền Viên Tuyết, nhưng cũng không có ngăn cản hai tay bắt đầu làm xằng làm bậy ở trên người, mặc cho cha khiêu khích mình. Ai bảo cha làm nàng thoải mái như vậy, làm hại nàng cũng muốn cùng cha làm thêm một lần. Ô, lỗi là do cha này hết, cha là đại sắc lang hại cục cưng thành cái dạng này. “Cái gì? Cha hư hỏng? Cục cưng còn chưa thấy bộ dáng hư hỏng chân chính của cha là thế nào đâu!” Hiền Viên Tuyết xấu xa cười, lật người nàng lại, để nàng nằm thoải mái trên giường, hôn, liếm sau lưng nàng, ác hơn là còn cắn lên mông nàng hai cái “Đúng rồi, xúc cảm không sai, mùi vị cũng không sai!” Hiền Viên Tuyết bình luận. “Cha!” Tiểu Sa nhi tức giận kêu to, đáng giận, cha dám cắn mông! Tiểu Sa nhi quyết định phản kích, nâng lên một chân, dùng sức đá về phía sau một cái. “Ha ha, cục cưng đã muốn chơi cho kịp sao?” Hiền Viên Tuyết thoải mái nắm chân tiểu Sa nhi, nâng về phía trước, hoa huyết sâu thắm liên hiện ra trước mặt. Con người màu xanh càng thêm thâm thẫm, bên trong bắt đầu bốc lên dục vọng. Hiền Viên Tuyết lấy gối ở đầu giường, đặt dưới eo tiểu Sa nhi. “Cục cưng ngoan, nâng mông lên, để cho cha yêu con nào!” “Cha, không cần, tư thế này không được!” Tiểu Sa nhi kháng nghị. “Cục cưng nghe lời, chút nữa con sẽ thích liền cho coi!” Hiền Viên Tuyết không để ý tới kháng nghị của tiểu Sa nhi, anh cho là cục cưng then thừng. Một tay đỡ lấy thắt lưng tiểu Sa nhi, tay kia thì cầm dương vật đâm vào hoa huyết. Mụn chất nhòn lúc này kích tình, Hiền Viên Tuyết thoải mái tiến vào hoàn toàn, dương vật đâm thẳng chạm tới tử cung. “A!” Tiểu Sa nhi nhin không được rên khẽ, thân thể sau khi cao trào vẫn còn mẫn cảm, thêm vào tư thế như này, lại càng thêm mẫn cảm. Mới vừa tiến vào, đã khiến cho tiểu Sa nhi cảm nhận được khoái cảm thiêu đốt, muốn nhiều hơn, “Cha , nhanh chút đi mà!” Tiểu Sa nhi xoay xoay mông nhỏ, thúc giục Hiền Viên Tuyết. Cái mông vận vẹo, khiến cho vách thịt cản nuốt dương vật càng nhanh, khoái cảm càng thêm mãnh liệt. Cố ra vào chậm chậm để ghẹo cục cưng, nhưng không chịu nổi làm Hiền Viên Tuyết bắt đầu rút ra chọc vào. Cái eo trắng kiện dẻo dai dùng sức đều đều, mỗi một lần ra vào đều bảo trì tốc độ nhất định, hơn nữa thỉnh thoảng va chạm hạt đậu nổi lên ở gần vách thịt, anh phát hiện mỗi lần va chạm nơi đó, cục cưng sẽ lớn tiếng kêu lên. Xem ra, nơi đó hẳn là điểm G của cục cưng. “A... A... Cha, cha, ... A!” Tiểu Sa nhi mơ mơ màng màng nằm trên giường, trừ bỏ hạ thể truyền đến từng trận khoái cảm, nàng cái gì cũng không cảm thụ được. Giống như mình đang lênh đênh trên mặt biển, có khi gặp sóng to gió lớn ào ạt, có khi như con sóng lăn tăn vỗ bờ; lại giống như mình là đám mây trôi dạt, hư vô mờ mịt, chỉ có va chạm nơi hạ thân là chân thực. “Ồ! Cục cưng!” Hiền Viên Tuyết nhắm mắt, thờ dốc thật mạnh, cảm thụ. Mỗi một lần tiến vào, giống như là đột phá vòng vây, mở mang bờ cõi; mỗi một lần rút ra, giống nhau có vô số cái miệng nhỏ nhắn đồng thời mút vào, khoái cảm truyền khắp toàn thân.”A... Quá tuyệt vời! Cục cưng, cục cưng, cha rất thích a a a!” “Ừm, a... Cha, cha ... A!” Tiểu Sa nhi hai tay bắt lấy lan can trên đầu giường, duy trì một chút lực, khoái cảm càng lúc càng nhiều đến quên cả trời đất. “Cục cưng! Cha yêu con, yêu con. ...!” Hai tay Hiền Viên Tuyết buông eo tiểu Sa nhi ra, chuyển thành nằm trên lưng tiểu Sa nhi, hai tay vẫn về bộ ngực đáng yêu, dùng sức xoa nắn qua lại, đè ép, biến nó thành các loại hình dạng. “A! Cha, a, cha ...” Phía trên phía dưới cùng lúc bị kích thích, khiến cho khoái cảm càng thêm mãnh liệt, tiểu Sa nhi ý thức tan rã, hoàn toàn phản ứng bằng bản năng, “Tuyệt quá! A... A... Tuyệt quá!” “A! Cục cưng, nói con yêu cha!” Hiền Viên Tuyết yêu cầu. “Àn... A, yêu, yêu cha, cha, cha , a...” Tiểu Sa nhi vô ý thức đáp lại Hiền Viên Tuyết, “A! Nhanh quá! A... Con sắp ra!” “Cục cưng! Cục cưng! Cha yêu con, cha yêu con! A a a...” Hiền Viên Tuyết lại di chuyển với tốc độ nhanh hơn, dùng sức va chạm, cùng với lời yêu ngọt ngào, hai người cùng nhau đạt tới cao trào. Đêm nay đã ba lần cao trào, hơn nữa Hiền Viên Tuyết liên tục bắn tinh mãnh liệt, tiểu Sa nhi cuối cùng không chịu nổi, mất đi ý thức. Hiền Viên Tuyết đã cảm thấy mệt mỏi, ôm lấy tiểu Sa nhi đã mê man đến phòng tắm rửa sạch sẽ phía dưới, rồi hạnh phúc ngủ... Đến nỗi trong đại sảnh Hiền Viên gia đang tìm thợ tinh chế đãi mọi người bánh ngọt, dù sao cũng không quan hệ với bọn họ. Khó nhất là Vũ Văn Tà, phải thay Hiền Viên Tuyết giải quyết mọi chuyện sau đó. “Hiền Viên Tuyết chết tiệt, cậu thân thiết cùng tiểu bảo bối đáng yêu liên quên tôi, cư nhiên để tôi thay cậu dọn dẹp cục diện rồi rầm! Tôi nguyên rửa cậu đêm nay không cử động nổi!” Vũ Văn Tà oán hận nói.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Chương 34 “Ừm...” Tiểu Sa nhi từ trong chăn giật giật mình, chậm rãi mở mắt. Mơ mơ màng màng nhìn thoáng đồng hồ ở đầu giường, gần chín giờ, cha đã không còn bên cạnh. Nhưng tiểu Sa nhi đương nhiên sẽ không rời giường. Tối hôm qua nàng chính là công thần lớn, cùng với Hiền Viên Tuyết ân ái hai hiệp. Một mệt quá độ, cần phải nghỉ ngơi thật tốt mới được. “Ha ha, cuối cùng đã được làm tình cùng với cha nha!” Tiểu Sa nhi hồi tưởng lại kích tình tối hôm qua, mặt ửng hồng rúc vào trong chăn, tuy rằng không có ai ở đây, nhưng nàng vẫn cảm thấy then thừng, mắc cỡ. “Như vậy, sau này cha và ta tuy hai nhưng là một. Hi hi, thật tốt!” Nghĩ đến đây, tiểu Sa nhi ở trong chăn càng vênh váo đắc ý. “Cục cưng đang cười cái gì?” Hiền Viên Tuyết đẩy cửa vào, thấy tiểu Sa nhi lúc này còn ôm chăn ngủ say, giờ đang cười ngây ngô không ngừng. “Oa a! Cha, sao cha vào trong này?” Tiểu Sa nhi kinh ngạc

ngồi dậy, vẻ mặt không ngờ có người xuất hiện bên cạnh vào lúc này. “Sao? Nơi này là của phòng ngủ chúng ta, con nói vì sao cha không thể ở trong này?” Hiền Viên Tuyết buông khay trong tay, đem áo ngủ mặc vào cho tiểu Sa nhi, “Cục cưng, coi chừng lạnh!” “Cha, không phải bây giờ cha ở công ty sao?” Tiểu Sa nhi buồn bực hỏi, chán ghét thật, nhất định bộ dáng mất mặt vừa rồi đã bị cha nhìn thấy hết. “Hôm nay không đi!” Hiền Viên Tuyết buồn cười nhìn vẻ mặt đầy dấu chấm hỏi của tiểu Sa nhi, quyết định giải đáp nghi hoặc của nàng. “Tối hôm qua là lần đầu tiên của cục cưng, đàn ông sau khi xong việc liền mặc kệ tình nhân thì không phải là đàn ông tốt. Vì vậy, hôm nay cha sẽ ở bên cạnh con, được không?” “Đạ được! Cha thật là tốt!” Tiểu Sa nhi vui vẻ gật đầu, quả nhiên cha hiểu rõ nàng nhất. “Chụt!” Nàng hôn cha một cái thật kêu. “Hôm nay cha ở nhà chơi với cục cưng, vậy mà hôn một cái đã muốn đuổi cha đi rồi à?” Hiền Viên Tuyết tiếp tục được một tác lại muốn tiến một thước. “Vậy cha muốn thế nào?” Tiểu Sa nhi bĩu môi, bắt mẫn cha lòng dạ hẹp hòi. “Ha ha, đơn giản, cứ như vậy!” Hiền Viên Tuyết dứt lời liền nâng mặt tiểu Sa nhi, hôn lên cái miệng nhỏ nhắn. Không có chút tình dục, chỉ là lời lẽ đùa đơn thuần, muốn để đối phương cảm nhận rõ ràng tình yêu của mình. “Rột rột, rột rột...” Âm thanh phá hư phong cảnh vang lên. “Hi hi, cha, không phải cục cưng cố ý! Thật sự không phải cố ý!” “Không sao!” Hiền Viên Tuyết lơ đãng xoa tóc đang rối loạn của tiểu Sa nhi, đúng là xúc cảm không sai, thật mềm. “Cục cưng, đói bụng thì ăn một chút gì đi. Lại đây, dựa vào cha, cha dứt cho con ăn!” “Đạ!” Tiểu Sa nhi nhanh nhẹn tiến vào trong lòng Hiền Viên Tuyết, bắt đầu hưởng thụ phục vụ cấp năm sao từ Hiền Viên Tuyết. A! Có người hầu hạ thế này hàng ngày thì thích phải biết. “Cha đã ăn chưa? Ăn cùng con luôn nha?” “Không cần, cha đã ăn qua một chút rồi!” Hiền Viên Tuyết sùng nịch hôn tóc tiểu Sa nhi, đối với loại quan tâm của cục cưng hay lơ đãng này, Hiền Viên Tuyết cảm thấy rất là hưởng thụ. “Nào, cục cưng uống sữa, cẩn thận nghẹn nhé!” Thổi thổi sữa cho bớt nóng, đưa tới trước mặt tiểu Sa nhi. “Đạ, con biết rồi!” Uống từng ngụm, từng ngụm xong, tiểu Sa nhi hỏi “Cha, hôm nay chúng ta ở trong nhà không làm gì sao?” “Không phải. Com nước xong, đợi cục cưng nghỉ ngơi một lát. Buổi chiều, cha sẽ dẫn con đến một chỗ khá thú vị” Dù sao cục cưng cũng vất vả cả tối, Hiền Viên Tuyết muốn nàng nghỉ ngơi nhiều hơn một chút. “Chỗ thú vị? Chỗ nào thú vị vậy cha?” Nghe được sắp xếp của cha, tiểu Sa nhi lập tức lên tinh thần. Phải biết rằng, mỗi một lần cha vì mình chuẩn bị gì đó, luôn làm cho lòng nàng chấn động và tràn đầy vui mừng. “Ha ha, đến lúc đó con sẽ biết!” Hiền Viên Tuyết tiếp tục vuốt tóc tiểu Sa nhi, xúc cảm thật sự không sai, khó trách tại sao ông nội không có việc gì đều thích nghịch tóc cục cưng. “Cha, nói đi mà! Cha không nói, cục cưng không có tâm trạng để ngủ!” Tiểu Sa nhi bắt đầu làm nũng, cha thấy ghét, gọi lên lòng hiếu kỳ của người ta xong lại không thêm đề ý. “Sao? Không có tâm trạng để ngủ hả? Vậy cục cưng cùng cha vận động đi! Một môi có thể ngủ ngon!” Hiền Viên Tuyết ý xấu đề nghị, hai tay bắt đầu ở trên người tiểu Sa nhi dao động. “Thôi! Không cần, cục cưng ngủ liền lập tức!” Đoán được Hiền Viên Tuyết muốn làm gì, đem ly sữa uống hết đưa cho Hiền Viên Tuyết, an phận nhắm mắt. “Ha ha, vậy mới ngoan chứ!” Hiền Viên Tuyết vừa lòng nhìn tiểu Sa nhi, hôn nhẹ trán nàng, thu dọn đồ ăn còn dư, chuẩn bị ra khỏi phòng. “Cha...” Tiểu Sa nhi kéo lấy góc áo Hiền Viên Tuyết, lấy vẻ mặt đáng thương nhìn anh, “Ngủ chung với cục cưng được không? Cục cưng lúc nào cũng muốn cùng cha ở chung một chỗ!” “Tiểu yêu tinh!” Hiền Viên Tuyết buông khay ra, cời quần áo, chui vào trong cái chăn ấm áp ...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Chương 35 “Cha, mình đang đi đâu vậy?” Tiểu Sa nhi ngồi ở trên xe không ngừng nhìn cảnh vật đang chạy lùi về phía sau, tò mò hỏi. Kỳ quá, sao mà cứ cảm thấy con đường quen quen chứ? “Ha ha, cục cưng chờ một chút, sắp đến rồi!” Hiền Viên Tuyết ôm tiểu Sa nhi, hôn khuôn mặt nhỏ nhắn trấn an nàng. “Ồ, đã biết!” Tiểu Sa nhi rất hứng thú, cha thật là, lộ ra một chút sẽ chết sao! Quý hẹp hòi! Tiểu Sa nhi cực độ buồn bực tức giận đầu nghiêng qua bên kia, quyết định không thèm xem cái người đầu sỏ chọc mình không vui nữa. Hiền Viên Tuyết buồn cười nhìn cục cưng hờn dỗi, bắt đầu cười khê, xem ra không nên vui đùa lâu quá. Phải đồ dành cục cưng một chút mới được. Hiền Viên Tuyết mở trang bị giữ tươi trên xe ra, lấy ra một khối bánh ngọt caramen Hương Thảo, quơ quơ trước mặt tiểu Sa nhi dụ hoặc, “Cục cưng, muốn ăn bánh ngọt không?” “A...” Tiểu Sa nhi nhìn bánh ngọt caramen Hương Thảo trước mắt, gian nan nuốt nuốt nước miếng. Rất muốn ăn nha. Nhưng nhìn mặt cha đáng ghét cố tình ghẹo mình, tiểu Sa nhi làm vào hoàn cảnh lưỡng nan. “Cục cưng, thật sự không ăn à? Bánh này ăn cực kỳ ngon đó!” Hiền Viên Tuyết tiếp tục dụ dỗ, anh cũng không tin cục cưng yêu đồ ngọt như mạng sẽ cự tuyệt. “Nếu mà cục cưng không ăn, cha sẽ ăn thay con vậy!” nói xong làm bộ cắn lên. “Con ăn!” Tiểu Sa nhi không còn quản chuyện đang giận dỗi cha, đem bánh ngọt trong tay Hiền Viên Tuyết đoạt lại, vui vẻ cắn. “Ai!” Hiền Viên Tuyết bắt đầu đi thờ dài, dù sao anh cũng là người đàn ông hoàn mỹ vĩ đại, vậy mà trong mắt cục cưng lại không bằng khối bánh ngọt caramen Hương Thảo, thật sự là thất bại mà. Nhưng khi thấy bộ dáng vui vẻ thỏa mãn của cục cưng khi ăn bánh, anh chỉ có thể nghĩ thầm trong bụng mà thôi, ai bảo anh thích xem dáng vẻ đó của cục cưng cơ chứ, chệt tiết chưa? “Cục cưng nhìn kia, tới rồi!” Hiền Viên Tuyết lên tiếng nhắc nhở. “Làm sao? Làm sao?” Tiểu Sa nhi hưng phấn nhìn ra ngoài cửa sổ. Chỉ thấy xe chậm rãi chạy vào một khu dân cư, nhà lầu cao ngất san sát trong mây bốn phía. A!/? Cha mang nàng tới nơi này làm cái gì? “Đi!” Xuống xe xong, Hiền Viên Tuyết dắt tiểu Sa nhi đi vào thang máy, lên tầng cao nhất. “Oa! Thật lớn nha!” Tiểu Sa nhi hưng phấn nhìn nơi này, diện tích so với văn phòng của Hiền Viên Tuyết lớn hơn nhiều. “Nhưng mà chẳng đẹp gì cả” Vách tường trắng nõn, phòng trống rỗng, cái gì cũng không có, đến cơ bản nhất là cái bàn, sofa cũng không có. “Cha, rốt cuộc chúng ta tới nơi này làm cái gì?” Tiểu Sa nhi vẻ mặt khó hiểu. “Đây chính là nơi cha cùng con ở sau này, là thiên đường tình ái của cha con mình đó.” Hiền Viên Tuyết tự hào giới thiệu. Bởi vì nhà lầu này là mới xây, Hiền Viên Tuyết liền mua toàn bộ tầng trên cùng, mở rộng thành một nhà. “Nhưng nơi này cái gì cũng không có, làm sao mà ở?” Tiểu Sa nhi nhìn nơi này với vẻ mặt khinh bỉ, nàng không cần ở phòng này, trống rỗng, nửa đêm có khi sẽ gặp ma. “Cho nên sẽ phát huy tài trí thông minh của cục cưng! Nơi chỉ cần trang hoàng đơn giản, thêm chút gia cụ là có thể ở”. Hiền Viên Tuyết đối với tiểu Sa nhi khinh bỉ lơ đãng, kiên nhẫn giải thích, “Tất cả gia cụ, dụng cụ trong nhà, toàn bộ để cục cưng định đoạt, được không?” “Cha, cha, ý của cha là, nơi này con muốn trang hoàng ra sao cũng được phải không?” Tiểu Sa nhi nháy mắt hai mắt tỏa ánh sáng, hưng phấn hướng Hiền Viên Tuyết xác nhận. “Đương nhiên ! Nơi này tương lai là nơi chúng ta ở, cho nên dựa theo ý thích của con. Phòng khách, thư phòng, phòng ngủ, tùy cục cưng quyết định, muốn như thế nào sẽ như thế ấy, lần này cha hoàn toàn nghe lời con sắp xếp, sao?” Hiền Viên Tuyết kiên nhẫn giải thích. “Được được, cha yên tâm, cục cưng nhất định sẽ không để cha thất vọng” Tiểu Sa nhi lần này hoàn toàn hưng trí, tuy cha có thể dựa theo ý thích của mình bố trí, nhưng là có thể tự mình tham dự trong đó thì lại khác, rất thú vị. Nàng nhất định phải đem nơi này trang hoàng sắp xếp thật ấm áp, thoải mái, mỹ quan, hào phóng,... mà lại có hương vị gia đình. “Cục cưng, tới bên này!” Hiền Viên Tuyết đem tiểu Sa nhi đến chỗ cửa sổ, “Cục cưng, thấy được cái gì?” “Oa! Là trường học!” Tiểu Sa nhi siêu cấp hưng phấn chỉ ngoài cửa sổ, là học viện nàng đang đi học với vài cái chữ to vàng lóng lánh, hèn gì lúc đi đường nàng cứ cảm thấy sao mà quen quen. “Đúng vậy! Đây cũng là nguyên nhân cha mua lại nơi này. Trường học cách nhà quá xa, sau này

giữa trưa, cục cưng là có thể về nơi này nghỉ ngơi, mà cha cũng sẽ về đây với cục cưng, buổi tối chúng ta cùng một chỗ về nhà. Nếu ngày nào đó cục cưng không muốn ở nhà, chúng ta cũng có thể đến nơi đây ở vài ngày, cục cưng có chịu không?” Hiền Viên Tuyết đã bắt đầu ảo tưởng đến ngày cùng cục cưng ở chung sau này. Kỳ thật lời anh vừa mới nói chỉ là nguyên nhân phụ, nguyên nhân chính là lừa dục quấy phá, muốn chiếm lấy cục cưng từng phút từng giây. Sau này giữa trưa cục cưng về đây, có thể giảm thiểu rủi ro cục cưng ở trong trường học bị một số nam sinh không đứng đắn để ý. Hơn nữa, ở đây không có bóng đèn ABCDEF, anh có thể tùy thời cùng cục cưng tận tình thân thiết. Còn có thể cùng cục cưng làm một ít trò chơi, gia tăng một chút cuộc sống tình thú. “Cha...” Tiểu Sa nhi đã hoàn toàn lâm vào thế giới Hiền Viên Tuyết vẽ ra, “Khi nào thì con có thể trang hoàng được?” Tiểu Sa nhi chờ mong hồi, nàng hiện tại đều đã muốn còn không kịp. “Ha ha, ngày mai đi!” Hiền Viên Tuyết ôm tiểu Sa nhi, hôn môi nàng, “Ngày mai không phải cuối tuần sao? Cục cưng có thể mang người đi mua này nọ, Không cần lo lắng chuyện tiền, cha sẽ cho vài người đến đây giúp con, sau đó con muốn làm sao thì làm!” “Đa! Cha thật tốt!” Tiểu Sa nhi vui vẻ hôn Hiền Viên Tuyết mấy cái, “Cha, chúng ta về nhà đi, cục cưng muốn liệt kê, đem thứ muốn mua viết ra hết, cục cưng muốn mua thật nhiều thật nhiều gì đó!” “Được rồi, chỉ cần con thích là tốt rồi!” Hiền Viên Tuyết thân ái xoa xoa tóc tiểu Sa nhi...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Chương 36 Sáng sớm chủ nhật, tiểu Sa nhi vội vã rời giường. Sau khi chuẩn bị ổn thỏa, đem theo vài vệ sĩ cha phái tới cùng ngân phiếu hôm qua đã theo cha đi lấy và tờ danh sách những thứ cần mua dài dằng dặc, xuất phát tới siêu thị cao cấp nhất để mua sắm. Chiếc xe Cadillac chậm rãi dừng trước cửa trung tâm thương mại danh tiếng nhất. Mọi người xung quanh bắt đầu tò mò nhìn, xem kẻ có tiền ấy là ai, không chừng có thể kẻ đó là người mình biết. Đây chỉ là lòng hiếu kỳ của quần chúng chung quanh, bởi vì siêu thị này tụ tập toàn danh phẩm sa hoa nổi danh cả nước, các loại vật phẩm trên thế giới đều đầy đủ, một cái thương phẩm tùy tiện ở đây cũng đủ cho người có thu nhập bình thường sống nửa năm. Thường thì người có tiền, thí dụ như giới nhân vật nổi tiếng, trùm thương giới, tiểu thư nhà giàu, ngôi sao tai to mặt lớn mới lại đây mua sắm tiêu phí. Cho nên, dân chúng đã cảm thấy quen mắt với những người tới nơi này, hơn nữa nơi này cũng là trọng địa mai phục của bọn chó săn tin tức. Cửa xe mở ra, đám vệ sĩ toàn thân mặc đồ đen bước xuống xếp thành hai hàng ngay ngắn, cung kính nghiêng đón chủ nhân trên xe. Thấy cảnh này, có người bắt đầu đoán, không chừng đây là lãnh đạo quốc gia nào đó đến đây? Càng thêm tò mò nhìn xung quanh... Chỉ thấy một vị tiểu mỹ nhân tóc vàng chậm rãi bước xuống xe, người đẹp mặc áo trắng bên trong, bên ngoài khoác chiếc áo màu vàng nhạt, cổ áo viền lông thỏ, phía dưới là váy da bò ngắn, kết hợp với giày trắng. Đơn giản nhưng vẫn rất cao nhã. Trên mặt mang kính mắt viền vàng, đúng chuẩn hình tượng thiên kim tiểu thư nhà giàu. Nháy mắt, tiểu Sa nhi trở thành tiêu điểm của mọi người. Đàn ông thì nhìn đến ngẩn ngơ rồi ao ước, phụ nữ vừa hâm mộ vừa ghen tỵ ngút trời. Nhưng chẳng có điều gì có thể ảnh hưởng đến tâm trạng tốt đẹp hôm nay của tiểu Sa nhi. Đây là lần đầu tiên tiểu Sa nhi đi shopping một mình, nàng rất là hưng phấn, bình thường ở nhà muốn cái gì thì cha cũng đều đã chuẩn bị tốt cho nàng. Lúc ở trường học, căn bản không tiêu đến tiền. Vì vậy, tuy mang tiểu Sa nhi tiếng là tiểu thư con nhà giàu nhưng chưa từng chân chính tự mình tiêu sài, điều này đã làm nàng buồn bực. Cho nên hôm nay nàng muốn tận tình mua, tùy ý mua, sau đó đem toàn bộ về lấp đầy chỗ ở của cha và nàng. Nàng hôm nay muốn tiêu hết một đồng tiền, ném chút mùi vị của kẻ có tiền thoải mái, dù sao thứ cha có chính là tiền, nàng tiêu phí nhiệt tình coi như là hỗ trợ, vừa thỏa mãn nhu cầu, vừa kéo kinh tế tăng trưởng. Tiểu Sa nhi hào hứng dùng ngón giữa đẩy kính mắt trên sống mũi, hăm hở kêu to, “Đi thôi!” Sau đó bước đi vào khu mua sắm, để lại sau lưng vô số ánh mắt hâm mộ sùng bái ghen tị... “Chào tiểu thư, hoan nghênh tiểu thư quang lâm, xin hỏi tiểu thư cần mua cái gì ạ? Tôi là nhân viên hướng dẫn ở đây, chân thành vì tiểu thư phục vụ!” Nhân viên hướng dẫn rất nhiệt tình, phải biết rằng khách đến nơi này không phải là người có thể chọc được, cho nên mỗi người đều tận tâm hết sức. “Tôi muốn trang hoàng nhà mới, trước tiên hãy cho tôi xem một ít đồ dùng trong nhà!” Tiểu Sa nhi trả lời. “Vâng! Gia cụ ở tầng bảy, xin mời tiểu thư đi theo tôi!” Nhân viên hướng dẫn cung kính đi phía trước dẫn đường. “Oa! Thật nhiều thật nhiều giường!” Tiểu Sa nhi kinh ngạc nhìn, đủ các loại giường lớn. “Chào tiểu thư, hoan nghênh quang lâm nơi này, xin hỏi tiểu thư muốn mua loại nào ạ?” Người bán hàng nghiêng tiến lên đây. “Tôi hả? Tôi muốn các người lấy cho tôi cái giường lớn tốt nhất quý nhất thoải mái nhất ở nơi này!” Tiểu Sa nhi hùng hồn nói. “Hả? Tốt nhất quý nhất thoải mái nhất?” Người bán hàng hiển nhiên bị lời nói hùng hồn của tiểu Sa nhi làm kinh ngạc, loại khách hàng không thèm xem giường mà đã ngay lập tức muốn thứ tốt nhất này rất ít gặp, hơn nữa vẫn là một đứa bé. Nếu như không phải thấy phía sau nàng có một đám vệ sĩ, nàng nhất định hoài nghi là đứa trẻ này có ý đến quấy rối. “Đúng vậy! Như thế nào, nơi này không có sao?” Tiểu Sa nhi nhụt chí hỏi, thật là, cứ như vậy còn dám xưng nơi mua bán nổi tiếng cả nước, uống công nàng mong đợi nửa ngày. “Không, chúng tôi có! Mời tiểu thư xem, đây là giường KINGSIZE, nó...” Nhân viên bán hàng phục hồi lại tinh thần lập tức trở về trạng thái công tác, chuẩn bị hành giới thiệu thương phẩm. “OK! Chính là nó!” Tiểu Sa nhi đại khái nhìn thoáng qua, thấy không có trở ngại, muốn tiết kiệm thời gian còn mua thứ khác. “Này, chú đi tính tiền! Sau đó nói cho bọn họ đem đến tiểu khu XX!” Tiểu Sa nhi lấy ra chi phiếu, giao cho một vệ sĩ. “Vâng, tiểu thư!” Vệ sĩ Giáp nghe lời mà đi. “Xin hỏi tiểu thư có cần mua thêm đồ dùng trên giường không?” Nhân viên bán hàng làm hết phận sự hỏi, “Nơi này chúng tôi có nguyên bộ đồ dùng trên giường, nơi khác không có bán thứ này.” “Vậy à? Muốn! Đồ dùng trên giường màu sắc như thế nào?” Tiểu Sa nhi hỏi. “Xin hỏi giường là ai dùng ạ? Nếu như là tiểu thư, tiểu thư cảm thấy màu hồng nhạt được không?” Người bán hàng đề cử với tiểu Sa nhi. “Hồng nhạt?” Tiểu Sa nhi ảo tưởng một chút, bộ dáng Hiền Viên Tuyết ngủ trên giường lớn màu hồng nhạt, tự dung rét lạnh, “Không được! Chọn màu nào thích hợp chọn nam ấy!” “Màu đen đi, màu đen có vẻ cao quý trầm ổn!” Người bán hàng tiếp tục đề nghị. “Màu đen? Không! Giống màu chết chóc, rất áp lực!” Tiểu Sa nhi lập tức từ chối. “Màu trắng nhé? Màu trắng sạch sẽ!” Người bán hàng kiên nhẫn đề nghị. “Màu trắng? Không! Tôi là chuyển vào nhà mới, cũng không phải trong nhà có người chết!” Tiểu Sa nhi tiếp tục phủ định. “Vậy màu đỏ thắm? Nếu là chuyển nhà mới, màu đỏ có vẻ vui sướng!” Người bán hàng khề cần môi, lúc này cô nhóc nên vừa lòng đi? “Đỏ thắm? Không! Hiện tại dùng màu này, mai mốt kết hôn phải làm sao?” Tiểu Sa nhi tiếp tục phủ định. “Màu rượu chát được không, cao quý thanh lịch?” Người bán hàng hữu khí vô lực đề nghị. “Rượu chát? Không! Trong nhà đã có rượu chát, nhìn tục lắm!” Tiểu Sa nhi tiếp tục phủ định. “Thực xin lỗi, tiểu thư, chúng tôi chỉ còn màu xanh da trời...” Người bán hàng có chút xúc động nhìn xuống suy nghĩ đem tiểu Sa nhi đánh toi bời, nàng chưa từng gặp khách hàng nào khó thu phục như thế. Nhìn đám vệ sĩ hung thần ác sát sau lưng tiểu Sa nhi, nàng vẫn là nhịn xuống. “Màu xanh da trời? Vậy thì màu xanh da trời đi! Cùng với màu mắt của ta và cha, rất tốt! Như vậy trước đi, ta không chọn nữa!” Tiểu Sa nhi sau khi mua xong giường liền kêu nhân viên hướng dẫn đem nàng đến khu vật phẩm khác

Chương 34

Chương 37 “Ừ, được lắm! Những thứ kia tốt thật!” Tiểu Sa nhi tay trái ôm ngực, tay phải chống đỡ cằm, nhìn đồ dùng vệ sinh, làm bếp rực rỡ muôn màu, tán thưởng nói. “Ok! Các người ở phía sau, đợi lát nữa tôi chỉ người nào thì người đó sẽ phụ trách mua, biết chưa?” Tiểu Sa nhi nói với đám vệ sĩ. Mua đồ này họ dĩ nhiên cần người có thể lực, có nhiều sức lao động miễn phí như thế mà không sử dụng thì chính là đồ ngốc. “Vâng!” Tất cả vệ sĩ đều nhất trí trả lời. Mua vài cái đồ này họ thôi mà, cũng không phải gọi bọn hắn đi liều mạng. Hơn nữa cho dù thật sự là đi liều mạng, vì tiểu thư đáng yêu như thế, cũng là đáng giá. Cho nên lúc nhận được nhiệm vụ hộ tống tiểu Sa nhi đi dạo phố, mọi người đều là xoa tay, nóng lòng muốn thử. “Này, này, này, này, a, còn có này, tôi đều mua!” Tiểu Sa nhi ngón tay thon dài chỉ, đám vệ sĩ lập tức nghe lời hành động. “Ồ, nơi này của các người có lò nướng không?” Tiểu Sa nhi tiểu đạo qua một vòng, không nhìn thấy thứ mình muốn mua. “Có! Lò nướng ở tầng B, mời đi bên này!” Nhân viên hướng dẫn mua hàng từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, lần đầu tiên nàng thấy có người mua đồ kiểu như vậy, hoàn toàn không thèm cẩn thận chọn lựa, tùy tiện chỉ một cái là xong, nàng thật là phải nữ sao? Có tiền cũng không thể qua loa như vậy chứ. “Này! Tôi muốn mua cái lò nướng tốt nhất!” Tiểu Sa nhi trực tiếp đưa ra yêu cầu. Nàng muốn mua một cái lò nướng cỡ lớn, mỗi ngày đều làm cho cha ăn bánh bích quy và bánh ngọt. Tiểu Sa nhi tiếp tục nhìn xung quanh. “Oa! Là bồn tắm bằng gỗ kia!” Nhìn qua góc sáng sủa bên kia thấy đủ loại bồn tắm lớn nhỏ, tiểu Sa nhi siêu cấp hưng phấn đi nhanh qua. Nàng từ lâu đã muốn mua một cái bồn tắm, sau đó giống như mỹ nữ cổ đại rắc đầy cánh hoa vào. He he, mình còn có thể kêu cha ở bên ngoài hầu hạ, có thể gia tăng cuộc sống tình thú. “Tôi muốn cái bồn tắm lớn nhất ở đây” Tiểu Sa nhi chỉ một cái bồn tắm lớn có thể chứa được mấy người, hưng phấn yêu cầu, “A, đúng rồi, tôi muốn là loại bồn tắm mát xa lớn nhất” Tiểu Sa nhi thêm vào yêu cầu, bình thường khi cha xong việc về nhà, thời gian tắm rửa nên thả lỏng thư thái một chút. Oa! Nàng như thế là tốt bụng đó chứ? Không phải mua bất kể cái gì cũng đều vì cha sao? Tiểu Sa nhi hiện tại tự sùng bái chính mình, thấy mình thật sự là rất hiểu thuận. “Ok, dời trận địa nào!” Thấy mấy thứ đồ đặc cơ bản ở tầng này đã mua xong, tiểu Sa nhi quyết định đổi qua nơi khác. Dù sao siêu thị này rất nhiều tầng, nàng không muốn loay hoay mãi một chỗ. “Tôi muốn cái này!” Tiểu Sa nhi chỉ một bộ sofa siêu cấp xa xỉ, thoải mái và mềm mại. “Tôi muốn cái này!” Tiểu Sa nhi chỉ một cái ghế quý phi, được thêu thủ công toàn bộ, nhìn cực kỳ sang quý. “Tôi muốn cái này!” Tiểu Sa nhi chỉ một cái lò sưởi làm bằng gỗ lim kiểu cổ điển âm tường cao hai thước, mùa đông có thể ở bên cạnh lò sưởi âm tường sẽ thoải mái vô cùng. “Tôi muốn cái này!” Tiểu Sa nhi chỉ nguyên bộ rạp chiếu phim gia đình cao cấp nhất trên thế giới. “Tôi muốn cái này!” ... “Tôi còn muốn cái này!” ... “Này tôi cũng muốn!” ... “Oa, mệt mỏi quá, chúng ta lên tầng giải trí ăn vài thứ đi, buổi chiều mua tiếp” Tiểu Sa nhi xoa xoa hai chân đã mỏi, nói với các vệ sĩ phía sau. “Ừa? Mọi người đâu hết rồi?” Tiểu Sa nhi về mặt hoang mang nhìn quanh quất. “Là như vậy, bọn họ đều đi tính tiền những thứ tiểu thư vừa mua” Nghe được tiểu Sa nhi nói muốn nghỉ ngơi, nhân viên hướng dẫn mua hàng thở dài một hơi nhẹ nhõm, cuối cùng cũng được nghỉ ngơi! Nàng vẫn là lần đầu tiên chứng kiến khách hàng như thế, không chọn lựa, tùy tiện chỉ tay là xong, cứ như vậy đến tận trưa. Có quý mới biết hôm nay nàng tiêu hết bao nhiêu tiền, ganh tị với kẻ có tiền quá! “Này! Tôi tới khu ăn uống nghỉ ngơi và ăn chút gì trước, cô tìm bọn họ trở về giúp”. Nói xong, tiểu Sa nhi đi trước một bước, lưu lại khuôn mặt của nhân viên hướng dẫn giống như vừa ăn một con ruồi bọ chết... Sau khi ăn cơm trưa, tiểu Sa nhi dẫn theo đám vệ sĩ tiếp tục can quét. “Cái này, cái này, cái này còn có cái này...” Tiểu Sa nhi chỉ quần áo trong cửa hàng. Kệ, cứ mua đã, trở về không thích sẽ không mặc. “Chào tiểu thư, quần áo nơi này của chúng tôi có màu sắc khác nhau, không biết tiểu thư thích màu nào?” “Vâng à...?” Tiểu Sa nhi suy tư một thoáng, “Mỗi màu đều chọn cho tôi một bộ” “Giày ở đây cũng khá! Ừm, tôi muốn đôi này, đôi này, đôi này, đôi này, đôi này, a, còn có đôi này” Tiểu Sa nhi nhìn một chút, nhanh chóng chọn ra kiểu giày mình thích. “Oa, caravat nhiều quá!” Tiểu Sa nhi nhìn các loại caravat trước mắt, quyết định mua cho cha mấy cái, nhưng mà kiểu dáng thì nhiều, thời gian không còn bao nhiêu, làm sao đây? “Này, tôi lấy toàn bộ, mỗi kiểu một cái” Tiểu Sa nhi dừng cảm tuyên bố! “Cái này tôi cũng muốn!” “A! Còn phải mua nội y Hello Kitty, áo ngủ, áo tắm... Tầng trên có bán đồ dùng thường ngày, tỷ như chén ăn cơm, ly trà, gối ôm vân vân, toàn bộ tôi đều phải mua! Hai người lập tức đi mua đi!” Tiểu Sa nhi quyết định phải hai vệ sĩ tách ra hành động, như vậy có thể tiết kiệm không ít thời gian. ... “Tiểu thư, mời đi theo tôi một chút!” Một vệ sĩ mới đi trả tiền về nói thật cẩn thận, sợ quấy rầy đến nhã hứng của tiểu Sa nhi. “Ừ? Xảy ra chuyện gì?” Tiểu Sa nhi lưu luyến buông kẹp tóc vừa mới thử, “Ồ, người tới thật vừa vặn, mấy cái kẹp tóc này tôi đều mua, nhớ rõ giúp tôi mang về!” “Sự tình là thế này, tiểu thư, cho tới bây giờ, tiểu thư đã mua hết toàn bộ tiền mặt và chỉ phiếu hơn 100 vạn. Tiểu thư có muốn mua nữa hay không?” Bảo tiểu cẩn thận nuốt nuốt nước miếng. Bình thường tiểu thư rất ít khi tiêu tiền tùy tiện, một lần tùy tiện này tiêu hết cả đồng tiền lớn. “Hả? Mau vậy? Tôi mua chưa đủ đâu!” Tiểu Sa nhi khó mà tin được, nàng mới mua một ít nhu yếu phẩm hàng ngày thôi mà, còn chưa mua tí đồ ăn nào. Nàng vốn lên kế hoạch mua một đồng lớn đồ ăn, sau đó đem một gian phòng làm nơi cất giữ. “Thật có lỗi, tiểu thư! Hay là chúng ta gọi điện thoại cho tổng giám đốc, để ngài ấy phái người đem thêm tiền lại đây?” Vệ sĩ phụ trách đề nghị. “Thôi khỏi! Dù sao những thứ cần thiết cũng đã mua xong, để về nhà rồi tính sau” Tiểu Sa nhi quyết định buông tha cho đám vệ sĩ đã theo nàng cả ngày hôm nay “Vâng đi, để hai người dẫn đường, bảo bọn họ đem vận chuyển toàn bộ đồ đã mua đến tiểu khu XX. Còn tôi về tới đó trước chờ các người” “Vâng!” Vệ sĩ Giáp thở dài một hơi nhẹ nhõm, tiểu thư cuối cùng cũng chịu trở về. “Tiểu thư cứ yên tâm, chúng tôi tuyệt đối phục vụ chu đáo. Một giờ sau tất cả sẽ được đưa đến, hơn nữa sẽ sắp xếp đến khi tiểu thư vừa lòng mới thôi!” “Được rồi! Cứ như vậy đi!” Tiểu Sa nhi gật đầu tỏ vẻ hài lòng, “À, đừng quên đem giúp tôi mấy cái kẹp tóc lúc này, sẽ trả tiền sau.” “Vâng...” Trí nhớ tiểu thư thật tốt, còn tưởng rằng nàng đã quên mấy cái kẹp tóc vừa rồi. Lúc gặp lại, chi phiếu lại được dịp tiêu tốn nha.

Chương 35

Chương 38 “Này, nhích cái kia qua bên trái một chút! Nhìn chỗ khác làm gì, là nói chú đó, chú Miệng Rộng. A, đúng đúng đúng, là như thế. Chú Miệng Rộng giỏi quá!” Hiện tại tiểu Sa nhi đứng ở trên sô pha, một tay vịn thắt lưng, tay kia thì chỉ huy đám vệ sĩ sắp xếp đồ đạc. “A! Đợi chút! Chú Miệng Rộng, lại qua bên phải một chút...” Tiểu Sa nhi chỉnh sửa lại. “Đã biết! Tiểu thư, như vậy được chưa?” Vệ sĩ Giáp đem khung hình nhích sang phải một chút, rồi cẩn thận hỏi. “Ok, cứ như vậy! Treo lên đi!” Tiểu Sa nhi vừa lòng nhìn khung hình to lớn, là ảnh chụp của nàng và cha cười rất ngọt ngào. Đúng rồi, thế này mới có cảm giác gia đình chứ. “A! Chú Nhỏ Con làm từ từ thôi, coi chừng làm hỏng cái gương đó.” Tiểu Sa nhi hét to, đó là cái gương ốp tường nàng đã chọn, đặt trong phòng tắm cảm giác sẽ rất tuyệt. “Vâng! Tiểu thư yên tâm, tôi sẽ chú ý!” “Chú Nhỏ Con” bắt đầu cười, thật cẩn thận cùng người khác đem gương chuyển vào phòng tắm. “Tiểu thư, phòng bếp đã sắp xếp hoàn chỉnh theo yêu cầu của tiểu thư, có muốn xem lại không?” Vệ sĩ Bình đã làm xong công việc được giao, đang báo cáo với tiểu Sa nhi. “Không cần, cháu tin tưởng năng lực của chú Mũi To. Đúng rồi, chú Mũi To, phiền chú đi qua phòng tập thể hình. Nhìn xem chú Mất Tam Giác chuẩn bị có tốt không?” “Được!” Vệ sĩ Bình nghe lời đi tới phòng tập thể thao. Trong phòng tắm... “Này, cẩn thận một chút nha, cái này không cần thận xiu thôi là bề liền đó. Coi chừng tiểu thư phạt đó.” Vệ sĩ Ất nhắc nhở đồng bọn đang làm cùng. “Dĩ nhiên là tôi biết, Nhỏ Con tiên sinh!” Vệ sĩ Đinh tỏ vẻ bất mãn, nhìn không được trêu ghẹo đồng bọn. “Cảm miệng! Nhỏ Con là để cậu kêu sao?” Vệ sĩ Ất lớn tiếng phản bác, “Nhỏ Con chỉ một mình tiểu thư có thể kêu thôi!” Hắn buồn bực nói, thân là vệ sĩ cao cấp, vậy mà ở trong này làm phụ khuôn vác. Làm phụ khuôn vác đã đành, sao còn bị gọi là chú Nhỏ Con? Hắn cũng không phải không có tên. Hơn nữa, bộ dạng của hắn làm cho tiểu thư không vừa mắt hay sao mà gọi hắn là chú Nhỏ Con chứ? Nguyên nhân cùng kết quả của chuyện này là vì muốn sửa sang trang hoàng nhà mới. Tiểu Sa nhi mang đến một đám vệ sĩ hỗ trợ làm việc, nhưng là vì người đông, không thể cứ kêu là chú trông không như thế, sẽ khó phân công nhân lực. Mà tiểu Sa nhi lười nhớ tên từng người, nên nàng quyết định dựa theo đặc điểm ngoại hình của từng người để gọi. Thế là mới có mấy cái tên Miệng Rộng, Nhỏ Con vv... “Tiểu thư, tên của tôi là XX, tiểu thư kêu tôi bằng tên được không?” Vệ sĩ Ất yếu xui đề nghị với tiểu Sa nhi. “Sao? Chú không thích cái tên mới cháu đặt cho hả?” Tiểu Sa nhi khổ sở hỏi. “Không phải không thích, chính là, chính là kêu Nhỏ Con thấy nó kỳ kỳ...” Vệ sĩ Ất có tật giật mình bèn tránh ánh mắt tiểu Sa nhi, lí nhí kháng nghị. “Ừ, cháu biết rồi...” Tiểu Sa nhi khổ sở ngồi trên mặt đất, lấy tay vẽ vòng tròn, ủy khuất nói: “Cháu biết, nhất định các chú đều không thích cháu, chê cháu phiền, chê cháu ngu dốt. Đã lớn chừng này, mà tên của các chú cũng không nhớ được, còn tự mình cho là đúng đặt một ít danh hiệu! Thực xin lỗi, chú à, thật sự xin lỗi! Chú, đừng giận, đừng ghét bỏ cháu được không? Ô...” “Áy, này, này...” Vệ sĩ Ất dưới cái nhìn căm tức của đồng bọn đã ướt đầm mồ hôi, hiện tại hắn hoài nghi nếu như mình dám nói một tiếng không, đám đồng bọn vào sinh ra từ này nhất định sẽ lập tức giết chết mình. Huống chi thấy tiểu Sa nhi ủy khuất như vậy, dù cho là ai cũng không nỡ nhẫn tâm cự tuyệt. “Tiểu thư, thật ra chú Nhỏ Con cũng rất dễ nghe, hơn nữa cũng chuẩn xác, tiểu thư thật thông minh!” Vệ sĩ Ất lòng đang nhỏ máu nói. “Thật không?” Tiểu Sa nhi ngẩng đầu, nóng bỏng nhìn vệ sĩ Ất, “Vậy cháu vẫn có thể gọi chú là chú Nhỏ Con hả?” “Dĩ nhiên, có thể!” Cứ như vậy, vệ sĩ Ất liền hoàn toàn bán chính mình cho tiểu Sa nhi. Không có biện pháp, ai bảo bọn hắn đều thực thích tiểu thư chứ. Không phải là vì quan hệ chủ tớ, mà là thật sự thích tiểu thư. Tuy rằng tiểu thư bình thường có chút nghịch ngợm, có chút gây sự, có chút ác chất, có chút tùy hứng, nhưng mà, tiểu thư vẫn thực là thiện lương, kiên nhẫn, thông minh, đáng yêu, hiểu ý cấp dưới... “Tiểu thư, phòng tập thể thao đã sửa sang xong!” “Tiểu thư, thư phòng đã sửa sang xong!” “Tiểu thư, phòng tắm đã sửa sang xong!” “Tiểu thư, phòng khách đã sửa sang xong!” ... “Ha ha, cuối cùng toàn bộ cũng đã chuẩn bị tốt. Mọi người vất vả quá. Nghỉ ngơi một chút, rồi ăn thử điểm tâm cháu mới làm! Nơi này có nước trà ngon cháu vừa pha, còn có nước trái cây!” Tiểu Sa nhi nhiệt tâm chiêu đãi đám vệ sĩ đã vì nàng vất vả cả ngày, không chút tiếc rẻ nào khi để mọi người thưởng thức một chút tài nghệ của nàng. “Cảm ơn tiểu thư!” Mọi người cảm khái, quả nhiên vẫn là tiểu thư tốt nhất, rất biết săn sóc người khác. Vì sự vui vẻ của tiểu thư, cho dù là bình thường tiểu thư bày chút trò đùa dai, bọn họ cũng cam chịu, cũng thấy đáng giá...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 36

Chương 39 “Chà, tay nghề tiểu thư giỏi quá, bánh bích quy vừa thơm vừa ngọt, ăn ngon thật!” Vệ sĩ Giáp thật tình khen ngợi. “Đúng vậy, đúng vậy, tiểu thư thật sự quá lợi hại, đây là lần đầu tiên tôi được ăn điểm tâm ngon đến như thế!” Vệ sĩ Ất phụ họa theo đuôi, vượt mông ngựa với Sa nhi. “Hi hi, làm gì mà ngon như các chú nói chứ?” Tiểu Sa nhi luôn tự xưng là thông minh vô địch nghe mọi người ca ngợi cũng có chút ngượng ngùng, thẹn thùng, “Nếu mọi người thích thì ăn nhiều một chút, sau này cháu sẽ làm thêm cho mọi người ăn!” “Thật không? Tiểu thư thật sự là quá tốt!” Đám vệ sĩ hoan hô, quả nhiên vẫn là tiểu thư đối với bọn họ tốt nhất. “Ha ha...” Tiểu Sa nhi cười thật to, rất vui vẻ! “Khụ khụ!” Hiên Viên Tuyệt đến, anh nghĩ sẽ cùng với cục cưng ân ái ngọt ngào. Ai ngờ thấy cục cưng cư nhiên đối với đám đàn ông khác cười tít mắt, toàn bộ tâm tình tốt đẹp trong nháy mắt tiêu tán. “Chào ông chủ!” Đám vệ sĩ toàn thể đứng dậy, thừa dịp Hiên Viên Tuyệt xoay người liền cố nuốt nhanh xuống khối điểm tâm còn chưa nhai xong, thiếu chút nữa nghẹn cứng. “Ừ! Nếu không có việc gì nữa thì các người lui xuống hết đi!” Hiên Viên Tuyệt lạnh lùng ra lệnh, lập tức đuổi người. “Dạ!” Đám vệ sĩ lập tức chạy nhanh như chim bay, giỡn chơi, bây giờ còn ngây ngốc ở lại trong này không phải là để bị ông chủ khai trừ sao? “A, cha đã về!” Tiểu Sa nhi trước tiên vui vẻ đón cha, sau đó đem bánh bích quy chính mình làm ra đưa cho Hiên Viên Tuyệt như hiện vật quý, “Cha, thường ngày cha xem thường con, con làm được bánh bích quy rồi nè!” Hiên Viên Tuyệt cúi đầu nhìn xem tiểu Sa nhi đưa tới một mâm bánh bích quy, tùy ý nhặt lên một khối quăng vào miệng. Vốn anh không thích đồ ngọt, nhưng là đây là cục cưng tự mình làm nên dĩ nhiên có sự khác biệt. Nhưng mà vừa rồi anh không nhìn lầm, đám vệ sĩ ăn chính là loại bánh bích quy này, nghĩ đến đây trong lòng càng không thích! “Cha, ăn ngon không?” Tiểu Sa nhi chờ mong hỏi, nàng muốn nghe cha khẳng định. “Bình thường thôi!” Hiên Viên Tuyệt cười có một chút xấu xa, nâng mặt tiểu Sa nhi lên, cúi đầu hôn xuống. Cái lưỡi linh hoạt đùa giỡn trong miệng tiểu Sa nhi, mút lấy lưỡi tiểu Sa nhi, bá đạo chơi đùa dây dưa, đồng thời dùng sức mút vào làm tiểu Sa nhi hít thở không thông, giống như chỉ có như vậy mới có thể giảm bớt hờn dỗi trong lòng. Một lúc sau mới lưu luyến buông ra, nhìn bộ dáng tiểu Sa nhi thở hồng hển, Hiên Viên Tuyệt thấy tâm trạng tốt hơn, “Cục cưng, cảm thấy hương vị thế nào?” “Dạ... Ngọt lắm!” Tiểu Sa nhi tựa vào trong lòng Hiên Viên Tuyệt, liều mạng bổ sung không khí. “Phải không?” Hiên Viên Tuyệt ái muội ở bên tai tiểu Sa nhi thổi khí. Tiểu Sa nhi thả cái khay trong tay xuống, Hiên Viên Tuyệt ôm lấy tiểu Sa nhi, đi về phía phòng ngủ. Hiên Viên Tuyệt nhìn sơ chung quanh một chút xem cục cưng trang hoàng phòng ngủ như thế nào. Lấy màu xanh lam

chủ đạo, giường lớn màu xanh, một loạt tủ quần áo màu xanh, lại thêm trần nhà màu xanh, vì xây dựng cảm giác giống như bầu trời, cố ý có mấy đóa mây trắng phiêu đảng. Tổng thể mà nói là giản lược hào phóng, giống như đang đặt mình trong khoảng trời xanh mây trắng thanh thản điềm đạm, Hiền Viên Tuyết rất vừa lòng. Nhất là đối với cái giường, đủ lớn, đủ mềm, đủ thoải mái. “Cha, thả người ta xuống!” Tiểu Sa nhi ở trong lòng Hiền Viên Tuyết vịn vẹo không ngừng, giỡn sao, nàng cũng không phải đứa ngốc, cha trực tiếp đem nàng ôm vào phòng ngủ là vì cái gì, dùng ngón chân nghĩ cũng biết. “Cha, cha là đại sắc lang, ban ngày ban mặt muốn cùng cục cưng lên giường!” “Hả? Sao vậy? Cục cưng không muốn trên giường?” Hiền Viên Tuyết nhú mày, nhìn tiểu Sa nhi nhúc nhích mãi trong lòng, lừa dục lại tăng thêm vài phần! “Không muốn! Cha, được không?” Tiểu Sa nhi đáng thương nhìn Hiền Viên Tuyết. “Được! Nếu cục cưng muốn thay đổi chỗ, không lẽ cha không chịu con sao?” Hiền Viên Tuyết xấu xa cười, đem tiểu Sa nhi đặt lên bàn trang điểm, sau đó nhanh chóng cởi hết quần áo để lên. Trải trên mặt bàn trang điểm này là thảm từ lông tuyết điều với một loại cỏ dệt thành, được mang về từ Tây Tạng. Hai năm trước, lúc Hiền Viên Tuyết mang tiểu Sa nhi đến Tây Tạng du ngoạn, tiểu Sa nhi rất là thích các loại vật phẩm trang sức của người Tạng, thế là ở chợ quán Thiên Sơn mua được hai cái thảm. Hôm nay, vì trang sức của hai cha con, tiểu Sa nhi mới đem bảo bối áp đáy hòm lấy ra toàn bộ. Mà giờ phút này, tiểu Sa nhi lại là bị Hiền Viên Tuyết đặt ở cái thảm nàng thích nhất để làm tình. . . Hiền Viên Tuyết động tình hôn môi tiểu Sa nhi, bàn tay to trên thân thể trơn bóng của tiểu Sa nhi di chuyển, nhẹ nhàng đốt lửa. “Cục cưng, cục cưng, cha yêu con!” Hiền Viên Tuyết buông cái lưỡi tiểu Sa nhi ra, chuyển thành cắn cắn đôi môi hồng nhuận của nàng. Bình thường, anh tuyệt đối sẽ không đem mấy lời yêu đương nói ra miệng, đâu phải thời kỳ thiếu nam trưởng thành, hồ chút là cứ nói mấy lời tình ái. Nhưng lúc này đây, anh lại muốn thổ lộ với cục cưng tình cảm của mình. Vừa có thể gia tăng tình thú, vừa có thể làm cục cưng bớt chống cự. Chỉ cần mình đối với cục cưng nói lời yêu, lúc nào cục cưng cũng đều ngoan ngoãn đầu hàng, để mặc mình muốn làm gì thì làm. “Dạ, cha, cục cưng cũng yêu cha” Tiểu Sa nhi cũng động tình nói ra tình yêu của mình, thân thể không tự giác quăn chặt Hiền Viên Tuyết, cảm thụ thân hình cường kiện của cha. “Cục cưng!” Hiền Viên Tuyết hôn tiểu Sa nhi thật mạnh, bàn tay to đã sờ soạng đến chỗ tư mật, ngón tay tới tới lui lui vuốt ve tiểu âm hạch, “Thoải mái không, cục cưng?” Hiền Viên Tuyết hỏi. “Ừm, a, thoải mái...” Tiểu Sa nhi hai tay ôm Hiền Viên Tuyết, nhắm mắt lại, hưởng thụ Hiền Viên Tuyết phục vụ. Đã nếm qua mùi vị của tình dục nên nàng rất nhanh đã bị Hiền Viên Tuyết gọi lên dục hóa. “Cục cưng, cha làm cho con thoải mái hơn nữa, được không?” Hiền Viên Tuyết nhìn khuôn mặt hồng nhuận của tiểu Sa nhi, đôi mắt đậm màu dục vọng, cổ họng khàn khàn đề nghị. “Dạ được, ừm...” Tiểu Sa nhi gật đầu. “Ngaoan!” Hiền Viên Tuyết buông tiểu Sa nhi, đứng dậy lấy cái hộp nhỏ trong túi quần, đem cao được bôi loạn ở hoa huyết nhỏ của tiểu Sa nhi, nhanh chóng tiến vào. “Ồi... Cục cưng, nơi đó của con thật chặt, trơn mềm, thoải mái quá!” Hiền Viên Tuyết thở dài thỏa mãn, “Cục cưng, cha nhìn không được, muốn di chuyển!” Dứt lời, hai tay vịn eo tiểu Sa nhi, rút ra chọc vào thật nhanh, hưởng thụ tư vị mất hồn kia! “A... A... Cha, cha ... A, tuyệt quá!” Tiểu Sa nhi đã hoàn toàn trầm mê trong khoái hoạt do Hiền Viên Tuyết đem đến, vịn vẹo vòng eo, phối hợp ra vào với Hiền Viên Tuyết. Hai thân thể kết hợp gút gao cùng một chỗ, cùng nhau trầm luân trong khoái hoạt nguyên thủy nhất của loài người...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37

Chương 40 “Cục cưng, thoải mái không?” Sau khi ân ái, Hiền Viên Tuyết vẫn còn nằm trên thảm, ôm ấp tiểu Sa nhi, tay phải chơi đùa tóc tiểu Sa nhi. Từ lúc Hiền Viên Tuyết phát hiện tóc tiểu Sa nhi đem lại xúc cảm dễ chịu, thường ôm nàng vào lòng và đùa nghịch tóc nàng. Nhất là lúc tiểu Sa nhi vừa ngủ dậy, còn mơ mơ màng màng, mớ tóc vàng rực rối loạn, bộ dáng đáng yêu ghê gớm. Và thêm cả lúc vừa làm tình xong, thích ôm tiểu Sa nhi vào trong lòng, vuốt ve sợi tóc hỗn loạn của nàng, hưởng thụ sự mềm mại khó có. “Có...” Tiểu Sa nhi thoải mái ở trong lòng Hiền Viên Tuyết, mơ mơ màng màng, còn đang chìm đắm trong dư vị cao trào, mơ hồ lên tiếng, tiếp tục hưởng thụ sự ôn nhu âu yếm của Hiền Viên Tuyết. “A...” Tiểu Sa nhi đột nhiên tỉnh táo lại, hét lên một tiếng, đem đẩy Hiền Viên Tuyết trên người mình ra. Hiền Viên Tuyết đang nhắm mắt dưỡng thần không ngờ được tiểu Sa nhi đột nhiên tập kích, bị tiểu Sa nhi đẩy trở tay không kịp, trực tiếp lăn ra ngoài thảm. “Cục cưng, làm gì vậy?” Hiền Viên Tuyết khó chịu hỏi tiểu Sa nhi. “Oa! Cha hư! Cha là đor cái thảm mới của con” Tiểu Sa nhi chỉ mấy vết trắng vương trên thảm, lên án Hiền Viên Tuyết, “Đây là cái thảm cục cưng siêu thích, hôm nay là lần đầu tiên đem ra, đã bị cha làm dơ!” “Không phải chỉ là một cái thảm lông thôi sao?” Hiền Viên Tuyết khinh thường nói, “Cục cưng đừng buồn nữa, ngày mai cha mua cho con một cái đẹp hơn, thoải mái hơn, được không?” “Không cần! Cái khác cũng không đẹp bằng cái này. Con mặc kệ, cha đền đi!” Tiểu Sa nhi cự tuyệt rõ ràng, không để ý tới Hiền Viên Tuyết dỗ dành. “Vậy ngày mai cha gọi người đi Thiên Sơn, mua cho con một cái giống y hệt cái này, được chứ?” Hiền Viên Tuyết đứng dậy, đem tiểu Sa nhi lên giường, tiếp tục dỗ nàng. “Không cần! Cha, cục cưng chỉ thích cái này!” Tiểu Sa nhi không chịu, bắt đầu lay động Hiền Viên Tuyết. “Rót cuộc con muốn cha làm gì cho con?” Hiền Viên Tuyết cảm thấy kiên nhẫn của mình đã bị tiểu Sa nhi ma rít gần hết, quyết định để nàng nói ra nên giải quyết như thế nào. “Hi hi, dễ lắm, con muốn cha đem thảm đi giặt!” Tiểu Sa nhi cười, nói ra phương án giải quyết. “Ha ha, cục cưng vừa mới nói cái gì? Hình như cha không nghe thấy thì phải!” Khóe miệng Hiền Viên Tuyết run rẩy một chút, hoài nghi vừa rồi mình nghe không rõ. “Chính là, chính là cha phụ trách giặt tắm thảm là được rồi...” Tiểu Sa nhi cúi đầu nhìn ngón tay của mình, thỉnh thoảng ngẩng đầu liếc mắt một cái trộm ngắm Hiền Viên Tuyết, “Chỉ là cái thảm nhỏ, giặt có sao đâu!” “Không được!” Hiền Viên Tuyết lập tức cự tuyệt. Giỡn sao, là tổng giám đốc của một công ty lớn, vậy mà về nhà còn phải đi giặt giũ. Nếu mà truyền ra ngoài, còn gì là mặt mũi nữa chứ. “Con mặc kệ, thảm là cha làm dơ, cha phải đi giặt!” Tiểu Sa nhi thấy Hiền Viên Tuyết cự tuyệt, bắt đầu chơi xấu, đẩy ra Hiền Viên Tuyết lăn qua lăn lại trên giường. “Cha đi giặt thảm, vậy cục cưng làm gì?” Nhìn bộ dáng tiểu Sa nhi chơi xấu, Hiền Viên Tuyết có chút đau đầu hỏi. “Đơn giản! Cha đem thảm giặt, cục cưng hả? Hehe, đương nhiên phải đi nấu cơm chiều cho cha ăn. Như vậy mới là cuộc sống nên có của một gia đình!” Tiểu Sa nhi ôm cổ Hiền Viên Tuyết, vô cùng thân thiết ở trên mặt anh cọ cọ, “Được không? Lát nữa cha có thể ăn bữa tối tình yêu!” Tiểu Sa nhi vẫn muốn thể nghiệm một chút cuộc sống vợ chồng bình thường là như thế nào, chắc là gia đình cộng đồng chính là như vậy, hai người phối hợp, chia nhau làm việc thì phải. “Được rồi...” Hiền Viên Tuyết cảm thấy mình càng ngày càng không có lập trường, bị tiểu Sa nhi làm nũng một chút, lập tức tước vũ khí đầu hàng. “Cục cưng có biết nấu ăn không đó?” Hiền Viên Tuyết bình thường chỉ thấy tiểu Sa nhi làm bánh bích quy, chưa từng thấy nàng xuống bếp lần nào. “Đương nhiên! Chẳng qua nấu chút đồ ăn, có gì mà khó!” Tiểu Sa nhi kiêu ngạo tuyên bố, Liên gia đầu bếp còn khen điểm tâm nàng làm không dứt miệng, huống chi nấu chút cơm. “Được rồi!” Hiền Viên Tuyết ngầm đồng ý, mặc vào áo quần ở nhà, đi giặt thảm. Còn tiểu Sa nhi đeo tạp dề mới mua, bắt đầu ở phòng bếp thể hiện tài năng. Tại nhà ăn... “Cha, ăn ngon không?” Tiểu Sa nhi khần trương nhìn Hiền Viên Tuyết ăn thử cơm do mình làm. “Ừ, cục cưng làm rất khá!” Hiền Viên Tuyết dùng sức nhai miếng cải trắng trong miệng, sau khi gian nan nuốt xuống, miễn cưỡng cười, khen tài nghệ nấu ăn của tiểu Sa nhi. “Thật sao? Đây là

cục cưng lần đầu tiên nấu cơm đó! Ha ha, ta quả nhiên là thiên tài!” Nghe Hiền Viên Tuyết ca ngợi, tiểu Sa nhi sướng vô cùng, nhin không được tự đại một chút. “Đúng vậy, đúng vậy...” Hiền Viên Tuyết cố gắng ăn, còn không quên đáp lại tiểu Sa nhi vài câu. Cục cưng à, không phải cha muốn nói, nấu đồ ăn quả thật không khó, chỉ là con không thể nấu ngon ngay lập tức. Đồi trước Hiền Viên Tuyết ta tạo nghiệt gì, sau khi vất vả công tác một ngày, trước thấy nữ nhân của mình cùng đàn ông khác mất đi mây lại, đã mệt mỏi phải đi giặt, cuối cùng chỉ có thể ăn cái trắng! Một tô canh cái trắng!!! Trời ơi! “Cha, nếu ăn ngon, sau này mỗi ngày cục cưng đều nấu cho cha ăn, được không?” Tiểu Sa nhi đang xử lý món cơm Tây, cá ngừ Cali, pizza ưa thích do mình gọi tới, thật lòng nói. “Ặc...” Hiền Viên Tuyết đột nhiên bị một miếng nấu cái trắng chưa nhuyễn làm nghẹn. “A! Cha không sao chứ?” Tiểu Sa nhi quan tâm hỏi, đưa cho Hiền Viên Tuyết chén nước, “Ha ha, cha, cho dù cục cưng làm ăn rất ngon, cha cũng nên ăn từ từ thôi, yên tâm, không có ai dành ăn với cha đâu!” Cuộc sống ôi cuộc sống, đây chính là cuộc sống...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Chương 41 Ngày hôm sau đi học, tiểu Sa nhi vô cùng hưng phấn muốn khoe khoang cùng đám bạn tài năng nấu nướng của mình, nghĩ mình là vô sự tự thông, thiên tài hiếm có. “Oa!” Khang Duy Duy phun toàn bộ đồ ăn vừa nuốt vào miệng, “Này tiểu Sa, bạn muốn mưu sát tôi à, mấy thứ này mà cũng dám đem đi khoe, đem cho tiểu Lục từ nhà tôi nó còn không thèm ăn nữa kia, huống chi người!” “Bạn có khoa trương quá không, làm gì đến nỗi tệ dữ vậy?” Ngày hôm qua cha tôi ăn hết trơn luôn, còn khen tôi nấu ngon nữa kia!” Tiểu Sa nhi không tin, thử hồng học phản bác, còn đem ví dụ ngày hôm qua ra để tăng sức thuyết phục. “Bạn gạt người ta thì có, trừ phi lưỡi cha bạn có vấn đề, nếu không loại này làm sao ăn...” Khang Duy Duy bĩu môi, vẻ mặt khinh thường nhìn chằm chằm cái khay đựng đồ ăn. Tuy rằng nàng và tiểu Sa nhi là bạn tốt, nhưng không thể nào dối lòng để nói dối được. “Không có! Tôi gạt bạn làm gì? Chính cha tôi đã nói như thế!” Tiểu Sa nhi vùng nắm đấm nhỏ lên, cố gắng biện hộ. “Này, Vũ Văn, bạn nói đi, tôi nói đúng phải không?” Khang Duy Duy sáng suốt lựa chọn dời đi sự chú ý của tiểu Sa nhi, đem vấn đề vớt cho Vũ Văn Thiên Tường này giờ vẫn ngồi yên lặng. “Tường, anh là người tốt, anh sẽ không gạt em, đúng không?” Tiểu Sa nhi nhìn Vũ Văn Thiên Tường chờ mong, hi vọng có thể nghe được đáp án như mình muốn. “Ặc, này giờ mấy người đang nói chuyện gì?” Bị điểm danh, Vũ Văn Thiên Tường mới từ trạng thái mờ mịt thái trở về. “Ai nha, đâu cần phải hỏi người khác, tiểu Sa tự ăn thì biết liền à!” Khang Duy Duy vỗ ót, ý nghĩ vừa lóe, đề nghị. “Cũng đúng!” Tiểu Sa nhi gật đầu tỏ vẻ đồng ý, dưới tình huống Vũ Văn Thiên Tường chưa kịp ngăn cản, đã đem một miếng đồ ăn nuốt vô miệng, “Oa...” Tiểu Sa nhi nhanh chóng đem đồ ăn khó có thể nuốt xuống đó phun ra toàn bộ, “Phụt, phụt! Cho tôi miếng nước!” “Sa nhi, em có ổn không?” Vũ Văn Thiên Tường sẵn sàng đưa nước cho tiểu Sa nhi, còn vỗ nhẹ sau lưng nàng, giúp nàng thuận khí, không bị sặc nước. “Thế nào đã tin tôi rồi chứ?” Khang Duy Duy không để ý tới Vũ Văn Thiên Tường đang trừng mắt, dương dương tự đắc, nàng căn bản không chú ý tới biểu tình tiểu Sa nhi là chửi chực khóc. “Đủ rồi! Cậu bớt tranh cãi không được à?” Vũ Văn Thiên Tường quát Khang Duy Duy, “Sa nhi, em không sao chứ?” Rồi sau đó quan tâm hỏi tiểu Sa nhi. “Em không sao!” Tiểu Sa nhi rầu rĩ trả lời, “Tôi muốn ra ngoài một lát, các người không cần phải đi theo!” Dứt lời, liền đẩy Vũ Văn Thiên Tường, một mình chạy ra tiểu hoa viên, lâm vào trầm tư. Hôm đó mình làm đồ ăn khó ăn như vậy, thế mà cha ăn hết toàn bộ luôn. Đã vậy cha còn khen ngon, chắc là vì không muốn cho mình thất vọng đây. Oa! Ta thật sự là quá ngu ngốc! Lần đầu tiên tùy tiện nấu gì đó thì làm sao mà ngon được. Đúng như Duy Duy nói, tiểu Lục từ còn không thèm ăn thứ này. Cha ... Cha là trùng thối, hại cục cưng hiện tại rất khổ sở. Nhưng mà, lại có chút vui vẻ, cha là vì yêu mình mới không nói thật. Giờ phút này, tiểu Sa nhi nắm nắm đấm nhỏ, dưới đáy lòng thì, nhất định phải luyện tốt khả năng nấu nướng, nấu thật nhiều đồ ăn ngon cho cha ăn. Mỗi đến khi rất nhiều năm sau này, khi tiểu Sa nhi đã trưởng thành thành cô gái hiện đại ôn nhu thiện lương hiền lành, nàng và các bạn tụ tập sẽ ra tay biểu lộ chút tài nấu nướng. Sẽ có người cảm khái: “A, tương lai ai có thể lấy được tiểu Sa hiền lương thực đức như vậy làm vợ, xem như không sống uống phí!” Mà tiểu Sa nhi luôn cười nhưng không nói, đâu ai biết lúc trước vì luyện tập tay nghề, mỗi ngày đọc sách nấu ăn biết bao lâu, mỗi ngày tan học về nhà ở phòng bếp luyện tập bao lâu, mỗi ngày không có việc gì sẽ đi theo đầu bếp học tập bao lâu... Càng không ai biết, trước khi nàng có thể nấu ăn ngon đã thất bại bao nhiêu lần, Hiền Viên Tuyết đã vì nàng mà ăn bao nhiêu thứ khó có thể nuốt xuống. Cho tới bây giờ Hiền Viên Tuyết chưa từng nói đồ ăn tiểu Sa nhi làm khó ăn, đôi khi tiểu Sa nhi giận dữ, phát giận, Hiền Viên Tuyết chỉ biết cổ vũ nàng nói lần sau nhất định sẽ làm được tốt hơn. Mỗi lần nghĩ đến đây, tiểu Sa nhi liền cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất trên thế giới, có một người đàn ông như vậy bao dung, cổ vũ cho mình. Mà mình có thể báo đáp bằng cách cố gắng thật nhiều để nấu thành công các món ăn ngon, để mỗi ngày khi người đàn ông của mình tan sở về nhà, đều có thể ăn ngon miệng, cảm nhận được không khí gia đình ấm áp. Hai người đều là từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, có kẻ hầu người hạ. Nên tranh thủ vài ngày riêng tư trong thế giới hai người, sẽ tự mình làm, tự chăm sóc cho nhau. Hưởng thụ cuộc sống gia đình như bao người khác. Tình yêu là gì? Là khi ở cùng nhau sẽ dịu dàng quan tâm, cũng có lúc gặp ghen, nhưng cả hai người đều cố gắng, sẽ làm cho căn nhà hạnh phúc ngập tràn niềm vui, yêu thương và viên mãn... Trong văn phòng tổng giám đốc của tập đoàn Hiền Viên, người đàn ông đang cẩn thận tỉ mỉ phê duyệt văn kiện trước mặt. Bỗng nhiên, nghe được động tĩnh, giương mắt nhìn lên. Quả nhiên... “Con đem cơm?” Hiền Viên Tuyết mỉm cười nhìn người yêu trước mặt. “Dạ!” Tiểu Sa nhi vui vẻ gật đầu, đi đến bên cạnh Hiền Viên Tuyết, lấy bút máy trong tay anh bỏ xuống, “Con nấu bữa ăn khuya, cha ăn một chút đi, lát nữa làm việc tiếp, nha?” “Ừ! Nào, để cha xem bảo bối của cha lần này nấu món gì ngon cho cha ăn đây!” Hiền Viên Tuyết chờ mong nói, nhanh tay mở cặp lồng cơm còn ấm. Nháy mắt, hương thơm liền tràn ngập văn phòng. “Cha, lát nữa con với cha cùng nhau tăng ca đi!” Tiểu Sa nhi đề nghị nói. “Được!” Hiền Viên Tuyết gật đầu, có tiểu Sa nhi bên cạnh, chắc chắn mình sẽ giải quyết xong công việc rất nhanh

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(cham)Net**.

Chương 39

Ngày hôm sau đi học, tiểu Sa nhi vô cùng hưng phấn muốn khoe khoang cùng đám bạn tài năng nấu nướng của mình, nghĩ mình là vô sự tự thông, thiên tài hiếm có. “Oa!” Khang Duy Duy phun toàn bộ đồ ăn vừa nuốt vào miệng, “Này tiểu Sa, bạn muốn mưu sát tôi à, mấy thứ này mà cũng dám đem đi khoe, đem cho tiểu Lục từ nhà tôi nó còn không thèm ăn nữa kia, hưởng chi người!” “Bạn có khoa trương quá không, làm gì đến nỗi tệ dữ vậy?” Ngày hôm qua cha tôi ăn hết trơn luôn, còn khen tôi nấu ngon nữa kia!” Tiểu Sa nhi không tin, thờ hồng học phản bác, còn đem ví dụ ngày hôm qua ra để tăng sức thuyết phục. “Bạn gạt người ta thì có, trừ phi lưỡi cha bạn có vấn đề, nếu không loại này làm sao ăn...” Khang Duy Duy bĩu môi, vẻ mặt khinh thường nhìn chằm chằm cái khay đựng đồ ăn. Tuy rằng nằng và tiểu Sa nhi là bạn tốt, nhưng không thể nào dối lòng để nói dối được. “Không có! Tôi gạt bạn làm gì? Chính cha tôi đã nói như thế!” Tiểu Sa nhi vung nắm đấm nhỏ lên, cổ họng biện hộ. “Này, Vũ Văn, bạn nói đi, tôi nói đúng phải không?” Khang Duy Duy sáng suốt lựa chọn dời đi sự chú ý của tiểu Sa nhi, đem vấn đề vứt cho Vũ Văn Thiên Tường này giờ vẫn ngồi yên lặng. “Tường, anh là người tốt, anh sẽ không gạt em, đúng không?” Tiểu Sa nhi nhìn Vũ Văn Thiên Tường chờ mong, hi vọng có thể nghe được đáp án như mình muốn. “Ặc, này giờ mấy người đang nói chuyện gì?” Bị điểm danh, Vũ Văn Thiên Tường mới từ trạng thái mờ mịt thái trở về. “Ài nha, đâu cần phải hỏi người khác, tiểu Sa tự ăn thì biết liền à!” Khang Duy Duy vỗ ót, ý nghĩ vừa lóe, đề nghị. “Cũng đúng!” Tiểu Sa nhi gật đầu tỏ vẻ đồng ý, dưới tình huống Vũ Văn Thiên Tường chưa kịp ngăn cản, đã đem một miếng đồ ăn nuốt vô miệng, “Oa...” Tiểu Sa nhi nhanh chóng đem đồ ăn khó có thể nuốt xuống đó phun ra toàn bộ, “Phụt, phụt! Cho tôi miếng nước!” “Sa nhi, em có ổn không?” Vũ Văn Thiên Tường sẵn sàng đưa nước cho tiểu Sa nhi, còn vỗ nhẹ sau lưng nằng, giúp nằng thuận khí, không bị sặc nước. “Thế nào đã tin tôi rồi chứ?” Khang Duy Duy không để ý tới Vũ Văn Thiên Tường đang trừng mắt, dương dương tự đắc, nằng căn bản không chú ý tới biểu tình tiểu Sa nhi là chửi chửi khốc. “Đủ rồi! Cậu bớt tranh cãi không được à?” Vũ Văn Thiên Tường quát Khang Duy Duy, “Sa nhi, em không sao chứ?” Rồi sau đó quan tâm hỏi tiểu Sa nhi. “Em không sao!” Tiểu Sa nhi rầu rĩ trả lời, “Tôi muốn ra ngoài một lát, các người không cần phải đi theo!” Dứt lời, liền đẩy Vũ Văn Thiên Tường, một mình chạy ra tiểu hoa viên, lâm vào trầm tư. Hôm đó mình làm đồ ăn khó ăn như vậy, thế mà cha ăn hết toàn bộ luôn. Đã vậy cha còn khen ngon, chắc là vì không muốn cho mình thất vọng đây. Oa! Ta thật sự là quá ngu ngốc! Lần đầu tiên tùy tiện nấu gì đó thì làm sao mà ngon được. Đúng như Duy Duy nói, tiểu Lục từ còn không thèm ăn thứ này. Cha ... Cha là trứng thối, hại cục cưng hiện tại rất khổ sở. Nhưng mà, lại có chút vui vẻ, cha là vì yêu mình mới không nói thật. Giờ phút này, tiểu Sa nhi nắm nắm đấm nhỏ, dưới đáy lòng thề, nhất định phải luyện tốt khả năng nấu nướng, nấu thật nhiều đồ ăn ngon cho cha ăn. Mãi đến khi rất nhiều năm sau này, khi tiểu Sa nhi đã trưởng thành thành cô gái hiện đại ôn nhu thiện lương hiền lành, nằng và các bạn tụ tập sẽ ra tay biểu lộ chút tài nấu nướng. Sẽ có người cảm khái: “A, tương lai ai có thể lấy được tiểu Sa hiền lương thực đức như vậy làm vợ, xem như không sống uống phỉ!” Mà tiểu Sa nhi luôn cười nhưng không nói, đâu ai biết lúc trước vì luyện tập tay nghề, mỗi ngày đọc sách nấu ăn biết bao lâu, mỗi ngày tan học về nhà ở phòng bếp luyện tập bao lâu, mỗi ngày không có việc gì sẽ đi theo đầu bếp học tập bao lâu... Càng không ai biết, trước khi nằng có thể nấu ăn ngon đã thất bại bao nhiêu lần, Hiền Viên Tuyết đã vì nằng mà ăn bao nhiêu thứ khó có thể nuốt xuống. Cho tới bây giờ Hiền Viên Tuyết chưa từng nói đồ ăn tiểu Sa nhi làm khó ăn, đôi khi tiểu Sa nhi giận dữ, phát giận, Hiền Viên Tuyết chỉ biết cổ vũ nằng nói lần sau nhất định sẽ làm được tốt hơn. Mỗi lần nghĩ đến đây, tiểu Sa nhi liền cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất trên thế giới, có một người đàn ông như vậy bao dung, cổ vũ cho mình. Mà mình có thể báo đáp bằng cách cố gắng thật nhiều để nấu thành công các món ăn ngon, để mỗi ngày khi người đàn ông của mình tan sở về nhà, đều có thể ăn ngon miệng, cảm nhận được không khí gia đình ấm áp. Hai người đều là từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, có kẻ hầu người hạ. Nên tranh thủ vài ngày riêng tư trong thế giới hai người, sẽ tự mình làm, tự chăm sóc cho nhau. Hưởng thụ cuộc sống gia đình như bao người khác. Tình yêu là gì? Là khi ở cùng nhau sẽ dịu dàng quan tâm, cũng có lúc gắt gỏng, nhưng cả hai người đều cố gắng, sẽ làm cho căn nhà hạnh phúc ngập tràn niềm vui, yêu thương và viên mãn... Trong văn phòng tổng giám đốc của tập đoàn Hiền Viên, người đàn ông đang cẩn thận tỉ mỉ phê duyệt văn kiện trước mặt. Bỗng nhiên, nghe được động tĩnh, giương mắt nhìn lên. Quả nhiên... “Con đem cơm?” Hiền Viên Tuyết mỉm cười nhìn người yêu trước mặt. “Dạ!” Tiểu Sa nhi vui vẻ gật đầu, đi đến bên cạnh Hiền Viên Tuyết, lấy bút máy trong tay anh bỏ xuống. “Con nấu bữa ăn khuya, cha ăn một chút đi, lát nữa làm việc tiếp, nha?” “Ừ! Nào, để cha xem bảo bối của cha lần này nấu món gì ngon cho cha ăn đây!” Hiền Viên Tuyết chờ mong nói, nhanh tay mở cặp lồng cơm còn ấm. Nháy mắt, hương thơm liền tràn ngập văn phòng. “Cha, lát nữa con với cha cùng nhau tăng ca đi!” Tiểu Sa nhi đề nghị nói. “Được!” Hiền Viên Tuyết gật đầu, có tiểu Sa nhi bên cạnh, chắc chắn mình sẽ giải quyết xong công việc rất nhanh

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

Cha, cục cưng hôm nay không muốn ngủ trong phòng ngủ, cục cưng muốn ngủ ở nhà ẩm trồng hoa, được không?” Sau buổi cơm chiều tại Hiền Viên gia, tiểu Sa nhi ngồi trên đùi Hiền Viên Tuyết, ngón tay vẽ nhẹ trong ngực Hiền Viên Tuyết, mềm mại yêu cầu. “Được! Cục cưng muốn đi nhà ẩm trồng hoa ngủ, vậy thì đi!” Hiền Viên Tuyết thoải mái đồng ý, lúc bình thường, chỉ cần không ảnh hưởng sức khỏe của cục cưng hoặc không có chuyện làm lòng anh không thoải mái (ví dụ cục cưng cùng đàn ông khác tình chàng ý thiếp), Hiền Viên Tuyết đều đáp ứng không chút do dự. “Ha ha, cha thật tốt!” Tiểu Sa nhi vui vẻ ôm mặt Hiền Viên Tuyết, hôn một cái thật kêu. “Nhưng mà, cha cùng với con ngủ!” Hiền Viên Tuyết bổ sung nói. Ngủ ở nhà ẩm trồng hoa, chuyện hữu tình như vậy làm sao có thể thiếu anh làm bạn chứ? “Dạ!” Tiểu Sa nhi gật đầu đồng ý. Kỳ thật nằng vốn tính chính là cùng cha ngủ, không có cha ôm ấp ấm áp, tiểu Sa nhi ngủ không ngon, còn có thể gặp ác mộng. Cái gọi là nhà ẩm trồng hoa, không giống như của mấy nhà có tiền khác. Nhà ẩm trồng hoa của Hiền Viên gia, tập hợp khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất trên thế giới, tuyệt đối không có gì sánh được. Kỳ thật, lúc Hiền Viên Tuyết vừa kế thừa vị trí chủ nhà, cái nhà ẩm trồng hoa này chưa có. Lúc tiểu Sa nhi được mấy tuổi, có một lần giận dữ với Hiền Viên Tuyết, một mình chạy đi núp trong một cái đình viện lớn. Mới đầu Hiền Viên Tuyết không quá để ý, chỉ nghĩ là tiểu Sa nhi chạy ra ngoài chơi, sau khi chơi đùa sẽ hết giận. Không ngờ đến chạng vạng, vẫn chưa thấy tiểu Sa nhi trở về. Hiền Viên Tuyết nóng nảy, lệnh tất cả người làm, vệ sĩ tìm kiếm tiểu Sa nhi khắp nơi trong đình viện. Mãi tới tối, vẫn tìm không thấy tiểu Sa nhi, lúc ấy Hiền Viên Tuyết thiếu chút nữa muốn cầm dao giết người. Cuối cùng thì tìm được tiểu Sa nhi trong nhà trồng hoa. Thì ra tiểu Sa nhi tức giận chạy đến hoa viên chơi, chơi một lúc buồn ngủ rồi ngủ quên. Vốn nằng mới 6 tuổi, đáng người nhỏ nhắn dễ thương, lại nằm ngủ ngay ở giữa những bụi hoa nở rộ tươi tắn, cho nên mọi người khó phát hiện ra. May mắn lúc ấy trời mát, gió nhẹ, tiểu Sa nhi ngủ rất thoải

mái, buổi tối cũng không có sinh bệnh. Nhưng Hiền Viên Tuyết lại nhớ kỹ chuyện này, ngày hôm sau liền thiết kế một cái nhà ẩm tập hợp tíaaf bộ thành quả khoa học kỹ thuật mới nhất. Hàng năm trong nhà ẩm đều bảo trì độ ẩm thích hợp, hơn nữa tự động tưới nước đúng giờ, bên trong hoa tươi nở rộ. Toàn bộ nhà ẩm dùng nguyên liệu đặc thù, đỉnh chóp là nhựa thủy tinh trong suốt chế thành, hơn nữa có máy tính tính toán quản lý, có thể tự động mở chốt. Hiền Viên Tuyết còn đặt một cái giường giữa các bụi hoa, lúc tiểu Sa nhi không có việc gì sẽ thường xuyên ngủ trên cái giường này nhưng không hề bị lạnh. Có khi buổi tối, hai người cũng sẽ đến nơi đây nghỉ ngơi, các bụi hoa vây quanh cái giường, mùi hoa thanh nhiên, nhìn bầu trời trên cao, có gần thêm một ít đá quý làm thành sao trời, im lặng ngắm, rất là lãng mạn. Cho nên lần này, nguyên nhân Hiền Viên Tuyết chủ động đề xuất ngủ chung với tiểu Sa nhi, là anh cảm thấy ở trên chiếc giường có hoa tươi vây quanh, dưới trời sao xinh đẹp lấp lánh, cùng cục cưng âu yếm làm tình, thật sự là lãng mạn chịu không nổi. Lúc trước khi anh xây nhà ẩm trồng hoa này, anh đã có tâm tư như vậy, chỉ là không nghĩ mọi chuyện như mong muốn đến nhanh như thế. Buổi tối tắm rửa thơm tho sạch sẽ xong, tiểu Sa nhi vui vẻ ôm gối đi tới nhà ẩm trồng hoa, ở trên chiếc giường giữa những bụi hoa vây quanh mùi hoa, tự nhiên nhàn nhạt, thoải mái cực kỳ. Tiểu Sa nhi lần qua lần lại, hưởng thụ sự nhàn nhã khó có. Lúc Hiền Viên Tuyết nhìn thấy động tác này của tiểu Sa nhi, dục vọng nhanh chóng nổi lên. Bước tới gần tiểu Sa nhi, sờ soạng nói: “Cục cưng à, da của con mềm mịn quá, cha rất thích” Bộ dáng cực kỳ giống đàn ông cỡ trung niên thà dề đáng ghét. “Ha ha, cha, ngứa!” Tiểu Sa nhi vận vẹo thân mình, trốn tránh bàn tay Hiền Viên Tuyết đang sờ bóp. Kết quả, áo ngủ trượt xuống lộ ra hai vai trơn bóng, khiến miệng lưỡi Hiền Viên Tuyết có chút khô khốc. “Cục cưng ơi, trăng ở trên đầu, mùi hoa say lòng người, ngày tốt cảnh đẹp như thế, chúng ta có phải nên làm chút chuyện hợp với tình hình này không?” Hiền Viên Tuyết dâm dục đề nghị, móng vuốt sồi ở trên người tiểu Sa nhi dao động, cuối cùng dừng lại ở nụ hoa trước ngực đã muốn cứng lên kia. “A! Cha là tên háo sắc!” Tiểu Sa nhi chỉ trích hành vi sắc lang của Hiền Viên Tuyết, nhưng cũng không có ngăn lại hành vi quấy nhiễu dâm dục vọng đó. “Cục cưng, cha yêu con!” Không phản đối chính là đồng ý? Hiền Viên Tuyết lập tức hiểu ý tiểu Sa nhi, bàn tay to dùng sức kéo ra, cởi toàn bộ áo ngủ, lộ ra thân thể trơn mượt của tiểu Sa nhi. Dưới ánh trăng bàng bạc, giữa những bụi hoa nở rộ, lộ ra sự mê hoặc vô cùng. Hiền Viên Tuyết vội vàng cởi áo ngủ của mình, lộ ra thân thể tinh trắng. Nằm lên trên người của tiểu Sa nhi, cảm thụ da thịt hai người đang cọ sát tuyệt vời. Sau đó kéo nàng vào trong lòng, hôn môi. Hiền Viên Tuyết trần trọc mút vào hương vị ngọt ngào trong miệng của tiểu Sa nhi, cái lưỡi lần mò hàm răng, đảo qua toàn bộ khoang miệng, đồ đầy vào bên trong miệng tiểu Sa nhi nước miếng của mình. “Um, um...” Tiểu Sa nhi đắm nhẹ Hiền Viên Tuyết, muốn nhanh chấm dứt cái hôn nóng bỏng này. Cảm giác được tiểu Sa nhi kháng nghị, Hiền Viên Tuyết cuối cùng trong lưu luyến rời đi cái nơi tràn hương vị ngọt ngào này, bắt đầu chuyển sang nơi khác. Đầu lưỡi đùa giỡn qua lại cái gáy mẫn cảm của tiểu Sa nhi, làm nàng run rẩy. Sau đó, Hiền Viên Tuyết mút cái cổ tiểu Sa nhi, dấu vết đỏ tươi nhanh chóng xuất hiện. “Ha ha, như vậy tất cả mọi người đều biết cục cưng là của cha!” Nhìn ký hiệu do mình làm ra, Hiền Viên Tuyết rất vừa lòng, thế là ở xương quai xanh của tiểu Sa nhi, bả vai cùng với bộ ngực, đều để lại một chuỗi dấu hôn đỏ tươi như máu. Kế hoạch ở trong lòng Hiền Viên Tuyết, có nên ở trên lưng cục cưng cũng lưu lại vài cái ấn ký không, sau đó ghép vào thành một chữ “Tuyết”. Nhưng hôm nay thì thôi đi. Hệ số khó khăn có vẻ cao, phòng chừng hôm nay anh chưa kịp làm xong ký hiệu thì đã bị dục vọng làm cho phát điên. Vẫn là chuyện chú làm chuyện trước mắt cái đã...

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiền Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Hiền Viên Tuyết hai tay úp lên ngực tiểu Sa nhi, dùng sức vừa phải xoa nắn, đè ép, khiêu khích... “A, cha...” Tiểu Sa nhi khẽ gọi Hiền Viên Tuyết. “Thoải mái không, cục cưng?” Hiền Viên Tuyết thân thiết hỏi tiểu Sa nhi, về mặt đứng chuẩn chồn chúc tết gà — không có hảo tâm “Dạ...” Tiểu Sa nhi thành thực gật đầu. “A? Đã cứng rồi nè!” Hiền Viên Tuyết cúi người ngậm hạt đậu đỏ đáng yêu trước ngực tiểu Sa nhi, mút vào, đầu lưỡi đảo quanh qua lại, thỉnh thoảng khẽ cắn vài cái. Tay còn lại cũng không quên an ủi bánh bao mềm mại bên kia, ngón cái và ngón trỏ nắm hạt đậu nhỏ vuốt ve, đùa nghịch. Hai hạt đậu nhỏ đáng yêu kia, dưới sự khiêu khích của Hiền Viên Tuyết, nháy mắt đứng thẳng lên. “Ha... A, a...” Tiểu Sa nhi thờ dốc, hai chân không tự giác bắt đầu quấn chặt nhau cọ qua cọ lại. Một loại cảm giác tê dại lan xuống hạ thể, làm cho tiểu Sa nhi cảm thấy tiểu huyết ngứa ngáy trống rỗng khó chịu, chỉ có thể dựa vào ma sát của chính mình để giảm bớt ngứa, nhưng hiệu quả hoàn toàn ngược lại. “Ha ha, cục cưng quả nhiên là càng ngày càng dâm đảng!” Động tác nhỏ của tiểu Sa nhi Hiền Viên Tuyết cũng không buông tha, biết cục cưng đã động tình, cho nên có ý xấu đùa nàng. “Ồ... Cha, cha thấy ghét!” Tiểu Sa nhi đỏ mặt đưa tay đánh ngực Hiền Viên Tuyết, “Cha khi dễ cục cưng... Cục cưng thật là khó chịu, cha giúp cục cưng đi!” “Được rồi, được rồi, cục cưng đừng tức giận, cha sẽ giúp con ngay lập tức!” Hiền Viên Tuyết cười xấu xa, sắc mặt đứng chuẩn gian thương đã được tiện nghi còn khoe mẽ. Tách hai chân tiểu Sa nhi ra, nhìn hoa nhỏ huyết kiều mỵ đã điểm thêm nhiều giọt sương trong vắt, dưới ánh sáng mờ hồ càng dâm mỹ và quyến rũ. “Ha ha, nơi này của cục cưng đã ướt nhẹp rồi nè!” Hiền Viên Tuyết đưa ngón tay vào hoa huyết nhỏ đùa giỡn rồi rút ra, ngón tay dính đầy những giọt sương trong suốt, bỏ vào trong miệng nhắm nháp, “Ngọt quá!” “Cha...” tiểu Sa nhi làm nũng gọi Hiền Viên Tuyết, “Giúp cục cưng!” Thảm oán Hiền Viên Tuyết chỉ lo chính mình, không để ý tới tiểu Sa nhi đang ngứa ngáy khó nhịn. “Cục cưng đừng tức giận, cha sai rồi, cha giúp con liền đây!” Hiền Viên Tuyết ngửi thấy hương thơm phát ra từ hoa nhỏ huyết, không chút do dự hôn lên. Tận tình mút vào hoa nhỏ huyết của tiểu Sa nhi, cái lưỡi qua lại trên đỉnh hoa hạch, thỉnh thoảng cong lưỡi dứt thật sâu vào, liếm mút những giọt sương chảy ra ngày càng nhiều từ trong hoa huyết. “A... Ân a...” Tiểu Sa nhi nhẹ nhàng run rẩy, trong miệng rên rỉ ní non. Cảm giác tê dại như dòng điện, nhanh chóng truyền khắp toàn thân. “Umm, cục cưng càng ngày càng mẫn cảm, chảy rất nhiều nước nha!” Hiền Viên Tuyết ra sức mút vào, hơn nữa đầu lưỡi trượt lên xuống ở đóa hoa, có khi liếm ngược sâu xuống phía sau, làm cho tiểu Sa nhi nước chảy không ngừng. “Đây, cục cưng thử đi, xem nước của con ngọt như thế nào!” Hiền Viên Tuyết hàm ngậm mật dịch, cúi đầu hôn tiểu Sa nhi, mớm mật dịch qua miệng nàng. Lưỡi dây dưa với cái lưỡi mềm mại của tiểu Sa nhi, nước miếng hai người cộng thêm mật dịch ở hoa huyết của tiểu Sa nhi tạo thành chất lỏng mang hương vị ngọt ngào. Hỗn hợp chất lỏng đó cuối cùng được tiểu Sa nhi nuốt xuống toàn bộ, chỉ dư một chút theo lúc Hiền Viên Tuyết rút lui mà tràn qua khoe miệng. “Ngọt không, bảo bối?” Hiền Viên Tuyết hỏi, hơn nữa còn ái muội vờn đầu lưỡi liếm liếm miệng mình, “Đây chính là thứ ngon nhất cha từng uống qua!” “Dạ!” Tiểu Sa nhi gật đầu, miệng thờ gấp, “Cha, nơi đó, vẫn rất là khó chịu...” “Nơi đó? Làm sao? Không phải cha mới vừa an ủi tiểu huyết của cục cưng sao?” Hiền Viên Tuyết xấu xa khi dễ tiểu Sa nhi, dù sao tính ra thì kinh nghiệm anh và cục cưng chân chính làm tình chưa phải là nhiều, hơn nữa mỗi lần đều là chính mình háo sắc đem cục cưng ăn luôn, lần này khó được cục cưng phối hợp như thế, anh phải thưởng thức bộ dáng cục cưng khát thèm, dâm đảng một chút chứ. “Ồ, cha đáng ghét!” Tiểu Sa nhi tức giận muốn không để ý tới Hiền Viên Tuyết, nhưng nơi đó thật ngứa khó chịu, cần cha giúp, “Chính là nơi đó!” Tiểu Sa nhi mở chân thật rộng, đem nơi riêng tư hoàn toàn bại lộ ra trước mặt Hiền Viên Tuyết. “Rốt cuộc là làm sao? Cha không biết!” Hiền Viên Tuyết cố nhấn nại thưởng thức nơi riêng tư

tuyệt mỹ của tiểu Sa nhi, dương vật đã cứng rắn đến cực điểm, cổ họng khan khan nhưng vẫn tiếp tục khi dễ tiểu Sa nhi. “Ồ...” Cuối cùng vẫn là dục vọng chiếm thượng phong, tiểu Sa nhi đành phải cầm ngón tay Hiên Viên Tuyết, dẫn xuống chỗ mất hồn kia. “Chính là nơi này, cha giúp cục cưng đi, cục cưng yêu cha nhiều lắm!” “Ồ... Thì ra là chỗ này!” Hiên Viên Tuyết giả vờ như chợt hiểu ra điều gì đó, thế là ngón tay liền ở trong tiểu huyệt ra vào, hơn nữa tay kia cũng giả nhập, xoa nắn đèn nén trên âm hạch, “Là như thế này phải không cục cưng?” “Đạ... A... A, thật thoải mái...” Tiểu Sa nhi khép mắt, hưởng thụ Hiên Viên Tuyết phục vụ, “Tuyệt quá! A... Cha tuyệt quá! A...” Nhìn bộ dáng tiểu Sa nhi hưởng thụ, Hiên Viên Tuyết đột nhiên xấu xa rút tay ra, mót ái dịch dính trên ngón tay, ý xấu nhìn tiểu Sa nhi. “Ồ... Cha, cha khi dễ con...” Sau khi Hiên Viên Tuyết rút ngón tay, tiểu Sa nhi cảm thấy hạ thể trống rỗng, rom róm nước mắt, đáng thương nhìn gã đàn ông đang cười xấu xa trước mặt, “Cha, cục cưng muốn... Nhanh chút thôi...” “Ha ha, cục cưng đừng nóng vội, đêm dài cứ từ từ, chúng ta chậm rãi hưởng thụ nha!” Hiên Viên Tuyết cười ác liệt, tiếp tục không buông tha tiểu Sa nhi đáng thương. Nhưng mà, tiểu Sa nhi là ai? Thấy Hiên Viên Tuyết quyết định khi dễ mình, tiểu Sa nhi cố nén khó chịu, quyết định phản kích.

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Tiểu Sa nhi cố nén cảm giác trống rỗng nơi hạ thể, thân hình mảnh mai gắng dùng hết sức, đẩy ngã Hiên Viên Tuyết nằm ngửa trên giường. Bởi vì không hề đoán trước tiểu Sa nhi sẽ tập kích, Hiên Viên Tuyết đã bị tiểu Sa nhi đặt ở dưới thân. “Ha ha, cục cưng muốn làm gì?” Hiên Viên Tuyết xấu xa hỏi, tuy rằng đoán không được mưu ma chước quỷ của cục cưng, nhưng tuyệt đối có thể khẳng định, chuyện kế tiếp nhất định sẽ làm cho mình kinh hi. Cục cưng bây giờ là dục hỏa đốt người, mình chọc ghẹo cục cưng tức giận nên bây giờ cục cưng cường bạo mình đây! Hiên Viên Tuyết có chút chờ mong biểu hiện kế tiếp của tiểu Sa nhi. “He he, cha giúp cục cưng giải ngứa, đương nhiên cục cưng cũng phải báo đáp lại cho cha chứ!” Tiểu Sa nhi nháy mắt mấy cái, học giọng điệu của Hiên Viên Tuyết xấu xa cười. “Vậy cục cưng định báo đáp cha thế nào?” Hiên Viên Tuyết nhìn tiểu Sa nhi đang ngồi trên người mình. “Ha ha, chính là cũng làm cho cha thoải mái một chút” Tiểu Sa nhi cười cười, nàng sẽ làm cho cha lửa dục bùng cháy, xem cha có thể khi dễ mình nữa không? Hừ hừ, đến lúc đó nàng nhất định bắt cha khóc cầu mình để tiến vào hoa huyệt nhỏ. Tiểu Sa nhi hai tay linh hoạt luồn vào quần lót của Hiên Viên Tuyết, quả nhiên, cha cũng đã động tình! Quần lót tam giác căn bản không che được phần thân trắng kiện và kêu gọi kia, dục vọng nóng cháy như ẩn như hiện, tưởng như lúc nào cũng có thể phá tan quần lót trời buộc, xưng vương xưng bá. “Ha ha, ủy khuất lắm rồi, em trai à!” Tiểu Sa nhi nhẹ nhàng âu yếm dương vật của Hiên Viên Tuyết, tốt bụng cởi quần lót Hiên Viên Tuyết, làm cho áp lực đè nén này giờ được giải phóng. Từ khi cùng Hiên Viên Tuyết tiến thêm một bước phát triển trong quan hệ tới nay, tiểu Sa nhi không còn lấy tay và miệng giúp Hiên Viên Tuyết giải quyết nhu cầu sinh lý. Hôm nay cơ hội khó được, nàng coi như ôn tập, xem thử kỹ thuật của mình có bị thụt lùi không. Hai tay thuần thục âu yếm phần thân của Hiên Viên Tuyết, vuốt lên vuốt xuống vài cái. Nhìn dương vật trong tay vừa nóng lại vừa cứng, tiểu Sa nhi hưởng Hiên Viên Tuyết xấu xa cười, cúi đầu ngậm dương vật Hiên Viên Tuyết. Cái lưỡi linh hoạt thuần thục đầu tiên là đảo quanh trên quy đầu, đầu lưỡi còn thỉnh thoảng dứt sâu vào lỗ nhỏ trên đó, làm cho Hiên Viên Tuyết run rẩy không thôi. “Ồ... Cục cưng giỏi quá, cứ như vậy!” Hiên Viên Tuyết nhắm hờ mắt bắt đầu hưởng thụ tiểu Sa nhi phục vụ. Dù sao từ lần trước cục cưng và anh khẩu giao, đến giờ cũng đã rất lâu rồi. Gần đây anh mê mẩn hoa huyệt nhỏ của cục cưng, xem nhẹ cục cưng thật ra vẫn còn cái khác làm mình mất hồn. Tiểu Sa nhi nghe lời tiếp tục ra sức ngậm mát, phun ra nuốt vào không ngừng, nước miếng thuận theo khớp miệng nàng chảy xuống, toàn bộ dương vật cũng bị nước miếng của tiểu Sa nhi làm ướt sũng trở nên bóng loáng. “Ồ! Rất sướng!” Hiên Viên Tuyết kim lòng không đậu bắt lấy tóc tiểu Sa nhi, tự nhắc mông, đem dương vật đâm sâu vào miệng nàng. Nhìn Hiên Viên Tuyết đã chìm đắm hoàn toàn trong bể dục, bộ dáng ý loạn tình mê, tiểu Sa nhi đột nhiên dừng, không tiếp tục phục vụ. “A, cục cưng, tiếp tục...” Tiếp xúc với không khí lạnh lẽo, Hiên Viên Tuyết không thoải mái, nhìn không được thúc giục tiểu Sa nhi tiếp tục động tác, “Cục cưng, cha thật là khó chịu...” “He he, cha, đừng nóng vội, đêm dài cứ từ từ, chúng ta chậm rãi hưởng thụ!” Tiểu Sa nhi xấu xa thưởng thức dương vật của Hiên Viên Tuyết, từ chối thỏa mãn anh. “Ặc, cục cưng đúng là tiểu ác ma!” Nghe cục cưng dùng chính lời nói của mình để đánh trả lại, Hiên Viên Tuyết buồn bực. Ài, đúng là tự lấy đá đập chân mình mà! “Ha ha, hổ phụ vô khuyến nữ! Cha, con nói vậy có đúng không?” Tiểu Sa nhi ngón tay chỉ nhẹ dương vật của Hiên Viên Tuyết, cười gian. “Tiểu yêu tinh! Chết tiệt!” Hiên Viên Tuyết chịu không nổi tiểu Sa nhi dụ hoặc, xoay người đem tiểu Sa nhi đặt ở dưới thân, không chút do dự, trực tiếp mang thương ra trận, đưa dương vật tiến thẳng vào trong hoa huyệt, sâu hun hút. “Ồ!.../A...” Lúc dương vật tiến vào, hai người đồng thời phát ra âm thanh thỏa mãn, “Thật thoải mái / giỏi quá...” Hiên Viên Tuyết nâng cái mông của tiểu Sa nhi lên, hung hăng va chạm. Mỗi một lần tiến vào, đều thẳng sâu đến từ cung tiểu Sa nhi. “A... A... Chạm, a..., chạm một chút...” Cùng với Hiên Viên Tuyết hung ác rút ra chọc vào, tiểu Sa nhi run rẩy như lá cây trong gió, như thuyền con chao đảo trên sóng, thân thể không có điểm chống đỡ, chỉ có thể vô ý thức rên rỉ, theo động tác của Hiên Viên Tuyết lắc lư không ngừng. “Chạm không được!” Hiên Viên Tuyết khép mắt, liên tục dùng sức va chạm. Hiên Viên Tuyết thở dốc, gấp gáp, người chảy đầy mồ hôi, cùng với mỗi một lần động tác, cơ bắp kêu gọi liên tục co rút lại, khiến cho Hiên Viên Tuyết tuần mỹ vô cùng. “Ồ!... U... Quá sung sướng!” “Bép bép...” Nơi hai người kết hợp nước chảy lênh láng, mỗi một lần động tác đều phát ra tiếng nước dâm mỹ. Tiếng tiểu Sa nhi kêu mỹ rên rỉ còn có tiếng Hiên Viên Tuyết thở dốc trầm thấp, các loại thanh âm đan vào cùng một chỗ, quanh quẩn trong nhà ẩm ướt hoa, kéo dài không thôi... “Ồ!... Cục cưng...” Hiên Viên Tuyết đột nhiên rút khỏi, đem hai chân thon dài của tiểu Sa nhi giơ lên cao, sau đó ép xuống. Với tư thế này, toàn bộ đôi vú mềm mại, hoa huyệt nhỏ cơ khát hé ra hợp lại đều phơi ra trước mặt Hiên Viên Tuyết. “Thật đẹp!” Hiên Viên Tuyết đỏ mắt, nhìn chăm chăm cái miệng nhỏ nhắn đang chờ đợi mình an ủi, lại đem dương vật đang hưng trí bùng bùng sáp nhập. Nhờ sức mạnh của mình, Hiên Viên Tuyết gặt gao đem tiểu Sa nhi đặt ở trên giường, dương vật rút ra chọc vào rất nhanh, tiến nhập chiều sâu trước nay chưa từng có. “A... Ồ. a... Cha, sâu quá ... Cha, cha, cha, a...” Tiểu Sa nhi vô ý thức rên rỉ, loại tư thế này làm cho nàng càng thêm cảm nhận rõ ràng dục vọng như lửa của Hiên Viên Tuyết. Bị Hiên Viên Tuyết làm cho hai mắt mê ly, ý thức mơ hồ, dâm dịch chảy ra. “Umm. a... Không, ồ, không được...” Tiểu Sa nhi gặt gao bắt lấy bà vai Hiên Viên Tuyết, thân thể của nàng đã không chịu nổi khoái cảm mãnh liệt. “A... Cục cưng, chúng ta cùng nhau... A...” Hiên Viên Tuyết tốc độ nhanh hơn, dùng sức rút ra chọc vào mấy chục lần, cuối cùng toàn bộ tinh dịch nồng đậm dâng lên mà ra, thẳng đến từ cung tiểu Sa nhi. Tiểu Sa nhi đã ở trong cái đầm cuối cùng của Hiên Viên Tuyết, đạt tới cao trào, thân thể run rẩy... Hiên Viên Tuyết để yên dương vật trong hoa huyệt nhỏ, cảm thụ âm áp, cúi đầu hôn tiểu Sa nhi ý thức vẫn đang mơ hồ, “Cha yêu con, cục cưng!” Dưới ánh trăng sáng tỏ, giữa hoa tươi vậy quanh, người yêu nhau ôm nhau ngủ, có đôi phương là mộng đẹp...[

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?t=388723>

Bạn đang đọc truyện *Con Gái Hiên Viên Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.